

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2006. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2734

ПОСЕТА ДЕЛЕГАЦИЈЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ СИРИЈИ

НАСТАВЉА СЕ ПРИЈАТЕЉСТВО И САРАДЊА

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешелъ

Главни и одговорни уредник

Елена Божић-Талијан

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Томан

Помоћник главног

и одговорног уредника

Момир Марковић

Издање приредно:

Амџад Мигати

Редакција

Огњен Михајловић, Амџад Мигати,
Будимир Ничић, Момир Васиљевић,
проф. др Сретен Сокић, Вјерица Радета,
др Бранислав Блажић, Борис Алексић

Љубомир Краговић,

Владимир Букановић

Техничко уређење и компјутерски прелом

Северин Поповић

Унос текста

Бојана Симић, Весна Марић,
Златија Севић и Љубинка Божовић

Лектори

Ивана Борац и Зорица Илић

Председник Издавачког савета

Др Борђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешелъ,
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Гордана Поп-Лазић, Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Душко Секулић,

Зоран Красић, Миролуб Вељковић,

Наташа Јовановић, Горан Цветановић

Штампа

СЗР штампарија „Драгић“

Борђа Јоановића 20, 23000,

Зрењанин, тел.: 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плюс порез на промет.

Снагу Србије чине њени унутрашњи ресурси, и њена природна богатства. Важно је успостављање низа међународних односа Србије са пријатељским земљама, који ће се заснивати на међусобном поштовању, немешању у унутрашње ствари у циљу постизања обостране користи.

Србија је, након 5. октобра 2000. године, слабија него што је икада била. Држава је створила велику количину спољних дугова, директних и индиректних (дефицит спољно-трговинског биланса). Врши се продаја државног богатства и њеног економског потенцијала у бесцење. Држава се полако претвара у земљу услуга и отвореног тржишта за страну робу, углавном западних земаља. Њен међународни положај је подређен, уз апсолутно испуњавање страних услова који јој намећу Вашингтон и Брисел. Далеко од националног интереса, очувања независности, суверенитета и територијалног интегритета. То иде толико далеко, да се актуелни политичари утркују да чине уступке које ни Вашингтон ни Брисел од њих не траже, како би доказали апсолутну послушност и спремност да им удовоље без икакве користи.

Српска радикална странка се залаже да Србија врати своју снагу, и то: коришћењем унутрашњих ресурса и очувањем природних богатстава, те успостављањем међународних односа Србије и других њој пријатељских земаља у корист заједничких интереса. Српски радикали су свесни да међународни односи нису филозофско питање, него питање националних интереса: актуелних и стратешких.

Стратешки интерес Србије је да сачува сопствени идентитет и остане мост између Истока и Запада. Зато она мора са успостави оптималне односе са свим земљама које се боре за очување сопственог идентитета, са којима има заједничке политичке, економске и друштвене интересе. Као што су добри односи постојали у прошлости, неопходно је да се они успоставе и у садашњости, и да се негују и развијају у будућности. Српска радикална странка ради на томе да се поврати снага Србије, и да она поново постане држава која ужива поштовање других држава и народа, који поштују себе, свој национални, патриотски, независни курс и који воде независну политику, како на унутрашњем тако и на спољашњем плану.

Делегација Српске радикалне странке, предвођена замеником председника, Томиславом Николићем, била је у званичној посети Арапској Републици Сирији, на позив Регионалне команде Социјалистичке БААС партије. Током посете, делегација Српске радикалне странке водила је разговоре са партијским и државним званичницима те пријатељске земље, приликом којих су размењена мишљења о ситуацији у Србији, Сирији, Балкану и Блиском истоку, као и актуелној међународној ситуацији.

Разговори су показали да између две партије постоје подударност ставова, заједнички политички темељи, и циљеви, који теже јачању безбедности и стабилности на Балкану и Блиском истоку и јачању међународне сарадње и светског мира.

Посета и разговори који су вођени, показали су да њихове идеје ни су усамљене, већ да су део целине која обухвата све већи део света.

Српска радикална странка се залаже за сарадњу са тим земљама, те успостављање заједничког језика разумевања и сарадње, доприносећи тако стварању светског народног фронта који чине странке и земље који се боре за свет без наметања и доминације. Залаже се за свет којим влада сила логике, а не логика силе. Свет у коме се уважавају интереси сваке државе, у оквиру интереса целог човечанства.

У посети код искрених пријатеља

- Делегација Српске радикалне странке, коју је предводио Томислав Николић, заменик председника, боравила је у званичној посети Арајској Републици Сирији, у периоду од 18. до 26. јуна 2006. године. У саставу делегације су били Драган Тодоровић, председник Извршног одбора, Марина Томан, члан Централне оштрабинске управе и заменик главног уредника часописа „Велика Србија” и Амјад Миџаиш, члан Централне оштрабинске управе и специјални савешник председника странке

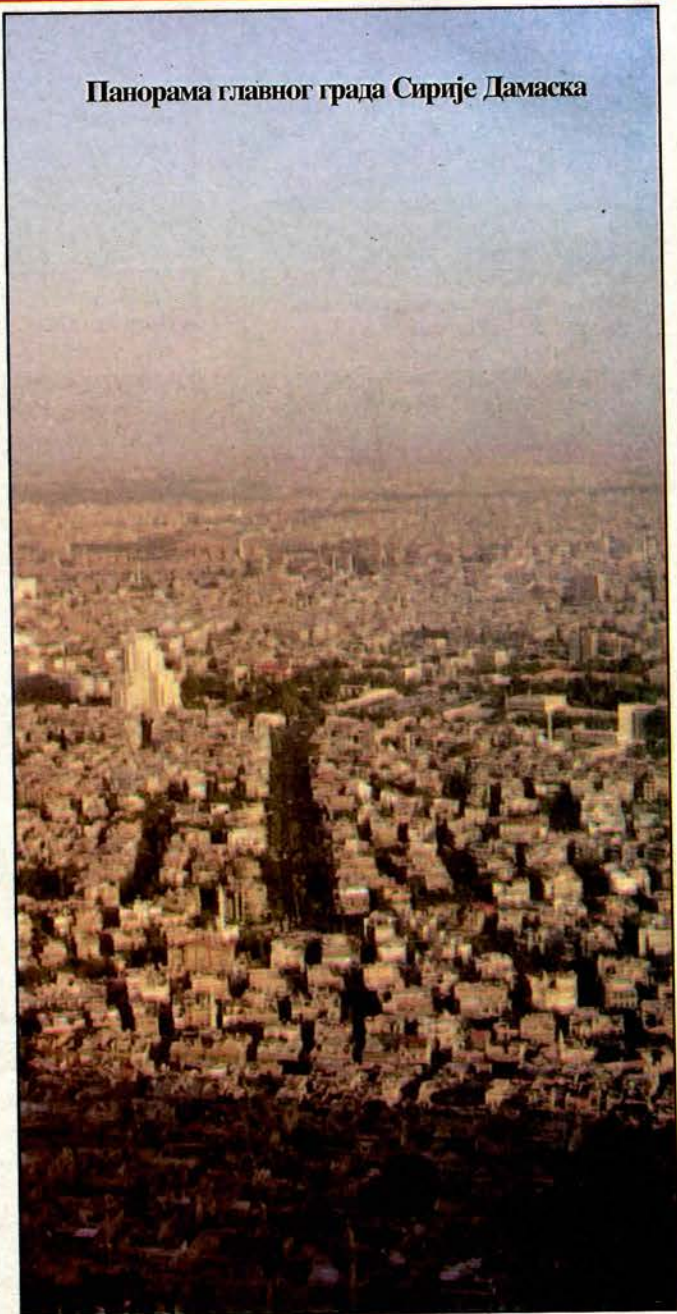
Посета је уприличена на позив Регионалне команде Социјалистичке арапске БААС партије. Делегација Српске радикалне странке обавила је низ разговора са партијским и државним званичницима Сирије, у оквиру заједничких напора на обнови традиционално пријатељских односа између два народа и две земље. Сусрети су показали да оба партијска руководства улажу напор у проналажењу најбољег модалитета за очување националних особености свог народа. Размењена су мишљења о искуствима и могућностима за заједничку сарадњу која тежи очувању независности, суверенитета и интегритета држава у садашњој међународној ситуацији. Лидери такозваног новог светског поретка покушавају да доминирају над свим земљама и народима и контролишу њихово богатство, и тако усмеравају њихову унутрашњу и спољну политику у корист интереса оних који предводе тај поредак, међу којима се истиче Америка.

Приликом размене мишљења о садашњој међународној ситуацији, обе стране су одбациле политику два аршина која карактерише садашње међународне односе. Изразили су своју одлучност у супротстављању политици притисака, уцена, претњи и агресије, коју спроводе водеће снаге „новог светског поретка”, не би ли силом остварили своје циљеве на Блиском истоку, Балкану, и у читавом свету. Велике силе то раде, ради сопствених себичних интереса, третирајући их као стратешке интересе, а супротно интересима народа тих подручја, закључили су домаћини и гости. Саговорници су истакли да је на Блиском истоку и Балкану, било и биће агресивних покушаја за распарчавање народа и држава. При томе се ствара нестабилна ситуација и хаос, који посредством НАТО или тзв. мултинационалних снага, на крају доводи до тзв. „добровољне окупације” неких држава и народа. Све се то дешава под формалним покрићем УН, који је, нажалост, постао играчка у рукама великих сила, нарочито САД, који га користи за сопствене интересе. Понекад се то чини и без покрића.

Таква политика само појачава тензије, јача круг насиља и његове различите појавне облике, укључујући и индивидуални тероризам, који се појавио као реакција обесправљених на организовани државни тероризам, и организовани тероризам и екстремизам који је увек инструмент у рукама различитих служби, без обзира ко то чини и какве су му намере.

Идентичне ставове, саговорници су имали и по питању заустављања трагичне ситуације на међународној сцени, нарочито на Блиском истоку и Балкану. Наглашено је да се

Панорама главног града Сирије Дамаска

УН морају вратити својој првобитној улози, и да се мора окончати једнополна хегемонија којој је свет изложен након рушења СССР-а. На тај начин поштовали би се основни принципи и правне норме међународне политике, коју је градило низ генерација човечанства. Принципи су засновани на поштовању назависности сваке земље у свету, слободи свих народа, немешању у унутрашње послове држава, бирање независног пута за политички и економски развитак, успостављање равноправних односа између свих земаља уз поштовање заједничких интереса, решавање свих разлика и проблема путем дијалога и споразума који ће служити интересима читавог човечанства, за успостављање свеобухватног мира, безбедности и стабилности.

Гости и домаћини нагласили су да је крајње време да се у заједнички оквир организују све снаге које су против хегемоније, доминације, и надметања. На тај начин, оне би могле да се међусобно солидаришу, сарађују, и тако повећају могућност за супростављање притисцима и уценама које врше неке светске силе, а нарочито САД. Такви притисци и уцене имају за циљ да народима слома одлучност и угрозе суверенитет и интегритет њихових земаља, не би ли их увели у ропство: политичко, економско, па чак и војно (кроз разне сумњиве савезе).

Делегација Српске радикалне странке је задивљена процесом економског развоја Сирије што јој је омогућило независност у области исхране, енергије и неке лаке индустрије, као што је текстилна, и сл. Делегација је својим домаћинима ставила до знања да је задивљена издржљивошћу сиријске економије, и њеном одолевању притисцима и уценама Међународног монетарног фонда и Светске банке. Речено је да је Сирија, постала земља без спољних дугова, која привлачи стране и домаће инвестиције.

Сиријски пријатељи у БААС партији и извршној власти показали су да високо цене принципијелне ставове Српске радикалне странке према патриотским, националним и међународним питањима. Истакли су да поштују чврсту подршку српских радикала, у праведној борби народа за очување слободе, независности и интегритета и изразили уверење да ће тај пут уродити плодом. Њихово уверење потврђује да Српска радикална странка доживљава сталан раст популарности у народу. Такође су нагласили да су уверени да ће се српски народ са више одлучности супроставити притисцима страних сила и њиховим претњама у спречавању српских радикала да дођу на власт. Јер, народ је кроз историју увек спроводио своје националне слободарске тежње.

Изразили су интересовање за активирање економске сарадње од које би имали корист оба народа.

Делегација Српске радикалне странке уверена је да ће политика коју ће применити након преузимања власти бити пример за равноправне односе између пријатељских земаља и да ће ту политику сви следити. Српски радикали изразили су још једном велико дивљење према патриотском и националном духу који поседује сиријски народ, и његовој спремности да се бори за принципе и вредности свог друштва. Посебно је била задивљена верском толеранцијом, која карактерише сиријско друштво, у оквиру свог патриотског и националног идентитета. То је најбоље репрезентовала његова светост патријарх Агнатијус четврти Хазим, патријарх Антакије и целог Истока приликом сусрета са делегацијом из Београда.

Делегација Српске радикалне странке се захвалила домаћинима у Сирији на добродошлице и пажњи, коју су јој приликом сусрета у оквиру званичног програма посете, и ван њега, пружили партијски и државни званичници.

Свет коме ТЕЖИМО

- *Свет је заснован на плурализму: политичком, економском, културном, верском и националном. Једна земља не може да контролише цео свет и да буде његов полицајац. Сарадња мора да постоји у корист свих, без мешања интереса страних сила*
- *Америчка акција бомбардовања Србије, изв. „милосрдни анђео”, увреда је Бога. То је ђавоља акција, а Бог је окружен добрим анђелима*
- *Ми желимо да водимо Србију иако да њени људи раде и зарађују, а нећемо да истражимо милосрдну и помоћ. Нећемо да живимо од сиротињског казана, већ само од рада. Дугове имамо, али ћемо их враћати. Прво ћемо истражити да нам исплате ратну штеђу. Њихова процена је да она износи од 40-100 милијарди долара*

Делегација Српске радикалне странке, коју је предводио Томислав Николић, заменик председника, започела је званичне разговоре сусретом са домаћином, Социјалистичком арапском БААС партијом у седишту Регионалне команде, 19. јуна 2006. године. Делегацију БААС партије предводио је господин Абдулах ал Ахмар, заменик генералног секретара (председник) Регионалне команде, највећег органа БААС партије за цео свет. У саставу делегације били су: др Жорж Садекни, члан Команде, господин Абдулах Абу ал Риш, директор Одељења за опште послове, господин Мухамед Јасмина, директор Дирекције за међународне односе, господин Али ал Нанути, шеф Одељења за

односе са Европом и господин Абдул Ханам Ганим, шеф Одељења за штампу. На почетку разговора, који је текао у пријатељској атмосфери, господин Абдулах ал Ахмар је рекао: „Ваше колеге су више пута пролазиле кроз Сирију. Ми смо веома срећни што вас данас примамо, као драге пријатеље из драге странке, из пријатељске земље. Пре неколико месеци примили смо једну делегацију ваше странке, коју је предводио потпредседник Централне отаџбинске управе. Имали смо веома успешне разговоре и подударне ставове. Потписали смо протокол о сарадњи, који одређује наше будуће односе. Надам се да имамо заједничку жељу да унапредимо међусобне односе наше две партије. То ће да појача и

продуби пријатељство и везе наша два народа. Тако би интереси наших земаља дошли до изражаја, као и наша заједничка борба, уједињена са другим странкама свих народа света, који се боре против хегемоније и покушаја тих снага да контролишу народе, државе, територије, људе и богатства многих земаља.

Ја вам још једном желим добродошлицу и пријатан боравак у нашој земљи. Добро нам дошли.

Томислав Николић: Хвала на позиву, јер сте нам пружили прилику да упознамо вашу земљу, посебно вашу партију, коју сматрамо сестринском партијом, а ваш народ сматрамо братским народом.

У нашој делегацији је господин Драган Годоровић, председник Извршног одбора странке, госпођица Марина Томан, члан Централне отаџбинске управе и заменик уредника нашег страначког листа, и господин Амџад Мигати, члан Централне отаџбинске управе и специјални саветник председника странке за спољне послове.

Ми смо добили веома повољне вести од наше претходне делегације, након посете Сирији и хтели смо да ова посета буде на највишем страначком нивоу. Нажалост, без нашег председника др Војислава Шешеља, који се већ четврту годину налази у притвору у Хагу, оптужен за ратни злочин.

Наш председник је оптужен због политике странке која се опирала америчком и западноевропском нападу на бившу Југославију. Њега не оптужују ни за једно конкретно кривично дело, него искључиво за говоре мржње. У нашој делегацији требало је да буде и генерални секретар странке – господин Александар Вучић, али у четвртак смо добили вест да је сутра седница Скупштине због реконструкције Владе и морао је да остане у Београду, пошто је он мој заменик у Скупштини Србије.

Слобода, мир, независност и братска срадња

Наша странка је национална и демократска странка. Бори се искључиво за очување слободе, мира, независности, за братску сарадњу свих народа који живе у Србији. Запад нас оптужује да смо искључиви, да волимо само Србе, али у нашој партији има припадника свих народа који живе у Србији, који стижу до врха, и поред посланика, имали смо и министре који нису Срби. Али, ми смо и странка која се залаже за социјалну правду. Србија је преузела западни начин живота, капитализам, приватизацију. Ми нисмо имали ништа против да се радницима исплате њихове фабрике и да они остану у њима да раде. Али, код нас су лопови узели све цабе, бесплатно, и радници су остали без посла, на улици. Када се на све то дода скоро десет година ратовања, онда се разуме разлог зашто је држава у таквој кризи.

Ми смо имали велике промене 2000. године, када је, после бомбардовања, народ променио власт. Био је то десетогодишњи притисак Запада, и народ том притиску више није могао да одоли. Од тада су почела наша страдања. Грађани су мислили долази Америка, нове куће, станови, аутомобили, градња, посао, путовања по свету, а ми имамо највећу кризу од када постојимо.

Америка је изградила велику војну базу на територији Косова и Метохије, земље око Србије примила у Партнерство за мир и НАТО, тако да је Србија остала окружена земаљама чланицама НАТО. Ако, после следећих избора, Српска радикална странка буде водила државу, ми никада нећемо ући у НАТО, зато што смо и сами осетили како НАТО заводи правду.

Ми смо партија која се бори против хегемонизма и глобализма. Први смо у Србији лансирали идеју да се обнови

чланство Србије у Покрету несврстаних, јер сматрамо да је то била једина права организација у којој смо имали браћу и пријатеље. Ми се сада боримо да задобијемо поверење 50 одсто бирача, и веома смо близу тога. Сви остали ће се удружити против нас, јер углавном раде по диктату Запада.

Ми имамо два председника владе. Један је званични председник, а други је амерички амбасадор, тако да нашу политику води Америка, и зато ми све лошије живимо. Народ је то схватио, и зато смо ми прешли 42 одсто подршке у бирачком телу. Ја се надам да ћемо моћи да вас позовемо у узвратну посету као владајућа странка, да пружимо једни другима руку и да покажемо целом свету да људе који се удруже нико не може победити.

Ми вас молимо да издржите у вашој борби, јер то даје наду нашим грађанима и целом свету, да држава може да постоји и може да се развија и без господара. Ми смо потписали споразум о сарадњи, желео бих да ту сарадњу заиста проширимо. Можда да размењујемо и посете наше омладине, наших студената, наших страначких активиста, тако да друге странке схвате да смо заиста браћа и да заиста имамо једну домовину у две државе.

Још једном хвала вам, хвала и у име нашег председника који је овде, чини ми се, два пута свраћао на путу за Ирак.

Послушници, а не партнери

Абдулах ал Ахмар: Хвала на лепим и топлим речима упућеним нашој странци, нашем народу и нашој земљи и за објашњење о ситуацији у вашој земљи. Ми то пратимо, јер је сада Србија, а раније Југославија једна од главних земаља за стабилност мира у свету. Југославија је била један од пет стубова политике Покрета несврстаних, који је основан на Бандонгској конференцији. Међутим, окупационим снагама, које сада предводе Сједињене Америчке Државе, никад се није свиђала политика држава које не прихватају хегемонизам и колонијализам, а имале су своју шансу, када је растурен Совјетски Савез да буду једини господар света. Од тада, Америка је једина снага хегемонизације и најјача у свету. Чак и они, које сад сматра за пријатеље, Европљани и други, нису јој пријатељи него послушници. Најјаснију слику своје политике Америка је показала након 11. септембра 2001. године.

Она је рекла: „Ко није са нама он је против нас“. Њој не требају партнери, већ послушници који ће да раде онако како им она каже. Због тога, онај ко није са њом – он је против ње. Они су сада променили тактику. Уместо санкција и казни, прибегавају тзв. превентивном рату „борбе против тероризма“. Сви сада говоре да је тероризам почео 11. септембра. Међутим, то не може никог да обмане, јер тероризам постоји одавно, није то новина. Свет је постао свестан, да су модерни тероризам створиле Сједињене Америчке Државе. Оне су створиле и оне против којих се сада боре у Авганистану. Сједињене Америчке Државе узимају, а не дају. Зато постају непријатељи, а непријатељ Сједињених Америчких Држава је народ који хоће да сачува своју слободу.

Главни амерички савезник на нашем подручју је Израел. Овде нико не сме да дира Израел. Он има одрешене руке да врши агресију над палестинским народом. Шта год интересује Израел, Сједињене Америчке Државе су спремне да то спроведу у дело. Иначе, није спроведена ниједна резолуција Савета безбедности Уједињених нација која се тиче Израела. То траје око 60 година. Шездесет година се не испуњава резолуција Уједињених нација. Међутим, у последње време то иде тако далеко, јер је Америка утицала да Савет безбед-

ности, односно Уједињене нације усвоје резолуцију о смрти Харирија. Ми кажемо да су атентат на њега и његова смрт злочин који нама штети, јер Харири је био пријатељ Сирије. Међутим, док је био жив, Сједињене Америчке Државе нису се слагале са њим. Никада се заиста нису интересовале ко је убио Харирија, хоће да искористе ситуацију, како би вршиле притисак на земље које не прихватају њену политику. Нормално да врше притисак и на Сирију. Харири није једина ствар.

Друга ствар је био рат у Ираку, јер је Сирија била против тог рата. Ми смо Американцима одмах рекли да ће тај рат бити штетан за нас и за стабилност и мир у региону. Међутим, они су били одлучни да зараде и ушли су у тај рат. И каква је био резултат? Потпуно рушење, уништавање Ирака и огромне патње народа. Под плаштом демократије, ирачки народ се дели етнички, верски, чак и на различите групе. Америка је ушла у рат под изговорима који су неистинити и лажни.

Доказало се да је оружје за масовно уништавање само био изговор за рат. То су потврдиле, не само Уједињене нације, већ су чак и амерички стручњаци рекли да оно не постоји.

Они су нама рекли да ће Ирак бити пример за процват демократије у том подручју. Међутим, ова демократија коју видимо у Ираку је рушење, нестабилност, убијање, зло. Нама то није чудно, јер знамо да је америчка политика заснована на таквим принципима. Они иду на то да се разједини народ унутар државе и постављају неке своје агенте да владају тим подељеним народом. Раније су имали пројекат стварања великог Блиског истока, који је требало да се простира од Атлантског океана до граница Русије и Кине. Тако би, прво, контролисали цело подручје, почев од људи, преко територије до богатстава, а друго, тако би контролисали нафту и привредно богатство уопште. Тако би направили обруч око Русије и Кине, јер ће Русија и Кина, кад-тад, вратити своју водећу улогу у свету. Као што су правили обруч око Русије са европске стране. Основали су војне базе у неким бившим совјетским републикама на азијском континенту. Свакако, ова њихова политика је јавна, то није тајна политика.

Међутим, рат против Ирака, који га уништава и наноси штету, не само њему већ читавом подручју, изазвао је штету и Сједињеним Америчким Државама. Сада су Американци у Ираку у великој невољи. Они покушавају да прикрију ту невољу, али се она сваки даном све више и више појачава. Негативан ефекат рата није се одразио само на друге земље већ и на сам амерички народ. Популарност америчке администрације и њеног председника сада је најнижа, континуирано опада. Све више је гласова против рата, чак и од самих конгресмена. Интересантно је да када председник владе највеће и најјаче земље дође у посету Ираку, ирачки председник се о томе не обавештава, него када га позову да се са њим сретне у Америчкој амбасади. То показује колика је сада забринутост америчке администрације.

Политика Сирије према Ираку је један од главних разлога америчког притиска на њу. Нормално, Сирија је арапска земља, Ирак је арапска земља. Ирак је стратешка дубина Сирије, а Сирија стратешка дубина Ирака. Ми смо суседни народи. Када наш сусед није стабилан и није миран, то утиче на нас и остале земаље у региону. Зато је нама у интересу борба ирачког народа за окончање окупације, како би сачували јединство територије и народа и његов арапски идентитет. Како би ирачки народ сам изградио своју будућност без мешања са стране.

Као што је амерички амбасадор, практично председник владе у вашој земљи, односно Србији, амерички амбасадор

у Ираку и командант америчких снага у Ираку, фактички воде Ирак. Кад се појави председник ирачке владе на сателитској станици, са његове десне стране налази се амерички амбасадор, а са леве командант америчких снага. Када говори о демократији не обмањују амерички народ већ саме себе.

Ирачки народ се неће зауставити у својој борби против окупације док не оконча окупацију. Због тога има много оптузби против Сирије, нпр., како она дозвољава борцима да преко њене територије иду у Ирак. Али, то није истина, јер Ирачанима нису потребни борци. Они броје више од 25 милиона становника. После толико година независности, не могу да прихвате окупацију. То је једна страна притисака на Сирију.

Резолуција Уједињених нација се не спроводи

С друге стране, притисак на Сирију долази због палестинског проблема и израелско-арапског сукоба. То је најстарији сукоб на подручју. Од 1948. године, када је палестински народ истеран са своје земље, Израел је водио ратове против Арапа, а америчка подршка се из године у годину појачавала. Поготово када је нестао Совјетски Савез, који је омогућавао равнотежу. После тога, Сједињене Америчке Државе су пустиле Израел да ради шта хоће. Сада он води прави рат против палестинског народа, из ваздуха, са мора и копна. Палестински народ је у потпуном обручу. Сада убијају лидере и изглађују палестински народ.

Вршили су притисак под изговором да палестински народ није демократски бирао своју власт. Палестински народ је искористио своје демократско право и изабрао своје ново руководство. Они су рекли да је то терористичко руководство, што значи да је читав народ терористички, и то је био разлог да се уведу финансијске и економске санкције против Палестине. Те санкције су раније постојале једино од стране Израела. Међутим, сада у њима учествују САД и Европска унија.

Нажалост, ми и други народи света, који смо се надали да ће Европа имати независну улогу, на крају смо се уверили да Европска унија само извршава америчке одлуке, и то противно интересима саме Европе. Сједињене Америчке Државе не разумеју и не познају људе са овог подручја, док су Европљани имали односе са нама, и познају то подручје. Њихово политичко понашање на дуге стазе је против саме Европске уније.

Наравно, палестинско питање је питање свих Арапа, почев од избеглица које се налазе у неколико арапских земаља. У Сирији има пола милиона палестинских избеглица, у Либану скоро исто толико, у Јордану више од милион. Палестинске избеглице у Ираку су изложене најразличитијим ударима и малтретирањима. Сирија је морала да прими још (један одређени број) палестинских избеглица из Ирака, којима је претила смрт и убијање. Они су прво покушавали да избегну у Јордан, међутим, ова држава је одбила да их прими. Свакако, Палестинци хоће своју територију, хоће своје право, хоће да имају државу као остали свет. Они траже да се спроведе Резолуција Савета безбедности Уједињених нација и омогући повратак избеглицама. Израел то не прихвата. Не жели то. Он само о томе прича. А у стварности, САД желе да наметну оно што хоће – под називом мира. Јасно је да арапски народ полаже историјско право на Палестину. Међутим, Арапи су прихватили Резолуције Савета безбедности Уједињених нација, због мира у подручју.

Резолуција Савета безбедности потврдила је да је територија која је окупирана 1967. године на Голану сиријска зе-

мља, у Палестини–палестинска земља, у Либану–либанска земља и мора да се врати својим народима. После тога су арапски лидери, на самиту у Бејруту 2002. године, поднели једну иницијативу за мир. Иницијатива је предвиђала да се окупирана територија врати својим власницима, како би они гарантовали мир на њеном подручју. Међутим, Израел хоће да задржи један део те територије, да не да Палестинцима њихово право. Арапи онда морају то да прихвате као чињенично стање и да на основу тога успоставе однос и нормализују ситуацију. Израел је са Палестинцима у Ослу потписао споразум. Међутим, Израелци су из тог споразума узели оно што њима одговара и што они хоће, а Палестинцима нису дали ништа. После тога, више пута су се договарали, међутим, Израелци ниједан договор нису поштовали. Последњи договор је био тзв. „План пута”. План четворице: Уједињених нација, Европске уније, Русије и САД. Они су План потврдили. Међутим, Израелци га нису прихватили. Израел сада иде на то да он постави границу коју жели, између себе и Палестинаца. Забрањено је да се Јерусалим врати Палестинцима. Такође, велики део Западне обале, скоро половина, која је настањена Јеврејима, не сме да се врати Палестинцима. Они су сазидали зид који представља баријеру између палестинске територије и Западне обале који распарчава Западну обалу. Западна обала и Газа су одвојене једна од друге. Небо и море су такође власништво Израела. Израел контролише и копнену границу са арпским земљама. Забрањено је да Палестинци имају своју армију. И хајде сада оснујте своју државу. А каква је то држава? Израел обично намеће чињенично стање Палестинцима и Арапима. Арапи су имали два става. На пример, у Октобарском рату су се држали заједно и постигли су споразум, и због тога су у том рату политички профитирали. Имали су чак и међународну подршку за њихово право, у Уједињеним нацијама и ван њих. Међутим, западне снаге, заједно са Сједи-

њеним Америчким Државама, после тога водиле су ратове на том подручју, не би ли Арапи почели међусобно да се сукобљавају. Десио се ирачко-ирански рат – рат у Кувајту, грађански рат у Либану, и зато су Арапи постали сами себи довољни и ослабили су своје позиције. Тако је Израел почео да побеђује, не због своје снаге, већ због слабости друге стране. Они су играли на карту да разговарају са сваком арапском земљом појединачно. У Камп Дејвиду су потписали са Египтом споразум, а после са Јорданом у Ади Араба и сада хоће да потпишу сами са Палестинцима зато што су они најслабији. Питање Сирије и Либана се одлаже.

Односи Сирије и Либана

Сирија и Либан су имали заједнички пут против Израела, и исти пут за заједнички мир. То је постигнуто када је Сирија помогла да се оконча грађански рат у Либану и обнови либанска држава, што је довело до стабилности Либана. Сирија је такође подржала либански покрет отпора да ослободи југ Либана од Израела. То се Западу уопште није свидело.

Они су раније имали формулу о Либану, коју су прихватили неки либански лидери „Слаб Либан је јак Либан”. Прво, Либан је слаб зато што има етнички систем. Из времена независности он је подељен на основу етничке, односно верске припадности. Друго, његова политичка елита, је пре свега, радила у корист своје групације, а не у корист домовине. Либан је заправо служио само као пролаз за све завере, које је Запад хтео да спроведе против Сирије, и других арапских земаља. Сирија је покушавала да створи нову формулу након завршетка грађанског рата која гласи: „Јак Либан је снага за Либан, снага за Сирију, снага за Арапе”. То је било супротно ставовима оних земаља, које су хтеле да контролишу Либан. Да почнемо од Француске која је окупирала Либан и хтела од њега да направи своју сферу интереса и ути-

цаја. Или САД, које су имале свој интерес и претензије према Либану као једном делу претензија према читавом подручју, или Израел који је имао претензије према води и богатству у Либану у оквиру свог сна о „великом Израелу”. Зато су се договорили да подрже тзв. либанску опозицију у иностранству, не би ли дошло до политичке дестабилизације Либана.

Убиство председника Харирија, била је идеална прилика за Америку да се умеша у унутрашње ствари Либана. Она је у сарадњи са Француском усвојила Резолуцију у Савету безбедности, не би ли сиријске снаге изашле из Либана. Између две владе постигнут је договор, на основу кога ће се сиријске снаге повлачити паралелно са стабилизацијом ситуације Либану. У 2000. години, након ослобођења југа Либана од стране Покрета отпора, сиријске снаге у Либану бројиле су око 45.000 војника. Када је Сирија завршила своје повлачење, имала је 12.000. У тих пет година, четири пута Сирија је извлачила део својих снага из Либана, јер су се израелске снаге повлачиле и нису више представљале директну претњу Либану. Либанска армија је постала спремна и способна да преузме одговорност, па је више од две трећине сиријских снага напустило Либан. У почетку, сиријске снаге нису ушле у Либан не зато што то нису желеле, него зато што су то либанска влада и народ тражили од њих. Сирија је имала задатак да заустави грађански рат у Либану, и она је то учинила. Међутим, пошто то нису биле милицијске снаге, када је извршен задатак у Либану, морали су да се врате у земљу.

То је било договорено између две владе. Али, Запад је хтео да има изговор да би вршио притисак на повлачење Сирије из Либана. Наравно, неке либанске снаге, које су Сједињене Америчке Државе подржавале и управљале њима из иностранства, говориле су да Либан није господар своје земље, јер су Сиријци окупатори, односно да је Либан под протекторатом Сирије.

Каква је сада ситуација у Либану? Амерички амбасадор и западни амбасадори сада се у Либану директно мешају у све – од највећих до најситнијих ствари. Исто као што је у Србији, у Украјини, у свакој земљи где господари САД. Последња Резолуција коју је усвојио Савет безбедности, 1608, тражи, да Сирија успостави дипломатске односе са Либаном, иако је Сирија о томе већ разговарала са Либанцима. Међутим, када се успостављају дипломатски односи између две земље? Када постоји међусобно поверење и жеља да се односи развијају. Али, тим који сада влада Либаном појачава тензије против Сирије и спроводи политику која му је наметнута са стране, и ствара непријатељску климу између две земље. У таквој атмосфери не могу да се успоставе нормални односи. Чак и да су постојали односи таква ситуација би довела до њиховог захлађења или заустављања. Ту ситуацију створила је садашња влада у Либану. Ми сматрамо, ако сада дође до избора, она не би могла да добије већину.

Односи између два народа су историјски односи, који су јаки, посебни, и имају своју специфичност. Тако је било у прошлости и остаће за будућност. Између две земље постоје родбинске везе. Сећам се једног догађаја из времена грађанског рата у Либану, између хришћана и муслимана. Свуда су били различити фронтови. Једног дана, из Либана у Сирију је пребегло 300.000 људи. Ми из руководства смо разговарали о томе како да нађемо начин да прихватимо те људе. То је водио покојни председник Хафез Асад. Пошто се то десило изненада, нико није очекивао 300.000 људи одједном. Када смо покушали да спроведемо тај план, нисмо нашли људе. Сви су отишли код пријатеља, родбине. Нисмо имали потребе да спроведемо оно што смо се цео дан договорали. Такве односе не може ни Америка, ни Израел ни било ко да разбије.

Желим да скренем пажњу на један случај, због кога је Француска била уз Сједињене Америчке Државе у припреми Резолуције 1995. Француска је била против америчког напада на Ирак. Између САД и Француске дошло је до великог размимоилажења у ставовима. Када су Сједињене Америчке Државе војно победиле у Ираку, Француска је желела да обнови своје односе са Америком, не би ли се помирили. Помирење је било на рачун Сирије. И зато су договорили Резолуцију 1955. Међутим, средства информисања, играла су веома важну улогу након убиства Харирија у Либану и ван њега. Основали су Међународну комисију за испитивање убиства коју смо ми прихватили, јер је у нашем интересу да се открије истина. Ми смо претрпели највећу штету од тог убиства. Нормално, ми нисмо имали никакве везе са тим злочиним, ми смо га први осудили. Међутим, прва два извештаја претходног председника комисије – Мелца, које је поднео Савету безбедности Уједињених нација, били су политички реферат а не професионални извештаји. Он је фабриковао догађаје и у извештају, чак наводио изјаве лажних сведока. Они су хтели да безусловно осуде Сирију, како би се сакрио прави злочинац. Међутим, сада је ситуација другачија. Ситуација у Либану се побољшава. Снаге које су се називале „14. фебруар“ сада су у позадини и почеле су да се повлаче. Либански народ сада зна праву истину о том догађају. У Либану је сада велика народна кампања која спречава спровођење диктата са стране.

Сирија, са своје стране, није реаговала. Стално је примала Либанце као да ништа није било. С друге стране, они који иду преко Сирије у Либан, подвргнути су притисцима. Има Сиријца који раде у Либану као радници, и они су изложени јаким притисцима, чак су неки радници и убијени. Међутим, нови извештај Комисије, након доласка новог председника на њено чело, ставио је ново светло на ситуацију и догађаје. Прво, он је желео да истрага буде тајна и да се не сарађује са средствима јавног информисања. Његов извештај, који је недавно поднео Уједињеним нацијама, никог не оптужује, већ наводи да постоји велики број могућности које треба да се испитају. Претходни председник је истражио само једну могућност и није имао професионални приступ истраживању.

Иако је Сирија од почетка сарађивала и са првим председником, без обзира на резерве које је имала према његовом начину рада и извештају, оптуживали су је да не сарађује. Садашњи председник каже да Сирија сарађује нормално. Заиста, ми смо сарађивали и сарађиваћемо и убудуће. Погоотово када се извештај ради професионално, без утицаја политике. Ових дана, сами Либанци су открили израелску мрежу која је признала да је до сада убила два лидера палестинског покрета отпора који су живели у Либану. Истрага је, међутим, открила да су то само последњи злочини, и да се пре тога много тога дешавало. Сада постоји могућност да се открије који су се све злочини дешавали након убиства Харирија, и њихову везу са постојањем друге мреже Израелске обавештајне службе у Либану. Та чињеница сада брине Израел и Сједињене Америчке Државе. Зато амерички амбасадор шета Либаном и проверава како иде истрага, јер либанска армија, која је открила ту мрежу, не објављује све податке. Не објављује, јер се одређени број припадника мреже још увек налази у бекству.

Либан је био трећи фактор притиска на Сирију, тј. Ирак, Палестина и Либан. Сви притисци постоје не би ли Сирија прихватила њихове притиске и уцене, и одрекла се својих принципа, да не тражи своја права, да не помогне својој арапској браћи. Међутим, Сирија је истрајна у својим принципима. Без обзира што притисци долазе са различитих

страна, политички притисци, економски, медијски итд., и нама заиста стварају тешкоће, ми смо одлучни да наставимо са нашим принципима и да се не одрекнемо наших права. Не стављамо да дајемо подршку борби палестинског и ирачког народа за своја легитимна права. У исто време, нисмо заставили наш унутрашњи развој.

Против хегемоније, доминације и ратова

Након рушења СССР-а, и успостављања глобализма поготово економског, у свету су наступиле нове околности и ситуације, што је оставило печат на све земље света. Зат смо морали да развијамо нашу земљу. Фактички смо почели седамдесетих година. Године 1970. појачали смо унутрашњи фронт нашег народа, како би био јак и јединствен. О,лучили смо се за партијски и политички плурализам и успоставили дијалог наше партије са партијама које су биле у Сирији. Тада их је било пет. Основали смо Национални прогресивни фронт, који чини наша и још пет странака. Тај Фронт чува слободу политичког и партијског деловања, и нашу слободу у оквиру националних и патриотских интереса. У међувремену, Фронт се проширио на десет странака, а заинтересовани смо да у Фронт окупимо и све остале снаге које желе изградњу земље. Странка као странка бројчано је мање него читав народ, међутим, она је активнији и утицајнији фактор. Истовремено смо морали да заинтересујемо и остале структуре друштва за изградњу: народне организације раднике, студенте, сељаке, омладину, жене, новинаре, књижевнике, лекаре, инжењере, све те структуре. Наша партија је тим структурама пружила могућност да учествују у изградњи домовине, не само кроз закон који организује њихове интересе, већ и да дају своје мишљење и да буду консултациони.

После тога смо започели широк процес развоја, како смо успоставили стабилну и широку изградњу инфраструктуре земље. Све због стварања социјалне правде у друштву, не би ли богатство било равномерно распоређено. Кроз процес изградње успели смо да изградимо чврсту базу. Направљена је јака мрежа инфраструктуре. Почев од путева, мрежа за струју, телекомуникација, здравствене мреже, болница, домова здравља, школства, мрежа које покривају читаву земљу. Напредујемо јако добро, и задовољни смо. Седамдесетих година нисмо имали кадрове као што су инжењери, лекари, стручњаци, који су могли на себе да преузму ту улогу али сада имамо добре кадрове, јер смо омогућили бесплатно школовање.

Приоритет смо дали индустрији и пољопривреди. Нојмално, када будете обилазили, уверићете се да је развој овијавија свуда, не само у главном граду. Тежили смо да не развијамо само главни град, него све градове, велике и мале, келана. У градовима и селима развијали смо телекомуникациону и електро инфраструктуру, мрежу путева, здравствену и образовне институције. Раније смо имали проблем, је пољопривредно становништво из села прелазило у градове, како би се запослили у индустрији. Сада имамо обрнуту ситуацију. Људи из градова одлазе на село, односно, враћају се пољопривреди, јер је на селу сада пријатно живети. Постоје сви услови за удобан живот. Нормално, ми смо показивали да напредујемо у оквиру наших могућности, да то иде постепено али у широком луку, да се развију сви аспекти живота, свих народа. Међутим, сада је наступио нови менаџмент. Оно што је изграђено седамдесетих не може да се развија после 2000. године, јер је технологија много напредовала и поставила нове стандарде развитка. То је нова међународна ситуација, али то је још један нови изазов. Мор

мо да узмемо у обзир ту нову ситуацију како би били спремни за даљи развој, али и да сачувамо оно што је најважније, нашу независност, да узмемо оно што је позитивно, а да што више избегнемо штету коју такав технолошки развој може произвести.

Многе земље су изгубиле своју независност након распада Совјетског Савеза. Живеле су од помоћи, или су имале дугове код Међународне светске банке или других финансијских установа. Сирија никада није узела кредит код међународних финансијских институција. Она се увек ослањала само на своје могућности и помоћ која је била неусловна и која нема никакав утицај на њену самосталност. Имала је војни дуг из времена Совјетског Савеза, и то смо решили са Русијом. Зато серија притисака сада не може много да нам штоди и не може да утиче на нашу самосталну одлуку која се тиче нашег питања. Сада постоји заиста велики број земаља које имају своје виђење, али не смеју и не могу да то јавно покажу.

Оружје за масовно уништење

Наши ставови су јасни. Ми не покушавамо никоме да се удварамо. Што се тиче нашег националног питања, арапског, или наших ставова о међународној ситуацији и разним другим ситуацијама, имамо заједничке ставове и солидарни смо са свим народима који се боре против доминације, хегемоније, окупације и агресије. Ми смо против оружја за масовно уништавање, било где.

Кад је Сирија била члан Савета безбедности, поднела је предлог резолуције да се подручје очисти од оружја за масовно уништавање. Сједињене Америчке Државе су биле против тога, пошто се то тичало Израела. А оружја за масовно уништавање и нуклеарног оружја у подручју нема, сем у Израелу. Сада Иран покушава да добије нуклеарну енергију која би се користила у мирнодопске сврхе, а они су против тога. Запад је, нажалост, заједно са Американцима у тој игри. Они се плаше Ирана. Без обзира што Иран даје гаранције да неће имати оружје за масовно уништавање и спреман је да сви његови пројекти буду под контролом агенције за нуклеарну енергију.

То су двоструки аршини. Израелу нико ништа не каже за нуклеарно оружје, док се земље које хоће да користе нуклеарну енергију у мирнодопске сврхе жестоко нападају. Без сумње, Сједињене Америчке Државе су сада достигле врхунац, међутим већ су почеле да падају и тај пад се све више убрзава.

То је била историјска судбина свих снага хегемонизма које су биле пре Сједињених Америчких Држава. Они који су имали могућност и моћ да окупирају све остале, отишли су. Народ је остао самосталан и слободан.

Сједињене Америчке Државе су сада доживеле да су готово сви народи света против ње, због њене политике. Јер свет је основан на плурализму, политичком, културном, економском, верском, националном. Не може једна земља да контролише цео свет и да буде његов полицајац. Мора да постоји сарадња у корист свих, без мешања страних интереса и сила.

Целокупни развој друштва

После 2000. године, започели смо наш нови план развоја. Почевши од економског развоја, развоја државе и њене улоге у развоју друштва. Такође смо започели процес развоја странке, јер наша странка је снага која води друштво. То не значи да, ако хоћемо да развијемо нашу странку, да вршимо контраудар на прошлост. Ми користимо прошлост за

будућност, како би ојачали странку, а не да је ослабимо. Развојак странке није лак процес, брз и једноставан. То је тежак процес, који се постепено и са доста напора спроводи. Прошле године, на конгресу странке, утврдили смо начин економског развоја, такозвану друштвену економију.

Морамо да прихватимо тржишну економију, да сарађујемо са целим светом. Не можемо ми да будемо изузетак у свету. Ми морамо да је користимо, али тако да буде корисна за наше друштво, да наши интереси буду у првом плану. Не дамо наше социјалне, здравствене, школске услуге, које је држава обавезна да даје свима. Ми чак настојимо да их појачамо. Стално се иде у реформу државног капитала, који контролише држава. Да он буде у служби народа. Истовремено, храбримо и дајемо одрешене руке приватној иницијативи да узме учешће у најширем смислу, и да инвестира где год може. Ми смо, 1970. године, имали економски плурализам, имали смо државни, приватни и мешовити капитал. Чувамо тај плурализам. Подржавамо и помажемо свим тим факторима како би створили позитивну конкуренцију међу њима, јер сви раде у оквиру плана за напредак друштва. Раније је приватна иницијатива, домаћа, арапска и светска, изражавала резерве у вези инвестирања, а сада, без обзира на притиске постоји велико интересовање за инвестирање у Сирији. Ми то подржавамо, и кажемо – тако треба, јер развој тражи такав начин привређивања, пошто ниједан сектор не може сам. Јасно и гласно смо рекли „све инвестиције у изградњи фабрика, установа, морају да поштују законе који гарантују права радника. Држава само интервенише да би створила равноправне услове између та три сектора у раду друштва”.

Сирија има нафту, али у малим количинама. Годину за годином све мање извозимо нафту, иако је наш буџет једно време више од 50 одсто зависео од извоза нафте. Сада смо то смањење надокнадили кроз друге видове економског развоја. Очекујемо да по завршетку Петогодишњег плана, који је почео ове године, проценат развоја земље достигне седам одсто.

Желим да вам скренем пажњу на оно што је урадила Кина. Кина чува свој политички систем, али се истовремено отвара према свету, за разлику од Совјетског Савеза, који је за време Перестројке урушио свој политички систем и проузроковао распад земље. Док постоји јак политички систем, могу да се остваре жељени планови. Као што су наши ставови стабилни у спољној политици, такви су и наши ставови у унутрашњој политици. Ставове са којима смо започели, одржавамо и чувамо.

Распарчавање народа и држава

Наша странка је, од оснивања 1947. године, национална и социјалистичка партија. Ми смо национална партија јер смо део арапске нације, која је сада подељена на више земаља. Нормално је да тежимо и желимо да Арапи буду сви заједно, у једном политичком систему, који не намеће једна држава другој или једна странка другој – него да сви буду везани заједничким механизмом у чијем стварању сви учествују. Ако су Европљани у Западној Европи, који су између себе много ратовали, чак изазвали и светске ратове, нашли начин да међусобно сарађују, и кроз ту сарадњу створили Европску унију, најнормалније је да припадници једне нације, који су подељени, раде заједно на свом уједињењу.

Наша партија је социјалистичка. Пошто је наш народ за време окупације, захваљујући тадашњој марионетској власти, живео у бедности, неправди, нормално је да радимо на окончању тог сиромаштва, те неправде, а да у исто време стварамо социјалну правду.

Када је партија била у опозицији, борила се за те циљеве, а када је освојила власт требала је да то спроведе у дело, у оквиру могућности земље. Зато ми на националном плану, било које арапско питање подржавамо – као да је сиријско питање. Када је палестински народ био на удару, Сирија је била прва земља која га је подржала. Исто смо учинили када се то десило у Либану. Чак је Сирија била једина земља која је била спремна да притекне у помоћ. Исто тако и на међународном плану. Јесте, ми смо националисти, али нисмо шовинисти. Ми смо отворени према свима, са свим оним снагама и народима који се боре за своју независност и слободу.

Наш однос са Србијом и бившом Југославијом је заснован на стратешком партнерству у борби против колонијализма, хегемонизма, а за слободу и мир. Рат који је НАТО водио против Србије, није био само против Србије. Био је против читавог Балкана и не само Балкана већ свих снага света које се боре за слободу и независност. Након распада Совјетског Савеза они су хтели да распарчају и Русију, а и Југославија је била у плану. Нажалост, у Југославији су то успели. Чак и Црногорци, који су Срби, нису прихватили да остану са Србијом у једној држави. А сада ће сигурно ићи према Косову. Они хоће да распарчају Србију на мање делове. Сматрамо да ће се ту створити јака реакција на дугорочном плану код свих народа. Код наших обичних људи постоји једна пословица која гласи: „Народ не може да спава на неправди“. Можда има неког неуспеха, падова, али кад-тад то ће бити мотивација за даљу борбу.

Међународна ситуација сада улази у једну фазу, која мора да створи нешто ново, јер је завладао светски хаос. Тај хаос су створиле Сједињене Америчке Државе. Један од принципа америчке спољне политике је такозвани позитивни хаос, како би посредством својих марионета могла да сарађује са одређеном земљом како њој то одговара.

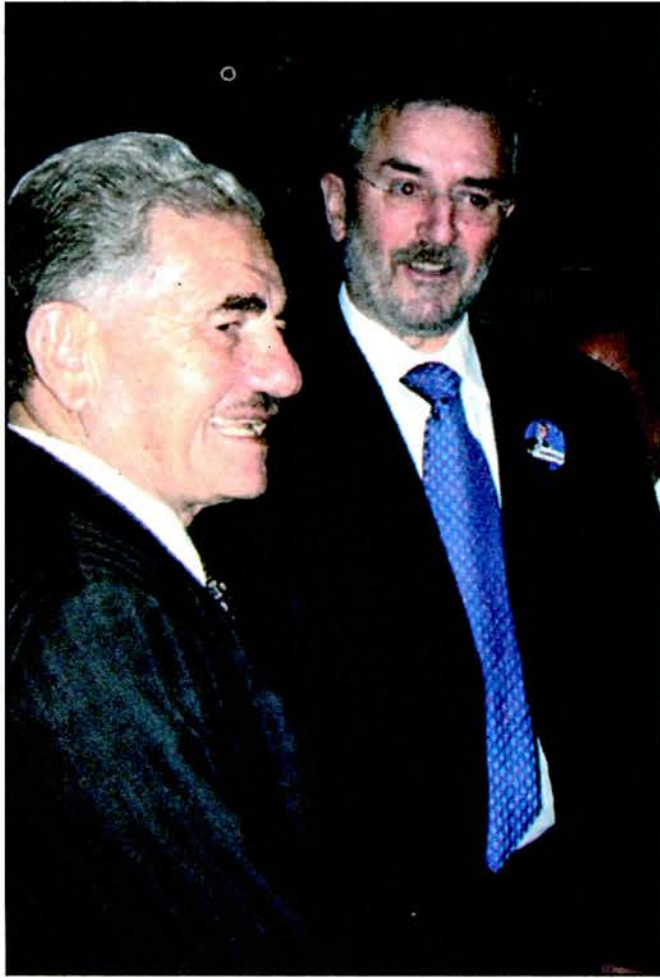
Према нашим анализама разговора које смо прошли пут водили са вашом странком, дошли смо до закључка да имамо врло идентичне ставове. Наша жеља за развојем билатералне сарадње је заједничка. Сличност ставова наших странака по питању садашњости и будућности је скоро иста. Иста и што се тиче националних питања, економског развоја и међународне ситуације. Таква политика је у интересу оба народа и обе земље. Такав начин сарадње помогао би свим снагама, које хоће да се боре против хегемоније, а за независност и слободу.

Заједничка сарадња

Наша странка има јаку мрежу сарадње са другим странкама у свету – на свим континентима. Нормално, ставови странака се разликују зависно од земље из које потичу. Међутим, ми сарађујемо на основу онога што нам је заједничко, не би ли свака странка ојачала интересе своје земље и народа.

Сматрамо да уговор који смо потписали прошле године представља само оквир, а сада можемо све детаље да утаначимо. Да разменимо делегације на руководећем нивоу, да се

консултујемо о политичкој ситуацији у оба подручја, и у свету уопште, о којој имамо заједничке ставове. Када појачамо нашу страначку сарадњу, појачаће се истовремено сарадња између оба народа. О нашој сарадњи можемо да разменимо различите ставове, различита искуства. Свако на основу искуства из своје земље, јер сви народи уче једни од других. Не постоје ниједна земља, ниједан народ који имају монопол на истину. Истина припада свима и свако има учешће у њој. Такође, треба да охрабримо сарадњу између омладине, студената итд. Имамо наше организације које могу да сарађују са сличним организацијама ваше странке. Ништа нас не спречава да сарађујемо на разним пољима, уколико је то корисно за наше односе. Дужност нашег Међународног бироа, који води спољну политику странке и вашег сличног тела јесте да пронађе начин како да се реализује оно што предложите у руковођство. Протокол који смо потписали је само основ за развој наших односа.

Ваша посета је кратка, а желели смо много тога да вам покажемо што смо урадили на развоју земље. Али, сусрети одузимају највећи део времена. Међутим, ово је само прва посета у низу. Имаћете прилику да упознате наш народ онакв какав јесте. Овај народ је пријатељски народ као што је и ваш. Заинтересовани смо за проблеме вашег народа и ваше земље, као што сте и ви заинтересовани за наше проблеме.

Пратили смо активности ваше странке, везане за солидарност са Сиријом, супротстављање политици хегемонизације и уопште активности везане за подршку борби арапског народа, јер наш народ је претрпео трагедију исто као и ваш.

Сматрамо да ће ваш народ да каже своју реч на следећим изборима. То је рекао и на претходним изборима, јер је ваша странка освојила већину и она је требало да формира Владу. Међутим, снаге које се мешају у унутрашње ствари Србије то нису дозволиле. Због тога су вршиле притисак да ви не будете на челу државе. Нормално, када бисте ви били на власти, не би спроводили политику коју спроводи садашња влада. Оптимисти смо као и ви, да ће ваша странка поново да добије велику подршку народа. Лице Србије ће се променити, вратиће се својој изворној политици, по којој је била позната раније. Наравно, може да дође до ванредне ситуације. Међутим, ово је стварност. Све што је пролазно не може вечно да траје. Јер народ, на крају крајева, мора да да поверење ономе за кога мисли да је за њега најбољи. Желимо вашој партији успех на следећим изборима. Без обзира на тешкоће и ситуацију кроз коју пролази ваша земља, уверени смо да ће Србија да преброди тај тежак период, и да неће дозволити страним снагама да се бесконачно мешају у њене ствари. Сретни смо што сте наши драги пријатељи. Сматрајте ово другом домовином. Желимо вам пријатан боравак и да принципе ваше странке у борби за интерес народа остварите. Добро нам дошли.

Политика двоструких стандарда

Томислав Николић: Хвала вам најлепше на исцрпном образложењу. Све време сам се осећао као да сам слушао неког члана своје странке. Једино што тај много боље познаје ситуацију, односно свет. Али сваку вашу реч можемо да применимо и на нашу партију и на нашу политику. Ми пролазимо кроз исте тегобе и исте опасности.

Бомбардовање Србије, Америка је назвала милосрдним анђелом. То је увреда за Бога. Бог није окружен таквим анђелима. То је ђаво. Имали смо српски народ расут широм Југославије. За време Тита и комунистичке партије никада се није постављало питање да ли ће та држава опстати. Било је унутрашњих проблема. Тито је водио веома мудру политику између Истока и Запада, уз велику помоћ несврстаних, трећег света. Већ његовом смрћу комунисти су изгубили упориште у народу и кренули су процеси у западним републикама, Словенији, Хрватској желели су да имају своју државу. То је све организовао Запад. Онда се, по први пут, поставило питање организовања Срба у тим републикама. У Словенији, то није био проблем, али на више од половине територије Хрватске, Срби су били већински народ. Не рачунајући оне Србе који су већ примили католичку веру, па су их назвали Хрватима. А онда је Запад пресекао и рекао да народи немају никаква права, већ само републике. У Хрватској су на власт дошли наследници бивших усташа који су, од 1941–1945. године, блиско сарађивали са нацистима, под којима је више стотина хиљада Срба убијено у концентрационом логору. Председник Хрватске, Туђман, усташку је идеологију прогласио за државну. Срби нису хтели да живе у таквој држави. На притисак власти одговорили су побуном, са јасном жељом да желе да живе са Србијом.

У Босни и Херцеговини је избио рат. Три народа су ратовала, једни против других. Било је несналажења у целом свету шта се ту у ствари дешава, али је Србија генерално оптужена да је отишла у Хрватску, и Босну и Херцеговину и извршила окупацију. Нико није желео да каже да Срби ту живе одувек. У Дејтону је склопљен споразум. Створене су нове државе. Хрватска је протерала стотине хиљада Срба за неколико дана, и данас им не дозвољава да се врате. Међутим, ми у прихватиштима имамо само неколико хиљада прогнаних, они су сви код своје родбине. То за Запад није

проблем. Нема логора, избегличких кампова, то што смо ми додатно сиромашни зато што издржавамо и друге, то њих не интересује.

Милошевић је проглашен за највећег ратног злочинца. Дошло је до бруталне промене власти у Београду. Морам да признам да је народ учествовао у томе, под страшним притиском западних медија, западних сила. Само избори па обећана земља. Све бесплатно, прогрес, развој, најразвијенији капитализам. Онда је нова власт Милошевића изручила у Хаг. Суђење које је трајало све док он није убијен, показало је да је тешко једног човека оптужити за такав ратни злочин, посебно када имате двоструке стандарде. Ми смо оптужили НАТО за бомбардовање, Хашки трибунал је утврдио да ту нема ратног злочина. Чак и у појединачним случајевима директног бомбардовања цивилних возова, болница, читавих градова у којима уопште нема војске. Међународни експерти су утврдили да ту нема ратног злочина. Измишљен је термин колатерална штета. Ја нисам хтео да убијем то дете, ја сам хтео да убијем војника, а дете сам случајно убио.

То сада примењују на Ирак. То Израел непрекидно ради. Ракетира кућу у којој има 100 људи, и сви су колатерална штета, јер они су тражили терористе. То су ти двоструки стандарди.

Отцепљење Црне Горе

И све време траје процес раздвајања Србије и Црне Горе. Сада је то извршено и то ће створити додатне проблеме. Сада очекујемо ударац на Србију.

На примеру Србије, Запад неће да каже република има право. Е, сада каже Албанци имају право. Значи, Срби у Хрватској нису имали никакво право, али сад Србија нема пра-

во на своју територију, и то ће највероватније изазвати велике сукобе.

Ми смо најјача политичка странка, али се против нас створила НАТО коалиција која има више посланика од нас и која сад води државу, али везаних очију. Они тренутно преговарају о судбини Косова и Метохије, ми у томе не учествујемо, али евидентно је да има проблема. Ми смо рекли, подржаћемо све оно што је у интересу Србије, ако Уједињене нације прихвате да Србија остане у границама у којима је сада, да Албанци добију најширу могућу аутономију: устав, председника, владу, председника владе, у оквирима граница Србије. Ми ћемо да прихватимо то решење. Уколико такво решење подржи Европска унија, ми ћемо коначно повести Србију да иде у Европску унију. Али, ако нам не подрже то решење, шта ћемо ми у Европској унији? Поставља се питање и чланства у Уједињеним нацијама.

Оружје у најгорим рукама

Када је НАТО извршио агресију, наш отпор је престао Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација. У том рату нисмо превише настрадали. Искључиво су нама гађали цивилне потенцијале: фабрике, мостове, термоелектране. Уништили су нам 12 тенкова, убили су око 800 војника и толико цивила, али наша војна моћ уопште није била поремећена. Они нису смели да уђу копненим снагама. Ми смо се бојали њих, они су се бојали нас. Уједињене нације су реаговале, али су обећале да ће та територија бити наша. Ево, сада после седам година, скоро да су створили независну државу. Нама нису потребне Уједињене нације које ће да нас лажу и да наше чланство тамо служи да би нам отимали територију. Али, то наша власт не сме да каже Западу, јер у не-

ру руку од њих зависи. Када их Запад не би подржавао, и када Запад не би претио Србији, уколико победи Српска радикална странка, ми бисмо имали 80 одсто гласова. То би била наша снага. У нашим редовима нема криминалаца, нема капиталиста, у нашим редовима нема људи који су на било који начин издали своју земљу. Никада се нисмо обрुकали.

Од наше странке грађани Србије много очекују, и то је велики терет. Ми ћемо морати много да радимо да бисмо то оправдали, а Запад ће нам сметати у томе. Зато наша кућа неће моћи да има само једна врата. Ми ћемо морати многа врата да отворимо и биће нам драгоцен помоћ сваког пријатеља. Ми Србију хоћемо да водимо тако, да у њој људи раде и зарађују. Нећемо тражити ни милостињу, ни помоћ, нећемо да живимо од сиротињског казана, само од рада. Дугове имамо, али ћемо их вратити. Прво ћемо тражити да нам исплате ратну штету. Њихова процена се креће од 40–100 милијарди долара.

Српска радикална странка и Социјалистичка партија Србије водиле су Србију за време рата и после рата. За време рата поверење у војску било је око 90 одсто, а сада је поверење пало на 30 одсто. После рата, за осам месеци, изградиле смо скоро све што су Американци срушили. Све својим средствима, и изгубили смо изборе. Добро, тако је хтео народ, али нова власт је одмах прекинула причу о ратној штети. Наш суд је осудио Клинтон, Блера, Ширака, Медлин Олбрајт. Сви су осуђени на 20 година затвора. Нова власт је укинула све пресуде. Толико је она пала у ропство, а роба нико не цени, ни господар. Наша странка је 2000. године освојила око седам процената гласова, толико је било поверење у нову власт, демократску. Сада они имају седам посто, а ми имамо 42 одсто. Ми ћемо урадити све да пређемо тих 50 процената, и волео бих да наше две партије сарађују као партије које воде земљу.

Зато вам желим много успеха. Наставите да подижете земљу, да своју децу васпитавате да воле Сирију, да је изграђују и да је бране. Код наше омладине је доста пољуљана та вера. Ми то сада полако враћамо и брже ћемо то радити када будемо на власти. Зато је потребно да што пре дођемо на власт. Потпуно ћемо отворити сарадњу са вашом партијом, али ми немамо један принцип који ви имате. Ми немамо омладинску организацију, а немамо ни женску организацију у странци. Код нас је сваки члан подједнако вредан и само од њега зависи да ли ће стићи до врха, а не од година. А и земља нам је неколико доста отворена и рањива и најлакше се делује на омладинске организације, али, свакако ће наши млади сарађивати са вашим младима.

Код нас огроман део омладине не жели да служи војску. Власт им је омогућила цивилно служење војске. Он иде ујутру у болницу, пере чаршаве, у два сата иде кући и тако девет месеци, и одслужио је војску. Или иде па ради на њиви, као да је осуђен на лаку казну затвора. Ко ће да брани земљу? НАТО? Стално се прича како мали не треба да имају војску. Ја се слажем, али онда нико не треба да има војску. Ако Америка има атомску бомбу, онда свака држава на свету мора да има бар две, јер то оружје је у најгорим рукама, а она процењује у чијим рукама сме да буде то оружје. Зато је то велики и тежак супарник, без традиције, без историје, без културе, нема шта да покаже свету. Њихова прича о људским правима је у Ираку доживела потпуни крах.

Видите, када се припремало бомбардовање Ирака, ми смо имали расправу у Скупштини Србије. Поднели смо декларацију и тадашњој Скупштини Југославије и Скупштини Србије у којој смо навели да осуђујемо нападе на Ирак. Онда смо о томе имали расправу. Ја сам доживео да ми сви

остали у сали звезде када сам образлагао зашто треба донети ту резолуцију. Неколико месеци после првих бомбардовања у Ираку, питао сам их у Скупштини Србије: „Јесте ли ово хтели, да ли ово Америка сада уводи демократију Ираку, дали иједно ирачко дете ноћас има кров над главом“? Сви су ћутали, нико није смео ништа да каже. Ипак они припадају српском народу и схватили су какву су неправду нанели Ирачанима.

Наш је народ добар, само што живи на незгодном месту. Балкан је буре барута, судар историја, религија, култура, то се код нас каже: „Ко ти је крив када ти је кућа на сред пута“.

Ја вам заиста желим много среће и успеха. Имаћемо потпуну сарадњу као два огранка.

Абдулах Ал-Ахмар: Хвала пуно. Свако од нас говори као да је онај други. Има много сличности у ставовима, који се тичу садашњости и оног што треба да се ради у будућности, у корист наше две партије, наша два народа и њихове борбе против неправде и хегемонизма. Ми ћемо да наставимо оно што смо почели. Ми смо оптимисти, без обзира на тешку ситуацију. Боримо се за наш програм и имамо начин за одбрану.

Томислав Николић: Донели смо вам 250 примерака нашег часописа „Велика Србија“. Када су објављене карикатуре пророка Мухамеда, објавили смо саопштење у коме смо осудили карикатуре. Шефови дипломатских мисија у Београду, представници муслиманских земаља имали су састанак и издали су заједничко саопштење о томе. Наши медији у Србији то нигде нису смели да објаве. Зато смо организовали неколико пријема за шефове дипломатских мисија у Скупштини Србије и Црне Горе, на којим смо, поред осталог, изразили своје незадовољство поводом објављивања карикатура. Сматрамо да се тиме заиста хтела да нанесе велика штета. Тај број новина смо посветили сусретима са шефовима дипломатских мисија исламских, афричких, латиноамеричких и далекоисточних земаља.

Абдулах Ал-Ахмар: Ми пратимо ваше активности, путем наше амбаскаде и амбасадора др Маџида.

Томислав Николић: У последње време упознали смо два ваша амбасадора, и обојица су на нас оставила изванредан утисак. Господин амбасадор нас је јуче испратио на аеродром, тако да ће та сарадња бити заиста добра. Ми одржавамо односе са свим земљама, осим са Америком, Израелом и земљама Европске уније.

Абдулах Ал-Ахмар: Амерички народ је исто жртва као и ми.

Томислав Николић: Да, али он је тај који бира свог вођу. Има нешто занимљиво, Америка и Белорусија истог дана славе национални празник, и онда Белорусија, због поклапања помери прославу за један дан. Али, некада не може да помери. Онда се пред Америчком амбасадом направи километарски ред. Сви би желели да их ту виде. Чекају у реду по два сата. Ми одемо код наших Белоруса, има нас одређен број, а њихов амбасадор каже сада смо овде сви наши.

Ово је поклон за господина председника Сирије. Ми знамо да су његове временске могућности ограничене, и уколико нећемо имати могућности да га овог пута видимо, молио бих вас, да му уручите овај поклон. Ово је грб Србије, двоглави бели орао. Круна је знак да смо били царевина, ово је штит, ми смо ратници, крст да смо хришћани, а четири оцила симболизују да смо разједињени. С друге стране је мотив битке на Косову из 1389. године. Улога Српкиње је да негује рањеника, јунака. Предајемо ово за председника са највећим задовољством. Ово је за вас. То су такође мотиви Србије. А ово су новине.

Посета Друштву српско-сиријског пријатељства

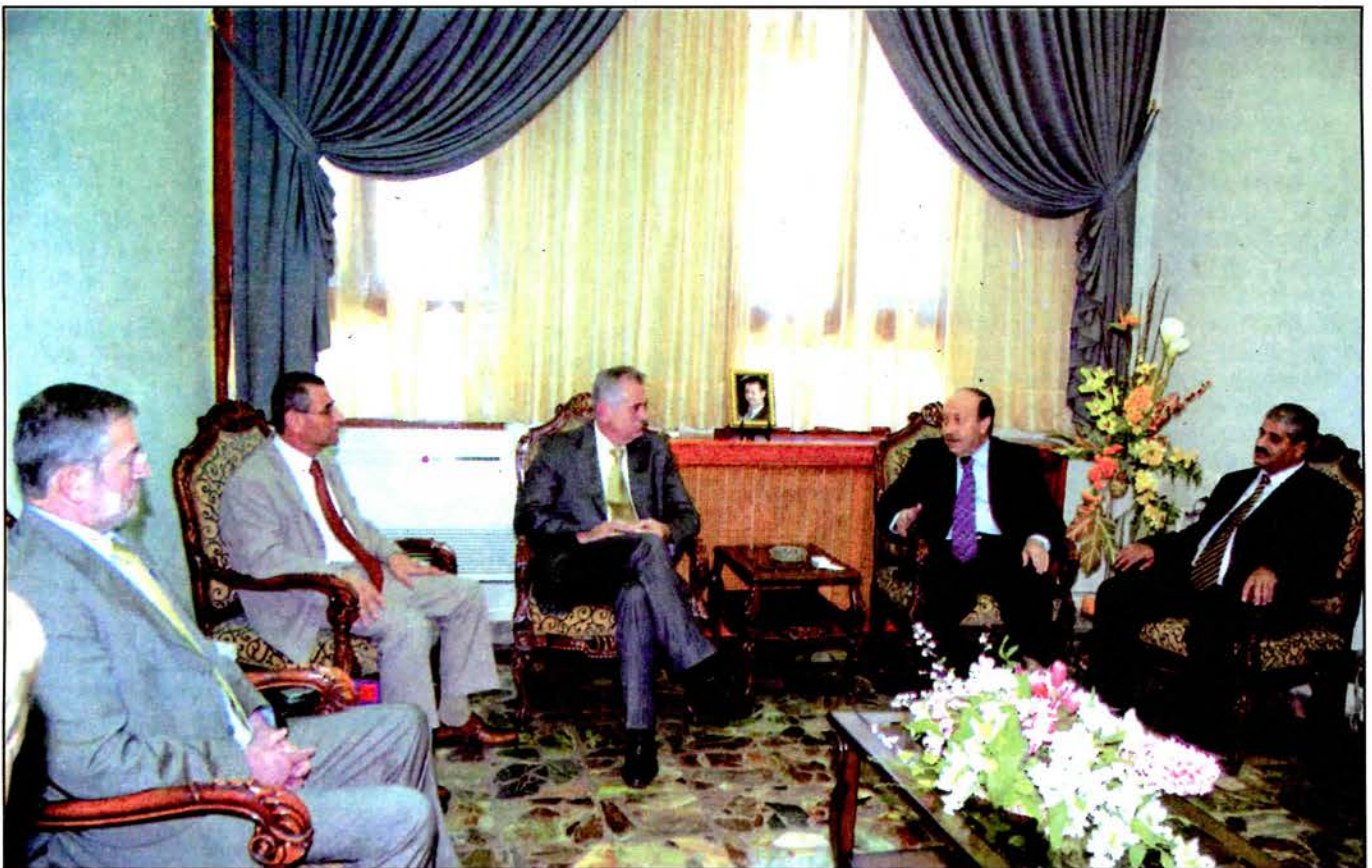
Народи и државе пријатељством се јачају

- У Србији и Црној Гори живи исти народ. Али, ево, Америка је подгревала сејаршизам у Црној Гори. Најпре је то оправдала борбом против Милошевића, у Црној Гори је младо демократијско руководство, а Милошевић је диктатор. А онда, када је на власи дошао Ђинђић и власи по вољи Америке, Црна Гора је наставила да се ошцељује. Видело се да то није против Милошевића, него против Србије
- План који је сprovedен на тлу бивше Југославије, сличан је ономе који је требало да се сprovede на аријакном подручју кроз изв. пројекат велики Блиски исток. Он је имао за циљ да постојеће државе подели географски и етнички
- Кад је требало бомбардовати Србе, онда су бранили муслимане, а када је требало бомбардовати Ирак, онда су бранили демократију. Увек ће наћи разлог

Делегација Српске радикалне странке сусрела се, 19. јуна 2006. године, у седишту Националне команде БААС партије са господином Осама Удајем, чланом Националног руководства и председником Друштва сиријско-српског пријатељства. Господин Удаји је почео разговор добродошлицом. Добро нам дошли у седиште Националне команде БААС партије. То је прилика да се сусретнемо са нашим драгим пријатељима из Србије. Желим вам

угодан и добар боравак у Сирији не би ли упознали земљу, народ, партију и руководство, да видите и осетите како овај народ воли своје пријатеље. Да створи мир и сарадњу са свим народима, а нарочито са пријатељима.

Нема сумње да Сирија има историјске везе са бившим југословенским републикама. Наши српски пријатељи то сигурно знају. Сирија и бивша Југославија су биле од најважнијих земаља у Покрету несврстаних. Кроз моје скромно

знање о историји Српске радикалне странке и биографији господина Николића, видео сам да ваша странка и ваша борба имају дубоке корене у историји и велико присуство у политичком животу Србије. Надам се да ћете у будућности успети да budete председник Србије.

Сигурно да сам ја, као председник сиријско-српског пријатељства, веома срећан због ове посете. То је добра прилика да се упознамо са нашим пријатељима из Србије. Удружење сиријско-српског пријатељства сигурно ће радити на јачању односа између два народа на свим пољима: политичком, економском, културном. Надамо се да ће бити сталних размена делегација, како би разменили искуства и како би имали корист од наших искустава, јер имамо сличну политичку и економску ситуацију. Надам се да ћете током ваше посете сагледати развитак који је Сирија постигла на свим нивоима. Поготово што смо ми у партијском руководству урадили доста за сиријски народ у претходним деценијама. Увек смо били веома осетљиви по питању очувања нашег суверенитета и интегритета. То желимо свим народима. Јер све нас погађа садашња политика САД. Мислимо да су то такође осетили и наши пријатељи. Агресија деведесете налазила се у оквиру америчке глобализације и контроле света. Ми у Сирији смо веома сигурни у наше потезе. Уверени смо да имамо здраву политику. Ми смо за правду и општи мир за све народе на подручју, и заустављање круга насиља који узима на стотине живота дневно у Ираку, Палестини, Авганистану и другим земљама.

Поносни смо на наше пријатељство са пријатељским народима, јер осећамо да су та пријатељства заправо подршка и вид солидарности са нашом политиком. Поготово на оно са нашим пријатељима из Србије, који су увек били уз Сирију. Сматрам да смо на истој линији, према свим светским догађајима. Имамо заједничку визију. Тако ја познајем Српску радикалну странку. Још једном вам желим добродошлицу. Веома сам срећан што сте овде. Надам се да ће нам наши пријатељи, уважени гости, укратко објаснити ситуацију у својој земљи, поготово ону након референдума и независности Црне Горе.

Томислав Николић: Хвала вам на добродошници. Заиста се осећамо пријатно. Да нисмо путовали, мислили бисмо да нисмо ни излазили из Србије. Честитам вам што сте председник друштва пријатељства.

Ми у Београду много помажемо сиријско-српско пријатељство. Сви наши истакнути чланови су чланови тог друштва. Нажалост, сада је престала да ради Скупштина Србије и Црне Горе, а Скупштина Србије до сада није имала никаквих друштава пријатељства, зато што је спољна политика била на нивоу Србије и Црне Горе. Ми ћемо сада, врло брзо, да тражимо да се установе клубови пријатељства са многим државама, са великом већином света, са којима Србија и Црна Гора до сада нису смеле да имају односе. Састав наше делегације чине господин Драган Тодоровић, председник Извршног одбора странке, госпођица Марина Томан, члан Централне отаџбинске управе странке и један од уредника нашег часописа и господин Амјад Мигати, члан Централне отаџбинске управе и специјални саветник председника за спољне послове. У делегацији је требало да буде и генерални секретар странке, Александар Вучић. Међутим, нама је изненада у четвртак најављена седница Скупштине на којој ће бити реконструкција Владе и пошто је мој заменик у Скупштини, морао је да остане.

Добро сте рекли, политичка историја Србије везана је за Српску радикалну странку. Странка је практично основана 1881. године. Пре тога није било организоване политичке странке у Србији. Била је увек на удару свих власти и две ди-

настије, Обреновића и Карађорђевића. Али, када је преузела државу, онда је водила дуго година. Народ није хтео да мења власт. После Другог светског рата, замро је рад политичких странака и ми смо, 1989. године, први пут обновили рад Српске радикалне странке. Странка је у почетку, јер је у бившој Југославији беснео рат, више била ангажована у одбрани српства, него што се бавила политиком. На власти су убедљиво били Слободан Милошевић и Социјалистичка партија Србије. Ми смо му били и најбољи сарадници и најљући противници. Када је радио добро – ми смо га подржавали, када је радио лоше – ми смо га нападали. Сада смо, заправо, већ дуго година, најјачи у Србији. На последњим изборима освојили смо највише гласова, али нисмо могли да формирамо владу, зато што је Америка формирала коалицију против нас. Имамо и тај хендикеп да је наш председник већ три и по година у Хагу. Без суђења чами у притвору. Оптужен је за вербални деликт, вербални деликт – ратног злочина. А најновија ситуација упућује на то да ћемо брзо имати ванредне изборе.

Ви знате да у Србији и Црној Гори живи исти народ. Али ето, Америка је подгревала сепаратизам у Црној Гори. Најпре је то правдала борбом против Милошевића, у Црној Гори је младо демократско руководство, а Милошевић је диктатор. А онда, када је на власт дошао Ђинђић и власт по вољи Америке, Црна Гора је наставила да се отцепљује. Видело се да то није против Милошевића, него против Србије. Европска унија је први пут установила принцип да не мора 50 одсто уписаних да гласа на референдуму. Тако да је све било припремљено да се Црна Гора отцепи. И она је сад независна држава. И Влада Србије је признала Црну Гору. То отвара потпуно нове односе. У Црној Гори живи више од 30

одсто грађана који се изјашњавају да су Срби. Више од 60 одсто на попису се изјаснило да говори српским језиком, мада други језик, научно, и не постоји. Не постоји црногорски језик, ни бошњачки језик. Али, установљено је правило да свака нова држава има свој језик. Мора да га измисли.

Амјад Мигати: Не само језик већ и нацију. Они не желе да било ко има свој идентитет и националност. Само да буду под америчком заставом.

Томислав Николић: На свакој институцији ће бити истакнута америчка застава. То су заправо колоније. Америка је желела да одсече Србију од Јадранског мора, Русију да одсече. То је разлог зашто смо се ми тренутно раздвојили. Али, ја никад не губим веру и наду и ми ћемо, као политичка странка, све учинити да Србија и Црна Гора поново буду заједно. Србија није била спремна на то раздвајање. Имамо Владу која споро ради, тако да је наш устав, устав једне федералне јединице. Србија нема устав самосталне државе. Ми немамо војску, немамо спољну политику, немамо предвиђена људска права. Све је то било на нивоу Југославије, Србије и Црне Горе. Мораћемо хитно да доносимо нови устав. А нови устав доноси изборе на свим нивоима, и зато је опструкција и код израде устава, јер се зна – на новим изборима победиће Српска радикална странка. Онда су измислили свађу између Демократске странке и Демократске странке Србије. Сад се они свађају и нема устава, а њима одговара да нема устава и да нема избора. Али ситуација је тако тешка, да ће народ добити изборе. То је очигледно.

Држава одлази ту пред нашим очима. Највећа богатства се продају странцима, криминалцима. Хиљаде и хиљаде хектара најплодније земље купују криминалци. Једног дана, сви ћемо радити код неких богаташа. Враћамо се у средњи век. Сад су радници, који су у једном систему изградиле све што постоји, постали робови неких који су дошли са стране. Ништа није њихово од оног што се изградило. Држава продаје, држава узима новац. Не враћа се ништа народу. Не улаже се у село, не улаже се у градове. Држава узима кредите и кредите. За нашу државу постоји само Европска унија и Америка. Русију, Кину, Индију, арапски свет, Африку, Латинску Америку више нико не сме да помене. Али, зато народ све сиромашније живи. А народ је добар, поштен, воли да ради, воли слободу, воли своју државу а не мрзи туђу. Тако да нас очекује тежак посао. Ми смо против НАТО, иако је сад то тешко бити у Европи. Ми имамо услове за Европску унију. Сада, када се сви у Србији труде да испуне све што тражи Европска унија, ми постављамо услове Европској унији. Зато што нама Европска унија није тржиште. Немамо шта да им продамо. Шта ће нам? Нама треба онај од кога можемо да купимо и да му продамо. Тако државе функционишу. Ми њима ништа не наређујемо, они нама ништа не наређују. Са Европском унијом је потпуно другачије. Она наређује.

Пре шест година предали смо све наше банке, осигуравајућа друштва, цео финансијски сектор, сав новац. Камате у земљи прописује Европска унија, цене енергената, сировина, комуналија, услове за пензионисање, за инвалидине, услове за посао... Све нам прописује Европска унија. И ми смо све сиромашнији. Зато то мора да се заустави. И тада ће нам требати сарадња са потпуно другим светом. Као што је некада Југославија сарађивала са целим светом а посебно са несврстанима. То је била најчистија политика. Никад, ниједан услов, никаква уцена. Никад претња војском. Поштовање традиције, културе, историје, вере. Зато старији људи у Србији сматрају Сирију, Ирак, Иран и када нису имали никакав контакт, да су пријатељи. Волео бих да тако и наша деца развијају односе.

Циљеви глобализма и хегемонизма

Осама Удаји: Ситуација је тешка јер је бивша Југославија подељена на више држава, нација и етничких групација и то сигурно има економски утицај на народ. И зато ће народ бити у веома тешком положају. Због тога је неопходно да Српска радикална странка и све патриотске опције раде на уздизању народа. Јер српски народ има своју традицију. Он је имао своје везе и у Европи и ван ње. Сматрам да је план који је спроведен на тлу бивше Југославије, сличан ономе који је требао да се спроведе на арпаком подручју кроз тзв. пројекат велики Блиски исток. Он је имао за циљ да постојеће државе подели географски и етнички, и тиме би дао легитимитет на овом подручју израелској држави. Јер ми у Сирији, и у арапском свету уопште, сматрамо да је америчка политика усмерена на обезбеђивање свега што је Израелу потребно. Када је америчка војска окупирали Ирак, под изговором да успоставља демократију и руши диктатуру, у ствари је намеравала да Ирак подели и етнички и верски, не би ли контролисала на тај начин Ирак, Сирију, Иран и све земље у региону. Јер, политика глобализма САД има за циљ да сваки народ изгуби свој национални идентитет и суверенитет, а да се све његово богатство стави у корист Америке. Када је Сирија одбила да учествује у том плану, започели су велики притисци и претње и неке врсте санкција. Сирија има своју снагу која може да задовољи њене потребе. Она може да се супротстави притисцима и уценама. Национално јединство у Сирији је јако, али и партијско руководство, на челу са господином Башаром Асадом, који је истовремено и председник Републике и генерални секретар Националне команде БААС партије. Због тога нису могли да доведу до пуцања унутар Фронта. Због тога нису могли ни да подстичу сепаратистичка стремљења у Сирији. Сиријски народ држи до себе. Уједињен живи у великој толеранцији, слози и љубави између свих грађана, он не да на себе.

Томислав Николић: Нама су на терет ставили Хашки трибунал. Неко је помислио, када се изручи Слободан Милошевић престаће притисци. Он је био председник државе и највећа званична личност државе. Међутим, они ће бити у стању још 20-30 година да траже нове и нове људе. Онда ће измислити нешто друго. Али, Србију држе под чизмом. И ми се једини супротстављамо. Тако да ће Србија да се подели. Српска радикална странка против свих осталих. И ми смо близу да их победимо. Наравно, претиће Америка, Европска унија, Солана – ако буде жив. Али, ми морамо све то да издржимо, иначе нам нестаје држава. Разбиће нас на још више држава. Кад је требало бомбардовати Србе, онда су бранили муслимане, а када је требало бомбардовати Ирак, онда су бранили демократију. Увек ће наћи разлог.

Осама Удаји: Ми смо имали веома добре, јаке односе са бившом Југославијом. Тежимо да их вратимо на стари ниво. Желимо да оживимо српско-сиријске односе. Наше друштво има велики број оних који су студирали у Југославији, а највише у Републици Србији. Они могу да представљају мост повезивања. Надам се да ћемо активирати рад друштва, како би оно била фактор континуиране сарадње између Сирије и Србије. Могућност сарадње је велика и ви ћете све то чути приликом ваших сусрета. Желимо вам добродошлицу. Надам се и желим да Србија остане држава која ће се супротставити америчком плану на Балкану, и да сачува свој суверенитет и интегритет. Српском народу желим напредак и решење свих његових проблема. Народ и државе увек јачају једна другу кроз пријатељства. Томе се надамо, ако Бог да, за државу Србију.

Томислав Николић: Хвала вам најлепше.

На крају сусрета су размењени поклони.

Западна демократија врши апсолутну диктатуру

- *Американци, који хоће да шире ипакву врсту демократије показали су ип на ипримеру др Војислава Шешелја, коме не дозвољавају да бира свој браниоца. Они ипоказују какав је ипо ипши демократије, који хоће да усвоје сви народи свеиша. Више од сипо хиљада људи је убијено у Ираку, десетипне хиљада у Палестини, у Авганистиану а ипо се десило и у Југославији. То су све жриве америчког оружја и америчке демократије*
- *Смаирамо да ће доћи време када ће се Русија и Кина суироиисаивити америчком ширењу, јер ипиај амерички наџон већ је сипиџао до џраница Русије и Кине. Таква ипшиервенција од сипране ове две земље иприхваиљива је за све народе свеиша*

У седишту Националне команде БААС партије у Дамаску, делегацији Српске радикалне странке уприличен је разговор са господином Мухамед Саид Бахтијаном, замеником генералног секретара Националне команде БААС партије, 19. јуна 2006. године. Пожелевши делегацији добродошлицу, рекао је:

Ми ценимо ставове ваше странке која подржава легитимно право народа. Поносни смо на традиционалне односе између наше две државе. Добро нам дошли.

Томислав Николић: Хвала вам на дочеку. Ми смо планирали ову посету и раније, али ето, сад се у Србији свашта дешава и сами знате, тако да смо размишљали да је одложимо, а онда смо, у последњи час, одлучили да генералног секретара странке оставимо у Србији, пошто је сутра реконструкција Владе. Тако су сада у делегацији: господин Драган Тодоровић, председник Извршног одбора странке, госпођица Марина Томан, члан Централне отаџбинске управе странке и један од уредника нашег часописа и господин Амјад Мигати, члан наше Централне отаџбинске управе и специјални саветник председника за спољне послове. Наш председник је др Војислав Шешел. Мислим да је свраћао у Дамаск на путу за Ирак. Он је већ четврту годину у Хагу, у Хашком трибуналу, без суђења, у притвору, без права. Према њему западна демократија спроводи тоталну диктатуру. Оптужен је за говоре које је држао. Тражи да оствари апсолутно право да се брани сам. Они му намећу адвоката Холанђанина. Онда он каже: „Ви сте мене оптужили за моју политику. Како може један холандски адвокат да познаје моју политику? Пустите ме да сам браним своју политику”. Имамо тим који помаже у припреми одбране Војислава Шешелја. Имамо велики проблем да се изборимо да се он брани сам. А пошто је изузетно храбар човек, он неће дозволити суђење у коме се он не брани сам. Ми смо због тога веома забринути. Обраћали смо се свим организацијама, појединцима, борцима за људска права у свету и нико нас није подржао. Ја се са њим чујем свакодневно. Било му је жао када смо одложили посету, али је рекао да одмах уговоримо нови термин. Ја вам преносим његов поздрав и симпатије, и љубав за ваш народ који води борбу као ми. Љубав према борби арапског народа за своју слободу и за своје државе, Војислав Шешел је пренео на све нас. Тако да је наша политика истоветна од када је он отишао, као да је он ту.

Честитам на издржљивости вашег народа

Честитам вам, што ваш народ издржава овакве притиске. Срби су дуго одолевали таквим притисцима, чак су и бомбардовање издржали. Али, једна година слабости учинила је да доведу на власт проамеричке снаге и сада нам требају деценије да то исправимо. Ми смо најјача политичка странка у Србији, и сви се боре да нас скину са тог првог места: Америка, Европска унија, политичари у Србији, НАТО и никако не могу да схвате како нам не могу ништа. Мислим да је то отржење српског народа и да су то велика очекивања која ћемо ми морати да испунимо. Зато поново успостављамо контакте са пријатељима, које је Србија одавно запоставила. Најчвршћа су савезништва у одбрани, а сада је одбрана од Америке свети циљ свих народа у свету. Надам се да ћемо дочекати тренутак када ће Америка престати да буде светска суперсила. Отпор народа у Ираку је то показао. Најлакше је једну државу бомбардовати и срушити. А шта после? Зато смо захвални што сте нас примили у овако великом броју. Нећете се покајати, зато што ово што сада говоримо, спровешћемо када будемо на власти. Нас ништа не може да заустави, да нас поколеба. А све оптужбе, које против нас преносе прозападни политичари, западне државе, уопште нису тачне. Говоре да смо екстремна десница, ултранационалисти, терористи, фашисти. Ништа од тога није тачно. Све лажи падају у воду и зато смо ми све јачи.

Нас оптужују да прогањамо друге, да мрзимо друге. А наш члан Ром био је министар, наш члан Бугарин је сад потпредседник Скупштине Србије, наш члан муслиман је сада посланик у Скупштини Србије. Много наших чланова Мађара је и у локалној самоуправи у Војводини, али то нико неће да помене. Нико неће њих да пита: „Откуд ви у Српској радикалној странци, када вас мрзи Српска радикална странка”?

Србија је земља са 28 различитих признатих мањина. Сви имају исте услове. Наша Марина Томан је Словакиња. Сви имају услове за школовање до доктората, услове за очување традиције, вере, културе. Што се Србије тиче, та оквирна Конвенција о правима мањина ја одавно превазиђена. Ми смо сад отишли тако далеко, да како се стварају нове државе од бивше Југославије, тако се стварају и нације. Нације

сад стварају језик. Пре десет година сви смо говорили једним језиком. Сада има нових нација и свака има свој језик. Исти тај језик, само су га назвали другачије. И ми кажемо, добро, сад учите на том свом језику. И они ту убаце 20-30 страних речи или промене нагласак, и то назову својим језиком. Сад ћемо да измислимо и правила да им омогућимо да студирају на том језику, само да неко не би рекао да кршимо права мањина. То нам рецимо каже Немачка, која не признаје било коју нацију осим Немачке. Сви остали су само гости у Немачкој. Каже нам то Америка, која ратује са целим светом. Која ратом шири „демократију и људска права”, али ми знамо колико смо мали. Да бисмо опстали ми ћемо неке услове да прихватимо. Али неке не можемо. Државу нећемо да дамо, своју слободу нећемо да дамо. Господаре нећемо да трпимо. Ако нас народ у Србији такве хоће, бићемо на власти. Народ сад види како живи, а ја сам убеђен да још увек можемо да направимо добру и просперитетну земљу.

Србија је богата земља. Има веома плодну земљу, довољно сировина за свој опстанак, енергију, довољно воде. Било би довољно за народ кад политичари не би крали. Ми ћемо Србију тако водити, да она буде слободна земља, да сарађује са другим слободним земљама. А отпор који сте ви са правом пружили Америци, бранећи своја права, упућује нас на вас. Зато рачунајте, да када дођете у Београд, да сте у својој другој домовини. Надам се да ћемо развити сарадњу партија, о чему смо већ јутрос говорили. Исти су нам циљеви и на унутрашњем и на спољном плану. Као да смо преписивали програм једни од других. Желим вам много среће и успеха. Сваки ваш успех овде нама доноси више гласова у Србији. Онда народ види да може да се развија иако не слуша Америку. Ми вам честитамо и на принципијелном ставу по питању Ирака, Палестине, Либана. Сирија је сада највећи ослонац арапског света.

Америка се залаже за демократију а на прихвата њено деловање

Мухамед Саид Бахтијан: Томислав Николић, заменик председника је истакао сличности између наше две партије. Заиста, кроз ваше излагање као да је било ко из БААС партије излагао своје ставове, који се односе на супротстављање америчким притисцима, борбу за слободу народа, веру у права народа и грађана да се боре против било каквих спољних притисака и ставова. Као што сте рекли, можемо да прихватимо ставове који нису у супротности са интересима нашег народа. У супротном, стаћемо, као што ви сад радите, у циљу одбране интереса нашег народа и наше нације.

Били смо изложени веома јаким притисцима током дугог периода, и од стране Израела и САД. Поготово од нове администрације која шири терор, насиље и мржњу у свету. Американци, који хоће да шире такву врсту демократије показали су то на примеру др Војислава Шешелја, коме не дозвољавају да бира свог браниоца. Они показују какав је то тип демократије, који хоће да усвоје сви народи света. Више од сто хиљада је убијено у Ираку, десетине хиљада у Палестини, Авганистану и то се десило и у Југославији. То су све жртве америчког оружја и америчке демократије. Та идеја и та стрешка визија коју имате за вашу земљу, уверени смо, да ће вама ускоро донети власт. Убеђени смо у то. И то желимо. Захваљујемо се на вашој подршци и вашим ставовима које сте изразили за време покојног председника Хафез Ал-Асада и председника Башара. Желимо да наше пријатеље из Србије уверимо у праведност наше борбе и да ћемо у њој истрајати. Ми бранимо интересе нашег народа, наше је руководство мудро. Наш народ подржава руководство на чијем је челу председник Ал-Асад.

Америка заговара демократију, а не прихвата резултате

демократије. Као што се десило у Палестини. На демократским изборима Хамас је победио. Она је зауставила доставу хране, лекове, паре за помоћ палестинском народу, кажњавајући га на тај начин зато што је демократски изразио своју вољу. Верујем, као и ви што верујете, да доба у коме је Америка једина светска сила неће дуго трајати. Као доказ томе су догађаји у Латинској Америци, почев од Бразила па надаље. Желимо да појачамо односе између наше две партије. Господин Осама Удаји је члан Националног руководства и члан Друштва сиријско-српског пријатељства. Желимо да то пријатељство појачамо и преко ваше странке.

Томислав Николић: Скупштина Србије до сада није дефинисала спољну политику. Није имала друштва пријатељстава. Сада ћемо инсистирати на формирању правих група пријатељстава са земљама Латинске Америке, са арапским светом, земљама Африке и земљама на Истоку. Ниједан српски радикал у Скупштини Србије и Црне Горе није члан група пријатељстава са земљама чланицама Европске уније, Америком, Израелом. То није пријатељство – то је ропство.

Мухамед Саид Бахтијан: Какав је ваш однос са другим странкама у нашем региону?

Томислав Николић: Ми смо са БААС партијом у Ираку имали изванредне односе. Та партија ће поново морати да узме власт у Ираку. Кад-тад. После одласка Војислава Шешеља у Хаг, после бомбардовања Ирака, Сирија је прва земља која тражи пријатељску сарадњу са нама. Ми бисмо волели да ви будете наш главни ослонац овде и да уз вашу помоћ сарађујемо са другим партијама које деле ове наше циљеве. Иначе, у Београду одржавамо односе са свим пријатељским земљама и са иранским амбасадором кога сада сви избегавају. Од кога се сви склањају и беже. Ми отворено,

јавно показујемо своје ставове. У нама нема страха. Замишлите ситуацију да смо заједно примили амбасадора Индије и Пакистана. Седели су један поред другог и разговор је био изванредан. Амбасадор Марока је рекао да се залаже да Косово и Метохија треба да буде у саставу Србије, а пакистански амбасадор је критиковао Америку.

Окупљање снага против глобализма и хегемонизма

Мухамед Саид Бахтијан: Она идеја о којој сте причали, нама треба што више односа са снагама које су против глобализма, хегемонизма. Хајде да размишљамо о томе и да организујемо такав скуп.

Томислав Николић: Како да не. Наша странка је отворила и сајт који је посвећен глобализму. Ући ћемо у сарадњу са свим антиглобалистичким организацијама у свету. У Москви смо учествовали на скупу патриотских странака из Европе и Азије. Скуп је организовала партија Владимира Жириновског под покровитељством председника Путина. Ми смо се двоумили да ли да идемо, размишљајући да није то нека политичка акција Жириновског, али нам је руски амбасадор рекао да иза тога стоји Путин, тако да је Русија изгледа, почела да иде правим путем. То би било олакшање за све нас. Борба би била много лакша.

Мухамед Саид Бахтијан: Много ће да нам помогне.

Томислав Николић: Ја очекујем да ће и нама помоћи у изборној кампањи. Пошто увек на два-три дана пред изборе Европска унија и Америка запрете: ако победи Српска радикална странка биће санкција, изолација итд. Е ту би требала једна изјава Русије да тога неће бити. Када би Русија рекла не мешајте се у унутрашње послове, то би много значило.

Мухамед Саид Бахтијан: Сматрамо да ће доћи време када ће се Русија и Кина супротставити америчком ширењу, јер тај амерички нагон већ је стигао до граница Русије и Кине. Таква интервенција од стране ове две земље прихватљива је за све народе света. Амерички план већ је доживео дебакл на Блиском истоку и у другим деловима света. Сада велики проблем представља то што је Израел много утицао на америчку политику и нарочито што се тиче Ирана, Сирије, Либана.

Томислав Николић: Чини ми се да Русија још увек није довољно схватила да је време да се супротстави.

Мухамед Саид Бахтијан: Годишњи Путинов говор дао је неке сигнале, што се тиче наоружања.

Томислав Николић: Слушао сам, али и Јељцин је говорио: „Немојте да нам претите имамо атомску бомбу”. Мислим да је сама Америка крива што се Русија подиже брже него што је мислила. То бесмислено бомбардовање и изазивање енергетске кризе у свету погодује Русији.

Мухамед Саид Бахтијан: Такође и кинески планови за ово подручје, поготово за Африку.

Томислав Николић: Тако је, али време је да се супротставе. Ја мислим да ће можда Косово и Метохија бити прекретница. Ако Кина и Русија дозволе независност Косова и Метохије, значи да су још увек слабе. И да се у ствари понашају као Американци. Значи ја Тајвану не дам независност, а Косово и Метохија га могу добити. А колико Русија има својих проблема? Први пут када Русија и Кина не прихвате дупле стандарде Америке, то ће бити победа прогреса у свету. И оживеће Уједињене нације.

На крају су међусобно размењени поклони, за успомену на тај сусрет.

Разговор са председником Скупштине Сирије

Верујемо да можемо да се супротставимо

- Тренућино су на власти сиранке којима Србија није најважнија, које су пошћино под ушћијајем зашћадне полишћике и које од зашћадне полишћике не узимају само оно ишћио ваља, већ ишћиуњавају најго-ре налоге Зашћада
- Ми смо више пошћија Американцима рекли, ми не желимо са вама нешћиријашћиљсћиво, ми желимо са вама шћиријашћиљсћиво. Мећушћим, амерички сисћем не разуме шћермин шћиријашћиљсћиво и шћиришћнер-сћиво, већ само лојалносћи и команду

Делегација Српске радикалне странке посетила је, 19. јуна 2006. године, Народну скупштину Сирије и том приликом се састала са господином Махмудом Ал-Абрашом, председником Народне скупштине Сирије. Господин Махмуд Ал-Абраши је срдечно поздравио делегацију и започео пријатељски разговор.

Председник Махмуд Ал-Абраши је том приликом рекао: добро нам дошли. Надам се да је ваша посета Сирији успешна. Мало пре сам разговарао са господином замеником генералног секретара, и он ме је укратко упознао са вашим активностима солидарности са Сиријом. Добродошли пријатељи Срби у Сирију. Надам се да ћете имати пријатан

боравак код нас и да је партијски разговор веома успешан и конструктиван. Добро нам дошли?

Томислав Николић: Хвала на добродошлици. Ово је посета Српске радикалне странке БААС партији, али хвала вам што сте нас примили као председник парламента. У нашој делегацији је господин Драган Тодоровић, председник Извршног одбора странке, госпођица Марина Томан, која је члан Централне отаџбинске управе наше странке и заменик главног и одговорног уредника нашег листа, и господин Амџад Мигати, који је члан наше Централне отаџбинске управе и специјални саветник председника странке за спољну политику. Иначе, ми смо и дугогодишњи чланови парла-

мента Србије и Југославије. Господин Тодоровић је у једном мандату био потпредседник Скупштине Србије, тако да нам је занимљиво да разменимо искуства о парламентарном раду. Наша странка заузима тачно трећину места у парламенту, тако да од 250 посланика ми имамо 82. У парламенту СЦГ такође смо имали трећину посланика. С нестрпљењем очекујемо следеће изборе, пошто је наша снага у међувремену порасла. Тренутно смо у великој кампањи како бисмо постигли 50 одсто гласова, не би ли сами формирали владу.

Размена искуства

Србија има дугогодишњу вишестраначку парламентарну традицију, стару око 120-130 година. Постоји један прекид од Другог светског рата до 1989. године, када су грађани другачије били организовани. Али, Србија има незгоду да се људи деле на патриоте и издајнике. Није класична подела на власт и опозицију, а најгоре од свега је што су тренутно на власти странке којима Србија није најважнија, које су потпуно под утицајем западне политике и које од западне полити-

јом. Ако ваша Скупштина нема ту групу за пријатељство са парламентом Србије, ја вам предлагам да заједнички ту акцију спроведемо у својим парламентима и у Србији и у Сирији. Формираћемо групе пријатељства, да се наши посланици друже, посећују и размењују искуства. Не заборавите да је Србија под медијским притиском и многе нетачне информације стижу у Србију. Посебно о арапском свету, који је увек прво кривац, па тек после има нека права. Баш као и ми Срби. Нама се натовари кривица, па тек онда причамо о својим правима. Зато бих волео да размењујемо искуства, организујемо заједничке акције, зато што је арапски свет у Југославији увек имао пријатеља. И после једног застоја, који је трајао док је Србија била под утицајем Америке, ми Србију поново окрећемо старим пријатељима. Сирија је наш стари пријатељ.

Хвала вам што сте издвојили своје време. Знам да сутра имате доста обавеза. И ми у Србији сада имамо доста проблема, послова има много. Сутра је и некаква реконструкција Владе и амерички плаћеници учвршћују мало своје по-

ке не узимају само оно што ваља, већ испуњавају најгоре налоге Запада. На тој патриотској страни Српска радикална странка је потпуно сама, и због тога морамо да освојимо 50 одсто гласова. Ми смо и прошли пут имали највише гласова, али су се сви остали удружили против нас, и та НАТО коалиција нас је надјачала. Мислим да им то сада неће успети.

Скупштина Србије је сада преузела многе надлежности Скупштине Србије и Црне Горе, а није у потпуности спремна за то. Пошто је Србија била у саставу Југославије, парламент Србије није имао многе одборе: Одбор за одбрану, Одбор за спољне послове. Нисмо имали ни друштва пријатељства, пре свега на нивоу СЦГ. Ми ћемо сада формирати групе за пријатељства у оквиру Скупштине Србије. Српска радикална странка ће иницирати групу пријатељства са Сири-

јије. Али то ће све бити док не донесемо нови устав. У припремама смо за тај нови устав. Надам се да бисмо га за 3-4 месеца могли да донесемо. Али код нас се устав мења у парламенту, па се потом потврђује на референдуму, а мора да гласа 50 одсто уписаних бирача за. То је тежак услов, али ја се надам да ћемо успети.

Ако вас интересује још нешто о Скупштини Србије, о парламентарном животу, сарадњи, ми ћемо вам драге воље дати одговоре.

Председник Скупштине: Хвала на прецизном и опширном објашњењу. Народна скупштина Сирије, такође има 250 посланика, а БААС партија има 136 посланика. Као што знате, моје колеге у Регионалној команди су вам рекли, Сирију води Национални прогресивни фронт, а посланици

који представљају Национални фронт имају две трећине мандата у Скупштини. Једна трећина посланика је независна, они не припадају ниједној партији. Парламентарну већину има Национални прогресивни фронт. То не значи да је ситуација таква да се ствари усвајају директно без икакве дискусије. Скупштина даје своје мишљење, влада своје. Понекад се слажемо, понекад не. Народна скупштина Сирије позната је у арапском свету по својој демократији и слободи мишљења. То није пропаганда. Волео бих да сте посетили земљу за време заседања, па бисте видели рад парламента на делу. Тако бисте видели и чули шта значи демократија у сиријском парламенту. Народна скупштина Сирије има 80 одсто сталних одбора. Одбор за уставна питања, Одбор општинских услуга итд. Одбор који је највише запослен је Одбор за жалбе. Он прима велики број жалби грађана на рачун извршне власти, а парламент има уставно право да се мења и нареди да се неправда исправи. Скупштина Сирије има 43 друштва пријатељства са Француском, Немачком, Русијом итд. Сада, после разговора са вама, биће формирано 44. друштво пријатељства, са Србијом. На првом наредном заседању Скупштине ми ћемо предложити да се усвоји одлука о формирању тог клуба пријатељства.

Припадам оној генерацији која је расла знајући за слободну Југославију. Сећам се оних дивних дана у историји човечанства, када је постојао Покрет несврстаних, односно доследна фаза достојанства, малих и слабих народа у њиховој борби између два блока. Зато сам био изузетно дирнут вапшом причом, и ја сам генерација која је потпуно уверена да се ми можемо супротставити.

Цивилизацијско схватање

То не значи да ми окупирамо Америку, него само хоћемо да она нас не окупира. Ми желимо да увек у својим одлукама будемо независни. Да нам одлуке намеће сиријски народ, а не Америка и западне владе, и зато смо ми заједно на том путу.

Желимо вам добродошлицу, не само зато што сте из Србије. Не. Него зато што сте у истом фронту који се бори против западне хегемоније. Ми смо више пута Американцима рекли, ми не желимо са вама непријатељство, ми желимо са вама пријатељство. Међутим, амерички систем не разуме термин пријатељство и партнерство, већ само лојалност и команду. Ми имамо једну трагедију, коју ви у Србији немате—она се зове Израел. Ја сам био дете кад је основан Израел. Дуго времена смо се надали и желели да нестане Израел. После смо Израел прихватили. Ми смо рекли добро, али заузврат нека се врате легитимна права палестинског народа. Био сам дете када су палестинске избеглице дошле у Сирију. Надали смо се, односно очекивали, да ће се они брзо вратити у своју домовину.

Међутим, ни Палестинци ни Сиријци не заборављају право на повратак. Што се тиче Сирије, то је коначан став. САД мисле да је Палестина фарма, да су Палестинци Индијанци, код којих они долазе да им узму земљу—као што су то радили Индијанцима. Да тамо живи неки примитиван народ који треба истерати и настани онај део народа, који је по њиховом мишљењу, сувишан и нецивилизован. Заборављају да је заправо овде колевка цивилизације. Када Америка достигне одређени ниво цивилизацијског развитка, који смо ми имали у овом подручју—онда ће нас боље разумети. Цивилизација није мајкрософт или компјутер. То је осећај за човека и његов рад. То је осећање да сваки човек од почетка историје, од настанка до данашњег дана, има сва права која му као човеку припадају. То је стварност и садашњост.

Такође, као и ви, имамо слабу пропаганду. Недостају нам

паре, опрема и стручњаци да вршимо тако добру пропаганду, као што је врше други. Већина наших напора усмерена је на изградњу наше земље и јаке привреде. Наша једина пропаганда је она када нам у Сирију долазе пријатељи.

Желимо да наши пријатељи пренесу своје утиске које су стекли о Сирији, оно што су видели. Да пренесу своја запажања о нашем народу, који је добар народ и колико је праведан народ. Вама ниједан Сиријац неће да смета.

Имао сам велику жељу да посетите парламент током заседања, како бисте могли да разговарате са свим посланицима и да чујете њихова мишљења, али наш рад је такав да заседамо једну недељу, а следећа недеља је без заседања. Активираћемо рад удружења пријатељства. Заједнички ћемо радити на томе. Ослонићемо се на вас, иако не будете већина у српском парламенту. То је обећање.

Томислав Николић: Хвала вам још једном. Ако ми не будемо у парламенту неће имати никога у власти са ким бисте сарађивали. Сви остали беже од Сирије да не би наљутили великог господара.

Председник Скупштине: Великог шејтана.

Томислав Николић: Да, имамо и ми ту реч. Остала је из турског времена. Наш парламент ради уз стално присуство јавности. Имамо директне телевизијске преносе седница. Зато смо се изборили. Али власт је сада тако слаба, да је практично седнице парламента направила бесмисленима. Пошто немају довољно посланика иза себе, онда су измислили да се седнице могу одржавати у празној сали.

Председник Скупштине: БААС партија је 1952. године, имала само седам посланика. Имали смо у парламенту Сирије мање од три одсто посланичких мандата. А тада смо успели да на седницама издејствујемо наше уједињење са Египтом и да се супроставимо америчким условима. Уверени смо да ћете ви са осамдесет два посланика убрзо победити. Желимо да видимо дан када ће се то десити. Свакако, упућујем отворен и званичан позив петочлавној делегацији вашег посланичког клуба да посети Сирију. На тај начин бисте са нама имали разговоре. Нас уопште не занима како српски парламент ради, већ нам је веома важно да се сусретнемо са нашим пријатељима. Због тога и званично позивам ваших пет посланика.

Томислав Николић: То ћемо договорити. Зваћемо вас. Биће потребно да нам упутите и писмени позив, због Скупштине. Драге воље ћемо се одазвати позиву.

Председник Скупштине: Још једном, добро нам дошли. Видим да имамо сличне ставове.

Томислав Николић: Данас, у разговору са вашим партијским колегама, излагали смо партијске ставове, и дошли смо до потпуне сагласности. Понекад је изгледало да, када говори неки ваш партијски колега, слушах неког мог радикала.

Председник Скупштине: Успут, да напоменем, да сам по партијској функцији члан Националног руководства.

Томислав Николић: Управо сам данас замолио, да ми се објасни подела партијских и државних функција.

Председник Скупштине: Такође сам и члан Централног руководства Националног прогресивног фронта. По функцији председник парламента је члан оба руководства као и председник владе.

Томислав Николић: Хвала вам најлепше. Надам се да ћемо сарађивати.

На крају сусрета, председник Народне скупштине предао је делегацији један симболичан поклон Скупштине Сирије. Делегација Српске радикалне странке уручила је председнику поклоне с фолклорним мотивима Србије.

осећате као да сте у својој земљи и међу својима. Сматрамо да ће посета бити веома важан ослонац за нове видове односа и облике сарадње између два народа, а нарочито између Српске радикалне странке и социјалистичке БААС партије, те осталих странака које учествују у руковођењу земљом.

Ово је прилика, као што видите, да разменимо мишљења и да дискутујемо о свим различитим питањима која се тичу света, догађаја на Блиском истоку и Балкану, између Српске радикалне странке и БААС партије Сирије, и осталих странака у Народном фронту. Међутим, односи између Сирије, арапског света и народа бивших југословенских република су били традиционално пријатељски, засновани на свим видовима сарадње, који су имали своју историју и резултате. Веома ценимо ставове народа бивше Југославије, поготово српског народа и Српске радикалне странке, када је у питању њихова подршка праведној борби арапског народа. Такође, веома високо ценимо став Српске радикалне странке и њену солидарност и подршку Сирији, против притиска и претњи Сједињених Америчких Држава.

Надамо се да је ова посета почетак стварање широке сарадње и најбољих односа између српског народа и арапског народа у Сирији, и између Српске радикалне странке и БААС партије и осталих партија које учествују у Фронту. Оснивање Националног прогресивног фронта Сирије има дугу историју, која је започела 1970. године. Као што наши драги пријатељи знају, Израел је 1967. године окупирао Голан па су се ситуација и циљеви у земљи одмах променили. Поготово циљеви Социјалистичке партије која је водила револуцију и земљу од 1966. године. Зато је покојни председник Хавиз ел Асад, 1971. године, одлучио да је неопходно формирати Национални прогресивни фронт од свих странака које делују у Сирији. Тај договор трајао је скоро годину дана. Све странке су биле јако традиционалне и јако старе. Имале су свој историјат у борби сиријског народа. Договор је имао за циљ да се ослободи окупирани Голан, ослобођење свих арапских окупираних територија што је заједнички интерес свим политичким субјектима у Сирији. Фронт је почео свој рад 7. марта 1972. године. Чине га следеће партије: Комунистичка партија Сирије, Социјалистичка БААС партија, која је предводила Фронт, партија Социјалистичког уједињења, Социјалистичка арапска унија и Покрет арапски социјалисти. Ових пет партија представљају целокупни политички мозаик: националистички, патриотски, социјалистички и марксистички. Они су се договорили око основних политичких принципа на унутрашњем и међународном нивоу. Тај основни принцип договора оставио је могућности да свака партија има своје деловање и самосталне ставове, сем оних принципа које су утврдили за међународну и унутрашњу политику. Фронт представља квалитетни развитак политичког живота у Сирији. Пре тога било је сукоба и несугласица, чак оштрих дијалога између ових различитих странака. Након оснивања Фронта, наступила је стабилност у земљи, стабилност у политичком раду, уједињење свих снага у циљу спајања националних и патриотских циљева. Сада фронт има десет чланица. Сем ових пет има још пет, и Синдикат радника и Синдикат сељака.

Нормално, Фронт учествује у свим видовима живота у Сирији; политичком економском, социјалном, културном и осталим видовима активности. Фронт узима учешће у доношењу најважнијих одлука у животу државе. Фронт доноси одлуку о рату и миру, формирању највећег нивоа власти. Њихова одлука је извршна. Поред те главне, политичке одлуке коју доноси, учествује у свим другим видовима живота, када је то потребно. Организација Фронта састављена је од централног руководства, у чијем саставу су сви председници

странака Фронта. Поред мене, сада су присутна четир председника, односно генерална секретара партија која оснивачи Фронта: господин Фајез Исмаил Ахмед, генерални секретар Странке социјалистичког уједињења, који учествовао у формирању Фронта 1971. године, господин Ахмад Ал-Ахмад, председник Арапског покрета социјалиста, господин Фадлалах Насер Ел-Дин, председник Демократског социјалистичког уједињења, господин Гасам Ахмед Утман, председник странке Арапски социјалистички савез. Паралелно са централним руководством, постоје огранак Фронта свих 14 гувернерата Сирије, састављен са тамошњих руководиоца партија. Раде на истим принципима као и централно руководство. По селима и градовима такође постоје заједнички комитети партија, који имају исти принципе деловања на том подручју.

То је укратко о нама. Спремни смо на дијалог, како бисмо разменили мишљења. Још једном да вам пожелимо добродошлицу. Српски народ је пријатељски народ. Веома ценимо и поштујемо српски народ. Желимо да Српска радикална странка испуњава своје циљеве ка уједињењу српског народа. Надамо се да ће Српска радикална странка преузети на себе развој односа између Сирије и Србије.

Наша борба је заједнички као и непријатељ

Томислав Николић: Хвала вам на дочеку и лепим речима. Ми смо у званичној посети БААС партији, али нам је веома задовољство да разговарамо са чланицама Народног патриотског фронта. Нама као припадницима Српске радикалне странке, посебно је задовољство да сте ви успели и више од две трећине посланика окупите у патриотски фронт. У Србији, која је под великим утицајем Америке, тешко може да се деси. Ми смо на прошлим изборима освојили највише гласова, освојили смо 82, тј. трећину посланичких места, али су се сви остали ујединили у НАТО коалицију и формирали Владу. Нисмо могли да нађемо још једног партнера који би хтео са нама да развија земљу на наш начин. Ми смо се 1999. године бранили од Америке и напада НАТО снага. Тада смо заједно са социјалистима Слободана Милошевића били у коалицији, али и сада, када се појавим на изборима, наши супарници кажу „ови хоће опет да ратују против НАТО”. Као да ми хоћемо да нападнемо Америку. Али, ако нас опет нападне, ми ћемо опет да се бранимо. Али, кад ми то кажемо, остали се уплаше и побегну. Али, и то им није помогло. Наша снага у међувремену је много порасла и ми се свакодневно боримо да стигнемо до 50 процена бирача, да сами формирамо Владу, да сами изаберамо председника и да Србију водимо слободарским путем на коме је давно била још као чланица Југославије.

Ми желимо да Србија обнови стара пријатељства, а свему томе арапски свет је играо значајну улогу. Тренутно два најугроженија подручја због светске хегемоније и дом нације су ваш свет, и наш свет. У нападу на арапски свет Америка је пронашла савезника у Израелу, а у нападу на Србију нашла је савезника међу Србима. Од тада наша држава посрће и народ је све сиромашнији. После 2000. године, ово је већ трећа влада, која је формирана по укусу Америке. Ми смо све то време у опозицији. Наш председник, др Војислав Шешељ, је у Хагу у притвору већ четврту годину. Он је оптужен због говора које је држао, и кажу да је говорио ратни злочин. Нису способни да уђу у судски процес већ четири године, зато што Војислав Шешељ, заје, но са нама, припрема изванредну одбрану. Но, оптужен само да би га склонили из Београда, пошто се знало да ће победи на следећим изборима. Када вам се Запад умен државу, онда више немате државу, јер ваша кућа је његова.

ва кућа, ваша породица је његова породица, а његова кућа је само његова кућа, његова породица је само његова породица, његов новац само његов новац, ваше природно богатство је и његово природно богатство.

На сву срећу, Срби имају огромно поверење у Српску радикалну странку и то није зависило од тога да ли ће Војислав Шешељ бити ту или неће, а и сам Војислав Шешељ је за нас учинио велико дело, тако што је сам сео у авион и отишао у Хаг. Рекао је: „Ево, ја сам ту. Подигли сте оптужницу, хајде да почне суђење”.

Унапређивањем односа које желимо да имамо са БААС партијом, само продужавамо политику коју је започео Војислав Шешељ. Наша подршка Ираку била је несумњива и искрена. Била је потпуно искрена и потицала је из наше душе. Зато смо одмах реаговали и када је Сирија била угрожена од стране Америке, и када су то Ирану спремали. Ми одмах први изађемо у јавност саопштењем, а сви други чекају шта ће велики шејтан да дозволи. Ми се на то не обазиремо. Нека свако води свој народ. Народ зна шта је за њега најбоље, а не Америка. Када је Америка почела да диже зид према Мексику, мене су питали шта мислим о томе. Рекао сам: нека заокруже целу Америку, да им нико не долази и да нико не излази из Америке и свет би живео у миру.

Ми смо народи са различитим традицијама, историјом, културом, али зато што имамо традицију и културу поштујемо туђу. Америка има комплекс пред старим народима, пред старим цивилизацијама, и она тај комплекс жели грубо да надокнади. Њена технолошка моћ је највећа на свету, али ја мислим да је и остале државе стижу великом брзином. То су државе којих свет не мора да се плаши. Сирија је мала да се сама супротстави Америци, Србија је мала, Куба је мала, Северна Кореја је мала, али када се скупимо сви, ми више нисмо мали.

Ми ћемо предложити руководству БААС партије да Сирија организује један велики скуп, на коме би учествовали представници свих партија света које то желе. Велики светски интелектуалци, научници, филозофи. Да кажемо какав свет желимо, у каквом свету желимо да живимо, да поштују наше границе, наш народ, наше уређење, да поштују наша природна богатства, да Уједињене нације буду скуп држава са једнаким правима. Ако не сме Иран да има атомску енергију, не сме ни Америка. Ако има Америка која је најопаснија, онда ми сви остали морамо да имамо. Америка се боји само онога ко може да јој одговори. Мене зато радује то што ви имате Фронт у коме различите партије исто мисле.

Нашом борбом у Србији желимо да народ подигнемо на такав ниво, да можемо да формирамо такав фронт. Биће то још дуга и тешка борба. Ви можете да кажете да сте окружени пријатељским арапским светом, а ми смо сами у Европи. НАТО је свуда око нас. Америка је прескочила Србију и иде даље. Рачуна, то острво ће само да се преда. Зато им смета Српска радикална странка. Њихови компјутери не могу да схвате, како ћемо ми то да победимо. Али некад компјутер против народа не може да добије битку. Зато је наша љубав према Сирији велика, као што је наша туга за Ираком велика. Ми смо једини у Србији, једини у Скупштини Србије, пре бомбардовања Ирака предложили резолуцију против тога. Када сам образлагао ту резолуцију остали посланици су ми звиждали. Сада их је срамота, не смеју да ме погледају у очи. То је њихов заштитник урадио.

У рату у бившој Југославији, Америка је рекла да помаже муслиманима које су напали Срби. Подразумевало се, да помогне и католицима који су напали Србе. А када не може да пронађе две вере у једној држави да их посвађа, онда каже да заводи људска права и демократију. И када заведе де-

мократију, ниједна кућа није читава. Ми нисмо у рату са Америком, али Америка мисли да има потребу да буде у рату са целим светом. Њихова политика према Српској радикалној странци иде тако далеко, да када у неком нашем граду, који има 40.000 становника победи председник општине, српски радикал, њему амерички амбасадор пише из Београда и каже: Америка неће више помагати ту општину, јер су дошле недемократске снаге. А избори су одржани, спроводи их власт, ми смо опозиција и ми победимо на изборима. Како бисмо ми могли као недемократе да дођемо на власт на изборима? Али у писму напише, да ће Америка наставити да подржава демократске снаге у тој општини, редом помаже све друге странке у општини, само не помаже Српску радикалну странку. Тако да је наша борба заједничка, имамо и заједничког непријатеља, али цео свет има тог непријатеља.

Зато желим да се ваш Фронт одржи, да водите Сирију у напредак и да ову сарадњу после наше победе претворимо у државно сарадњу. Хвала на гостопримству.

Извините, да вас упознам са делегацијом. Поред мене је господин Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке, госпођица Марина Томан, члан Централне отаџбинске управе и заменик уредника нашег листа, и господин Амџад Мигати, члан Централне отаџбинске управе и саветник председника странке за спољну политику.

Величина једне државе произлази из њене независности и очувања њеног народа

Др Сулејман Кадах: Захваљујем господину Томиславу Николићу и његовим сарадницима на солидарности и симпатијама према сиријском народу, против америчких претњи и притисака који су неправедни и неосновани. Потпуно се слажем са господином Томиславом Николићем да су Сирија и Србија изложени претњама, зато што желе да сачувају своју независност и интегритет, националне интересе и свој независан пут. Без сумње, уколико има више груписања и заједничког рада против снага хегемоније и америчких претњи, утолико бисмо дошли до победе брже и лакше. Јесте, Сирија је мала држава. Међутим, без обзира на мали број становника, ниједна одлука на том подручју не може да се спроведе без Сирије. Било да је то палестинско, ирачко, либанско или неко друго питање. Такође, као што сте рекли, Србија је релативно мала држава. Међутим, Србија је одувек била велика и уважена јер је она радила на очувању народних интереса и његове слободе. Као што је господин Томислав рекао, Северна Кореја и друге земље, као на пример Куба, дуги низ година трпе притиске. Али, Куба је ипак могла да се развије, без обзира што је сусед Сједињених Америчких Држава. Чак је дошла у ситуацију, након рушења Совјетског Савеза, да није имала ниједну државу која би јој дала подршку и помогла јој било шта.

Пре неки дан примили смо делегацију Комунистичке партије Кубе. Они су нас детаљније обавестили о томе колико су тешкоћа имали крајем осамдесетих и током деведесетих година, и како су успели да савладају те велике тешкоће. Сада се ситуација у Латинској Америци променила. Има још земаља које су против политике САД, као што су Венецуела, Бразил, Боливија, и друге. Куба није остала усамљена. Народ који се бори за свој интерес, да сачува своја права, мора на крају да победи. Народи Европе и бивше Југославије на крају су победили фашизам иако су се борили од 1939-1945. године. Српски народ је био мали, али је ипак извојевао победу над фашизмом и наставио свој пут. Народ ће каткад да победи у својој праведној борби. Ми морамо да сачувамо наша права и не одступамо пред притисцима и претњама

ма, јер кад почне одступање, неће стати док не нестане та држава.

Даћу прилику генералним секретарима да учествују у разговору, ако неко жели да узме учешће.

Фајез Исмаил: Народни прогресивни Фронт у Сирији није основан у периоду мира већ у рату. Имао је тешкоћа, међутим потврдио је да може да преузме одговорност. Тако су међусобни сукоби могли да се превазиђу. У земљи су се водиле различите борбе. Било је много жртава и у земљи и ван ње. Зато су ставови Фронта охрабрили све остале снаге да се укључе у рад Фронта. Као што је рекао доктор Сулејман, почели смо са пет партија, међутим, сада нас има десет и сада све политичке организације у Сирији желе да уђу у Фронт. Сви непријатељи Сирије нападају Фронт, јер је он јако упоран у својој борби. За врло кратко време у Сирији смо успели да успоставимо народно јединство у потпуности.

Ахмад Ал-Ахмад: Добро нам дошли. Поред онога што је говорио господин заменик председника Фронта о његовом значају и његовој активној улози у сиријском народу, Фронт је појачао народно јединство. Имам једно питање: да ли можете нешто више да нам кажете од онога што је објављено у средствима јавног информисања, у вези одвајања Црне Горе?

Фадлалах Насер Ел-Дин: Веома нам је драго што смо се срели са делегацијом Српске радикалне странке коју предводи заменик председника. Кроз ваше излагање, видимо да имамо много додирних тачака што нас охрабрује. Између Српске радикалне странке и свих странака у Народном прогресивном фронту има додирних тачака у борби против колонијализма, или тачније, америчке хегемоније, против њихове лажне демократије, због које наш народ одавно пати. Имамо велико искуство на основу онога шта се дешава у Ираку, који је Прајмеров спровођење демократије. Распуштене су све структуре државе, а себе су прогласили за једине демократе у Ираку.

Поносни смо, као странке које се солидаришу међусобно у оквиру Фронта и потврђујемо: јесте, Сирија је мала, међутим величина једне државе се не одређује по броју становника већ по броју људи који живе свој живот уверени у њену судбину и слободу.

Фронт под руководством председника Башара Ал-Асада развија све видове живота. Господин председник сву своју могућу пажњу и интересовање усмерава на Фронт. Чак је наредио да буде у већем проценту присутан у свим државним установама.

Гасан Ахмад Утман: У моје и у име моје партије, Унија арапских демократа, желим добродошлицу нашим драгим пријатељима из Српске радикалне странке. Оно што је говорио господин др Сулејман, заменик председника Фронта и моје колеге у вези Фронта, било је јасно, гласно и детаљно. Ја потврђујем да Фронт одлучује о политичким и економским ставовима Сирије. Без обзира што Фронт води БААС партија и њен председник Башар Асад, ми смо са БААС партијом потпуни партнери. Партнери смо у доношењу свих одлука. У вези приче о Америци и њене хегемонизације света, желим да додам да та држава сада у свету игра улогу гусара. Њена рука је дугачка и њоме захвата све што стигне. То је оно што смо видели у Ираку, Авганистану и у осталим деловима света. Видимо какви се притисци врше на Венецуелу, Боливију и Северну Кореју. Међутим то не може да траје вечно. Сад су земље, које су играле важну улогу, као што су Русија и Кина, почеле да враћају своју снагу и да играју своју улогу на бољи начин. Као што видимо Русија и Кина раде то интензивно. Америка види њихову улогу у будућности, зато покушава да их ослаби политички, економски, војно и на друге начине. И то се заиста догодило, Русију, је сада окружио НАТО са свих страна. Руско руководство је схватило како Америка гледа на њу. Ускоро ће бити избори за амерички конгрес и надамо се да ће му амерички народ, који на основу испитивања јавног мњења

не прихвата Бушову сецесионистичку политику, ускратити подршку и да ће његова странка доживети дебакл и изгубити на изборима. Јер, неправда и стављање руку на све народе супротно је свим светским правилима. Надамо се да ће Буш и његова администрација доживети пад и у самој Америци.

Ви и ми имамо сличну ситуацију која је изазвана америчким притисцима. Ми, у Сирији, одлучили смо да се супроставимо. То је председник Башар Асад јасно и гласно рекао. Подржавамо све који пружају отпор САД, У Либану, Палестини, Ираку и било где у свету. Уверени смо да народ који воли своју слободу и земљу неће моћи да победи нити Америка, нити било ко јачи од ње. Ми у Сирији то посебно осећамо, јер смо успоставили јединство народа који је стао иза Фронта и руководства председника Башара.

Др Сулејман Кадах: Занима ме какав је став Русије сад поводом ситуације у вашој земљи, пошто је Русија током историје била пријатељ Србије? Нормално, Русија није само пријатељ са Србијом и ми смо поносни на пријатељство са њом и са бившим СССР. Њихова подршка имала је велику улогу у економском и индустријском развоју Сирије. Имала је такође веома велики утицај на супротстављање америчко-израелским намерама у овом подручју. Од пре две године, када је председник Асад посетио Русију, односи су поново почели да се учвршћују и полако враћају у своје традиционалне токове. Веома смо срећни због тога. Јер такав однос са Русијом даје нам сигурност у супростављању плановима и притисцима САД.

Процес разбијања Југославије се наставља

Томислав Николић: Хвала вам. Да покушам да одговорим на ваша питања. Разумем да се радујете поразу Буша, али будући председник Америке само се неће звати Буш, а спроводиће исту политику. Нас је бомбардовао Клинтон, Вијетнам је бомбардовао Кенеди. Све је исто у Америци, и када се промени председник. Јак је лоби који води Америку, а ту је умешан ваш велики непријатељ Израел. Америка воли новац.

Што се тиче Црне Горе и Србије, то је један народ и једна држава. Ми у Српској радикалној странци, а и већина грађана Србије, осећамо се као да нам је откинут део тела. Америка дуго година отцепљује Црну Гору од Србије. Њен план да разбије Југославију, као државу у којој су живели сви Срби, није био потпуно остварен све док су Србија и Црна Гора биле заједно. Није ни сада остварен до краја. Они ће ићи на саму Србију. Када су разбијали бившу Југославију, нису дали право народима да одлучују о томе. Срби су тражили да добију право, да тамо где живе, одлуче како ће даље да живе. Не, они су рекли: „Одлучују републике а не народи“. Признали су Хрватску у постојећим границама. Хрватска је протерала све Србе са своје територије. Сада је на путу према Европској унији. Проглашена је за демократску земљу, а не дозвољава Србима да се врате. У Босни и Херцеговини створени су ентитети, али је српски ентитет био као држава. Имао је војску, полицију, председника, скупштину, територију. Данас, једанаест година касније, нема више војску. Председника мења високи представник Уједињених нација како хоће. Полиција је заједничка. Свако помињање референдума на коме би Република Српска одлучила да ли ће да живи заједно са Србијом, одбацује се одмах. Црној Гори је, као републици, признато право на референдум и самоопредељење, али Србима у Црној Гори нису дата никаква права као народу, иако их има више од 33 одсто. А сада у Србији, када имамо проблем Косова и Метохије Америка каже: не пита се република него народ. Значи, албански народ да од-

лучи да ли ће своју државу. Шеснаест година се разбијају државе у којима живи српски народ и српски народ нема никакво право у тим државама. Сада, када се у самој држави прави проблем, сада Србија нема право него имају народи. Србија је држава у којој живи преко 28 признатих мањина, и оне имају сва права, али живе компактно на одређеним територијама. Сад се тежи да од свих тих територија постану државе, које ће одлучити о томе како ће касније да живе, да ли самостално, да ли са неком другом државом. На великој територији су Албанци, скоро 94 процената. На другој територији, која се зове Рашка или Санџак, у великој већини је народ муслиманске вероисповести. У време када је Турска под окупацијом држала Србију, многи Срби су прихватили ислам, због одређених погодности. Добијали су добре њиве, није било малтретирања. Турци су такође много српске деце одвели у Турску. Одвајали су их од својих породица и враћали их у Србију као одрасле људе. Они су се женили и ширили муслимански живаљ. Србија никада није инсистирала на томе да су то некада били Срби. До седамдесетих година прошлог века они су били Срби муслиманске вероисповести, а после су муслимани. Међутим, распадом Југославије створила се странка која је деловала међу свим муслиманима и у Босни и Херцеговини, Србији, Црној Гори. И појавила се тежња да се створи држава свих муслимана. И западни свет то подржава. Тако да се сада појавила нова нација. Сви ти муслимани називају се сада Бошњаци, према називу државе Босне и Херцеговине. Траже да се њихов језик зове бошњачки. Србија је прихватила и бошњачки језик. Министар просвете дао је налог да се штампају уџбеници на бошњачком језику. А то је српски језик, само другачији локалитет је у питању. Само што је неприхватљиво да од тога постане држава. Знате да је било много неспоразума између Срба и муслимана у време распада бивше Југославије. Ми смо били под утицајем америчке телевизије и медија. Нисмо разумели у потпуности оправдану борбу арапског народа, али отрежњење је дошло јак брзо. И наш председник др Војислав Шешел се лично извинио Садаму Хусеину приликом посете Багдаду. Ми нисмо разумели однос Ирака према Кувајту. Међутим, када је избио рат у бившој Југославији, поново је америчка пропаганда утицала на муслимански свет да не разуме тај рат и да се стави искључиво на страну муслимана. Америка је говорила да брани муслимане од Срба, као на Косову и Метохији да брани Албанце који су муслимани. Тако је стварала стално сукобе између нас и вас. И зато желимо да вам отворено у очи кажемо каква је ситуација и какви су наши ставови. Уосталом, до сада је та Босна два пута слала своју војску у Ирак у саставу мултинационалних снага.

Није лако живети у раздвојеној Србији и Црној Гори. Ми смо једина политичка странка која није прихватала резултате референдума. Зато што референдум није био по светским принципима. И бојимо се да би то могли да примене и на територији Србије. Ми бисмо прихватили да је педесет одсто бирача рекло: желимо самосталну државу, а они су прописали да ће да одлучи 55 одсто изашлих бирача. Тако да је око 43 одсто уписаних бирача одлучило да Црна Гора буде независна држава. Пре неколико година била је слична ситуација у Канади, и за пола процента остала је јединствена Канада. Онда је уставни суд Канаде рекао „нема играња са државом“. Од сада само педесет одсто уписаних бирача може да одлучи на референдуму. Постоје докази да је референдум лажиран. Донели су правило да Црногорци који живе у Америци могу да гласају на референдуму. То нису поштовали. Заменик министра одбране Мараш, има личну карту издату у Београду, гласао је у Црној Гори. Ми смо љути на државу Србију зато што је признала Црну Гору, а ни-

је одговорила на питање колико је грађана Србије гласало у Црној Гори. То су мали бројеви. За 2.000 гласова је више било за независну Црну Гору, то увек може да се украде. Са 230.000 гласова они су добили државу, а ми смо освојили 1.300.000 гласова и у опозицији смо. Та држава неће моћи да опстане сама.

Е, сад да објасним мало о Русији. Нажалост, распад Совјетског Савеза био је велики ударац за Србију. Као што се Куба нашла одједном без игде икога и без игде ичега, тако је и Србија остала без заштитника. Чак је Русија учествовала заједно са Америком у политичким нападима на Србију. Нама су увели санкције и изолацију. Русија је гласала у Савету безбедности за санкције. Нама су забранили увоз оружја, Русија је гласала за забрану, а за време бомбардовања између НАТО и нас била је нека врста равнотеже. Ми њима нисмо могли да оборимо много авиона јер су они летели на великим висинама. Нису смели да лете ниже, пошто смо до 6.000 метара могли да им срушимо сваки авион. Хтели су да уђу копненом војском на Косово и Метохију, а знали су да је тамо наша одбрана најјача и да би они имали велике губитке. Рушили су нам фабрике, мостове, пруге, путеве, градове, електроцентралне, а само 12 тенкова су нам уништили. Наша је војска била добро сакривена и спремна да се бори. И онда је Русија ускочила преко Черномирдина. Јељцин је послао Черномирдина да нас наговори да прекинемо рат, и Ахтисарија који је сад опет предложен за Косово и Метохију. Милошевић је прихватио план. Ми нисмо прихватили и изашли смо из Владе. Ми смо тражили да се још боримо, али је Милошевић прихватио гаранцију Уједињених нација и Резолуцију Савета безбедности 1244. Та Резолуција гарантује да је Косово и Метохија у саставу Србије. Дошле су снаге Уједињених нација и сада, седам година касније, Косово и Метохија је на ивици независности, ми смо преварени.

Доласком Путина, Русија је променила свој став. Ја мислим да се Русија спорије одупире него што може, али је њен

отпор Америци видљив, и то је одмах велико олакшање за Србију. Али сада и Влада греши у односу према Русији. Више воли западни капитал него руски. Спречава Русе да купују наша предузећа, фаворизују западне компаније, и Руси су били оправдано љути на Србију. Однос Србије и Русије је однос мајке и детета, Русија је мајка, Србија је дете. Не сме дете много да се љути на мајку, а не сме ни мајка да га шамара сваки час. Ми смо проруска странка и 2000. године, када је дошло до промене власти, ми смо говорили да мора одмах да се сарађује са Русијом. Сви су нам се смејали. Стиже Америка, стижу куће, станови, аутомобили, кредити. Данас, пет година касније, сви политичари окрећу се Русији. Председник Владе је пре неколико дана био код Путина, тако да је Русија наш ослонац.

Др Сулејман Кадах: Русија је сада држава која се разликује од оне што је постојала за време претходне Југославије. Сада макар има економску иницијативу. Са економским јачањем она јача и своје политичке ставове. Поново се враћа руски понос и дух који је постојао у бившем Совјетском Савезу.

Томислав Николић: Он се никада није гасио у народу, само код политичара, Горбачива и Јељцина. Да, они су у ствари бацили свет под ноге Америци. Али није касно да се грешке исправе.

Др Сулејман Кадах: Тачно, почела је на бољи да начин спроводи своју политику. Сад има наговештаја супротстављања једнополарној политици.

Томислав Николић: Ми ћемо то видети на Косову и Метохији. Ако нас ту Русија изда, ми више немамо никог на свету. Она мора да одбрани наше право на територију. Албанци ће имати сва права на Косову, имаће и свој устав највиши суд, председника, и владу, али то не може да буде држава.

Др Сулејман Кадах: Хвала вама и добро нам дошли.

Томислав Николић: Имамо један мали поклон за вас, то је нешто што означава Србију.

Медијско фабриковање

- Ми смо поносни на вашу храброст, на ваше ставове које јасно и гласно говорите
- Људи могу да припадају различитим верама, али прави верник, без обзира којој вери припада, не може да учини злочин. Америка верује само доларима
- Ми смо приговорили на само 12 дана неке људе, а Европска унија је већ реаговала, издала је њим њиводом саопштење да не поштујемо људска права. У израелским зајворима налази се 9.000 Палестинаца, а у америчким зајворима у Ираку 130 приговореника. То је за њих све нормално

Делегација Српске радикалне странке сусрела се, 20. јуна 2006. године, са господином др Мухсан Билалом, министром за информисање. У веома срдачној и отвореној атмосфери, господин министар започео је разговор.

Затвор „Гвантанамо” симбол америчке демократије

Ми вас дубоко поштујемо и ценимо, не само сада већ одавно. Ми смо поносни на вашу храброст, на ваше ставове које јасно и гласно говорите. Јер то подсећа на време Тита, Насера и Нехруа, када су Југословени, Арапи и Индијци, били једна сила која се држала једна за другу. Нажалост, уместо да против имеријализма наставимо да делујемо као једна тврђава заједно, велике силе, које представљају Америка и Велика Британија, успеле су да нас поделе. Оне желе сваку државу. Свакако, није срамота ако се не успе, али је срамота да се не научи ништа. Ми смо уверени да снаге и странке, као што су Српска радикална странка, БААС партија и

остале прогресивне демократске странке света, могу поново да се уједине и супротставе садашњим снагама које желе да монополишу над свима, које желе да доминирају. То није нормална ситуација и то мора да падне.

Вашингтон данас покушава да имитира стари Рим. Свет представља као своје губерније, на чело којих поставља своје гувернере. Ратове покреће под називом „борбе против тероризма”, против народа који желе да очувају своју слободу, интегритет и суверенитет. Поред тога, они лажу, говоре неке приче, раде неке ствари које не постоје у стварности. Они су измислили да Ирак има оружје за масовно уништење. Измислили су да је Сирија убила Харирија, а он је био њен пријатељ и савезник. Измислили су за палестински народ, који је демократски изабрао своју владу, да су они терористи, да они подстрекују тероризам. Измислили су да они доносе вечити пламен слободе за Ирак, Авганистан, Гватемалу. Замислите каква је слобода коју дају у Ираку, а коју заправо представља чувени пример у свету, затвор „Абутраиб” и с друге стране, затвор „Гвантанамо”. То је њихов највећи сим-

бол слободе и лажне демократије који нама пропагирају. Они су толико отишли далеко да су хероје ваше земље претворили у ратне злочинце и послали их у Хаг, где тамо, против њих, воде неке процесе. Они немају морала. Чак је и папа рекао то 2001. године. Три земље: Сједињене Америчке Државе, Британија и Шпанија су се договориле да воде рат, и водили су га са три гласа чланица Савета безбедности, без обзира што су сви остали били против тога. Они су, са политичке тачке гледишта, са моралне – неверници и лажови. Немају уопште морала.

Они оптужују Сирију да је земља тероризма, да помаже терористе, да је ослонац зла, да убија, врши атентате и то је веома чудно. Сирија има свој Национални прогресивни фронт, своју коалициону власт коју представљају партије деснице, центра и левице. Сирија је земља толеранције и разумевања. Чак је и папа, када је 2001. године дошао у Сирију, рекао да је ова земља „светски пример толеранције и заједничког живота”. Ви сте видели народ на улицама, да ли сте приметили нешто од онага што се нама приписује?

Сирија је отворена. Свако добронамеран је добродошао у Сирију. Чак их Сирија позива на дијалог, дођите да се договоримо и видимо, да отворимо све карте. Они не долазе. Они хоће да Сирија попусти Израелу, хоће да прихвати њихов план о великом Блиском истоку, да све од Марока до Пакистана буде под њиховом потпуном контролом. Желе да Израел господари, да подели Либан, Ирак, Палестину. И да Сирија ћути на све то. То је немогуће, то је неправда и понижавање које Сирија неће прихватити.

Медијска улога Америке

Томислав Николић: Хвала вам на гостопримству. У земљама које Америка напада, министарство информисања је веома важан део владе. Баш зато што се служе лажима, они знају колико је важна телевизија. Ми смо то осетили 1998/1999. године. Наша земља је била потпуно отворена за стране медије. Ми имамо око 200 локалних телевизијских станица. Све су преносиле „Глас Америке”, „Дојче веле”, „Слободна Европа”, „Си-Ен-Ен”, и много грађана Србије је мислило да власт лаже, да је истина ово што објављују западни медији. Ми се припремамо за одбрану земље, а непријатељ нам ровари кроз медије, позива на дефетизам, на дезертерство. Наша политичка странка је држала Министарство информисања и донели смо Закон о информисању по коме је било забрањено лагати. Сви државни руководиоци били су изложени нападима медија које је финансирала Америка и који су износили клевете, лажи, увреде: да је Војислав Шешељ заклао неку жену, да је један други потпредседник Владе, који је био директор најугледније клинике за срчане болести у Београду, убио свог сарадника. Због тога смо донели закон да свако ко тако нешто објави, мора да иде пред суд и да на суду докаже да је то истина. Казне су биле новчане, али веома високе.

И шта је радила Америка? Америка им је давала новац да плаћају казне, да буде што више казни. Нас су оптуживали за гушење медија, али ми смо потпуно спремни дочекали бомбардовање. Позив на мобилизацију био је преко 90 процената. Државни медији су радили непрекидно. Али, Америка није била задовољна што имамо телевизију која обавештава шта се дешава у току дана, па су нам срушили све предајнике, преко 300 репетитора, а ми смо и даље непрекидно емитовали програм. А онда су гађали зграду Телевизије.

Министар за информисање: Исто су урадили у Ираку.

Томислав Николић: Убили су више од 20 људи који су радили у згради те ноћи. И замислите, идуће године, када је

промењена власт, извели су на суд директора телевизије и рекли су да је он крив што су ти људи побијени, зато што је телевизија радила. Представник НАТО, у ствари Весли Кларк, изјавио је да је он рекао новинару „Си-Ен-Ена” да обавести Телевизију да ће бити бомбардована. И наше, српске власти су осудиле тог човека на десет година затвора. Он је још увек у затвору, већ пет година је у затвору. Никако да променимо власт да га ослободимо.

А то што ви говорите о фабриковању информација, то смо све ми на својим леђима осетили. Ми смо оптуживани да смо извршили окупацију Хрватске, Босне и Херцеговине, а наша држава се звала Југославија. Наша војска се звала Југословенска народна армија, а они су нас оптужили да је југословенска војска упала у Хрватску, која је била део Југославије, а онда су измислили читав егзодус Албанаца са Косова и Метохије. Гледајући „Си-Ен-Ен” стекао се утисак да смо убили стотине хиљада Албанаца и протерали милионе. Показивали су снимке масовних гробница, а када је НАТО дошао на Косово и Метохију и преузео контролу, кад су почели да отварају те масовне гробнице, у њима су били Срби које су побили Албанци. Тако да је са Америком тешко медијски ратовати.

Министар за информисање: Деведесет одсто средстава јавног информисања у свету поседује Америка.

Томислав Николић: Али, они толико лажу да им више нико не верује.

Министар за информисање: Какво је решење? У таквим околностима конкуренција је скоро немогућа. Како им се можемо супротставити?

Томислав Николић: Погледајте, рецимо те ноћи када је гађана Телевизија, министар за информисање је био генерални секретар Српске радикалне странке, Александар Вучић, требало је да буде у делегацији, међутим, данас је реконструисана Влада тако да је остао у Београду. Ми нисмо више могли да одлажемо посету да не бисмо наљутили домаћине. Њему је „Си-Ен-Ен” заказао интервју за пола три ујутру у згради Телевизије. Војислав Шешељ, наш председник, рекао му је немој да идеш иако му је мајка радила на Телевизији, и била је дежурна те ноћи, она је била уредник, када су гађали Телевизију. На сву срећу његова мајка је била у другој просторији која није срушена. Бомбардовање је снимао „Си-Ен-Ен”, снимали су погођене зграде. То су камере америчке војске, и ту има неколико новинара, углавном су жене.

Америчка вера – долар

Ми смо их били отерали, међутим, они опет долазе. Али, Америка је нација без историје, без културе, они немају веру.

Министар за информисање: Тачно, они кажу да су хришћани, али они немају веру.

Томислав Николић: Не, они немају веру. Људи могу да припадају различитим верама, али прави верник, без обзира којој вери припада, не може да учини злочин. Америка верује само доларима.

Министар за информисање: Они пишу на долару „верујемо у бога”, а требало је да пише „верујемо у доларе”.

Томислав Николић: Много средстава треба уложити у америчке медије, и ви сте срећни зато што ваша држава хоће да се бори. Ја сам несрећан. У Србији су на власти људи који не желе да се боре, али Америка се грдно обрукала у Србији. Ако гледате ситуацију од 1990. године, ја мислим да је 80 одсто грађана Србије желело да Србија сарађује са Америком. Земља је почела да заостаје, прошло је већ 7-8

година од смрти Јосипа Броза Тита, појачале су сепаратистичке тежње и чинило се да Америка то све може да обједини, да донесе бољи живот, и морам да признам, и ми лично, и наш председник Војислав Шешељ, мислили смо да је то прави пут. Али, отржењење је дошло јако брзо. И ево, већ 15 година Америка у нама има супарника у Србији. Сви остали су проамерички оријентисани. Чак је и Социјалистичка партија данас гласала за проамеричког потпредседника. Сада сам добио ту вест.

Министар за информисање: Шта се десило са Титовом партијом?

Томислав Николић: Ја лично познајем људе који воде ту партију, Китановића и друге, то је Нова комунистичка партија. Али, те партије нема. Милошевић је преузео ту партију и променио јој име у Социјалистичка партија Србије.

Министар за информисање: Да ли је сада Милошевићева партија напустила свог лидера?

Притвори и убијање у Хашком трибуналу

Томислав Николић: Они су га напустили онога дана када је изручен Хагу.

Слободана Милошевића је Ђинђић, који је постао председник Владе, брутално отерао у Хаг заједно са Коштуницом. Социјалистичка партија се можда годину дана некако и држала после тога, а онда су почеле унутрашње борбе.

Министар за информисање: Да ли је Америка умешана у то?

Томислав Николић: Један број је одмах узела Америка, а и садашњег председника главног одбора Америка држи под контролом. Онда је, 2003. године, наш председник Војислав Шешељ сам отишао у Хаг, пошто је подигнута оптужница. Тада се видела разлика између њих и нас. Социјалисти су напустили свог председника, чак је био љут на њих, јер га нису слушали, а ми смо потпуно остали уз свог председника и ни један промил нисмо променили своју политику. Када је Милошевић брутално убијен у Хагу, ускраћивањем лекарске помоћи, његова породица се обратила нама да помогнемо да буде сахрањен. Онда се десила велика брука и за социјалисте и за целу Србију. Социјалисти су прихватили да он не буде сахрањен са почастима, да његово тело не буде изложено у сали Савезне скупштине, где се увек излажу посмртни остаци председника, и да не буде сахрањен на почасном месту, на гробљу на коме се сахрањују великани. Међутим, ми смо организовали испрађај његовог тела из Београда у Пожаревац, и то је углавном урадио Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке, тако да смо ми довели преко 100.000 људи у Београд.

Министар за информисање: Да ли је Милошевићева партија тражила информације о узроку његове смрти?

Томислав Николић: Тражио је његов син и та истрага се још води у Хагу.

Министар за информисање: Да ли је могуће да је Милошевић умро на исти начин као Арафат?

Томислав Николић: Милошевић није отрован као што је Арафат, нису му дозвољавали да узима адекватне лекове.

Министар за информисање: Он је имао шећерну болест и срчане проблеме. Ја сам лекар и знам, ако не узме лекове он мора да умре.

Томислав Николић: Милошевић је био срчани болесник. Неколико дана пред смрт, у директном телевизијском преносу суђења, он је рекао председнику Судског већа: „Ја вас молим да ми омогућите лечење. Осећам се много лоше, као да носим две тоне терета. Бубња ми у ушима, у глави“. Онда је Русија дала гаранције да се лечи на Институту „Бакуњин“ у Москви. Они су одбили руске гаранције.

Министар за информисање: Одбили су? Да ли је ово праведан међународни суд? Ко је ставио реч „правда“ у његово име?

Томислав Николић: Долазио је доктор Бекерија, управник тог Института, прегледао Милошевића и рекао да му је неопходна хитна интервенција, а да је та интервенција могућа и у Хагу. Милошевић је рекао да га трују неким лековима.

Министар за информисање: У медицини кажу организовано убиство.

Томислав Николић: Када је умро, Карла дел Понте је рекла да је он сам узимао неке лекове на своју руку. А онда многи у свету рекли, како је то могуће у затвору. У затвору ће на силу да ти ставе лек у уста, у затвору не одлучујеш како ћеш да се лечиш.

Министар за информисање: А они за себе кажу да се боре за људска права?

Томислав Николић: Наш председник је већ четврту годину у Хагу без суђења, а основно људско право је право на слободу. Тамо пише – човек је слободан, та слобода може да буде ускраћена само због брзог извођења пред судију. Он четири године није изведен пред судију. Замислите, кад би сиријска полиција неког ухапсила и држала га четири године у притвору, без да га изведе пред судију.

Министар за информисање: Ми смо притворили на само 12 дана неке људе, а Европска унија је већ реговала, издала је тим поводом саопштење да не поштујемо људска права. У израелским затворима налази се 9.000 Палестинаца, а у америчким затворима у Ираку 130 притвореника. То је за њих све нормално.

Томислав Николић: Када се обратимо Европској унији и укажемо на случај Шешеља, када се обратимо Холандији и укажемо на случај Шешеља, они нама кажу обратите се Уједињеним нацијама, ми са тим немамо ништа.

Министар за информисање: Пошто ја познајем Солану лично, и имам своје мишљење о њему, какво је ваше мишљење о Солани?

Томислав Николић: Па шта да вам кажем, ја сам чуо да је он тешко болестан. Он је много зла нанео Србији, а у младости је био велики социјалиста, велики противник Америке. Зато човек мора, пошто има само један живот, да га живи како треба. Јер пола света је нападало Солану. Половина света ће одахнути када он умре. Лош је живот ако ваша смрт олакша нечији живот.

Министар за информисање: Има разлике између Солане и Филипа Гонзалеса, без обзира што су из исте странке. Ипак је Гонзалес поштенији од њега.

Томислав Николић: Гонзалес је једном долазио у Србију као супервизор на локалним изборима 1996. године.

Министар за информисање: Како се понашао?

Томислав Николић: Он је био доста коректан. То је било време великих превирања у Србији, јер је проамеричка опозиција преузимала локалну самоуправу. И дешавало се нешто чудно. Грађани су на републичким изборима гласали за Милошевића, а на локалним изборима гласали су за америчку опозицију. И онда су општине кренуле у рат против Републике. Почеле су да се удружују, да стварају неке аутономије у односу на државу. Милошевић је покушао да покрене изборе на локалном нивоу. Они су однели доказе у Америку, Америка је послала Гонзалеса и Милошевић је признао пораз. Милошевић је имао ту незгоду да никада није послове завршавао до краја. Кад би почео неку акцију, већ је народ губио поверење да ће је спровести до краја.

Министар за информисање: Да ли је Милошевић био лидер који је веровао у заједничке одлуке или је волео сам да их доноси?

Ко попусти Америци – губи

Томислав Николић: Он је био самосталан, али је био под контролом Америке. Превише је утицаја Америка имала на њега да би могао нормално да ради. До 1995. године звали су га балкански касапин. Од 1995. године су га прозвали „фактор мира“ на Балкану, а 2001. су га одвели у Хаг, 2006. су га убили. Био је то науч свакоме ко сарађује са Америком.

Министар за информисање: Ко попусти Америци за један сантиметар, изгуби све. По нашем Закону о информисању не може да буде ухапшен новинар ако направи грешку, већ само плати казну.

Томислав Николић: Не, имамо само новчане казне.

Министар за информисање: Због тога Американци изаберу новинаре да клеветају и за њих плате казну. У нашем новом Закону о информисању предвиђена је и казна затвора ако се праве грешке. Удружење новинара тражи да држава то избаци, и да се уведу новчана казна. Нама је то нешто ново.

Томислав Николић: Морам да вам кажем искрено, ја сам против тога да човек иде у затвор за речи које изговара, за реч коју напише.

Министар за информисање: Ако ти мене оклеветаш и одемо на суд, и ја кажем да та увреда нема цену и нећу никакве паре, шта онда?

Томислав Николић: По закону та увреда има цену. Ви можете да се не слажете са тим, али закон морате да поштујете.

Министар за информисање: Ви сте ми скренули пажњу на једну опасну тачку, да они који сами себе називају демократама и борцима за људска права вређају у корист Америке и на њен рачун.

Томислав Николић: Тако је. Имају пара за једну целу књигу увреда. Онда би се књига правила о томе колико их је осуђено. Ево вам мој случај. Ја сам 1991. године учествовао у рату. Пре годину дана једна жена, која је „борац“ за

људска права у Србији, директан амерички плаћеник, појави се на једној телевизији, која чини зло у Србији, и каже: „Имам доказа да је Томислав Николић у Хрватској убио много цивила аутоматским оружјем“. Али, када су се делиле фреквенције, председник државе и председник Владе су рекли, да та телевизија мора да има националну фреквенцију.

Министар за информисање: Као што оптужују да је Сирија убила Харирија.

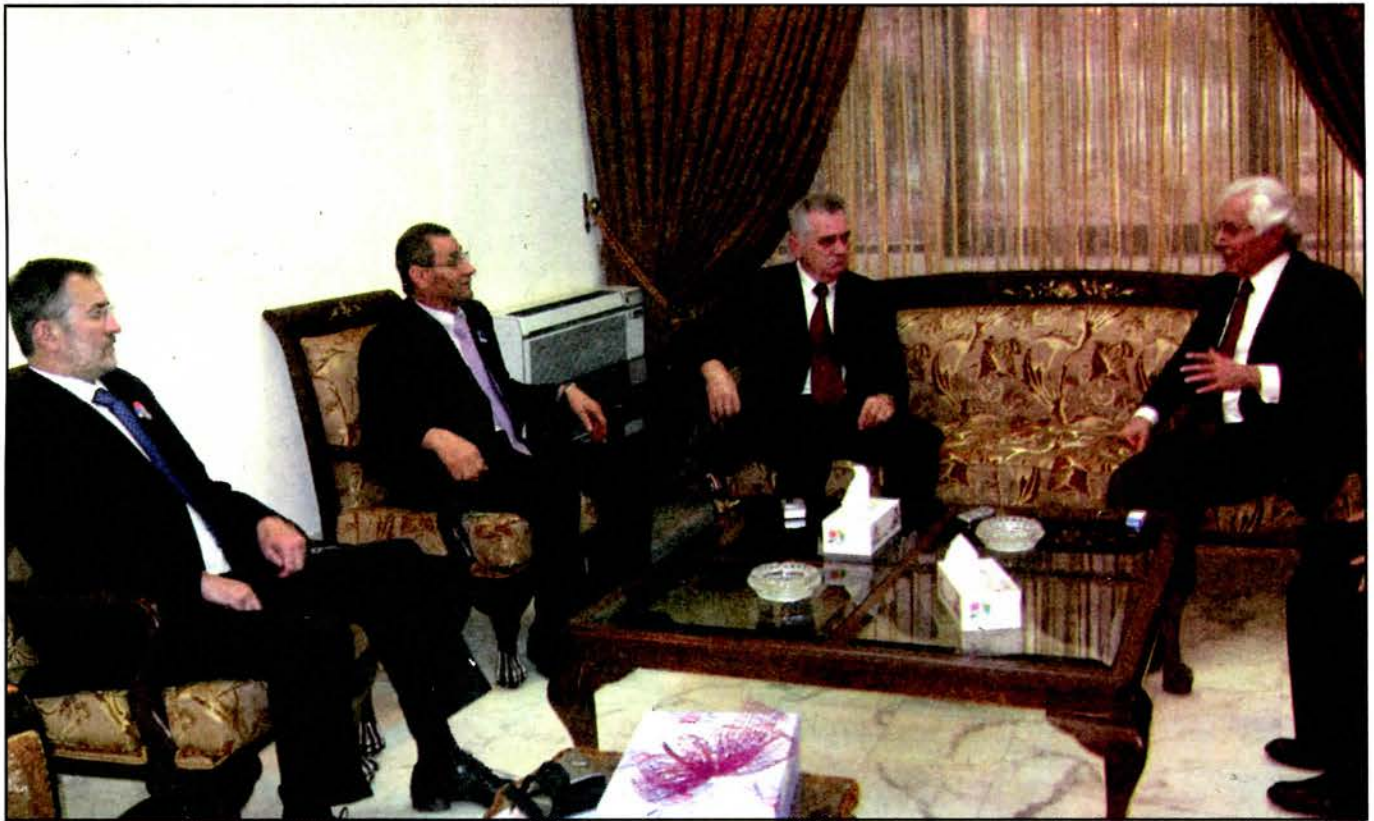
Томислав Николић: Новинар пита: „Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке?“ Она потврди. И ја поднесем тужиоцу кривичну пријаву. Он ми одговори да нема елемената кривичног дела за које гони држава. Морам сам да их тужим. Затим допуним пријаву, пошто наш закон предвиђа да држава штити истакнуте личности изабране од стране народа, а ја сам шеф посланичке групе, председник најважнијег одбора у Скупштини, свеједно је да ли је увредила мене или председника Републике. Онда она изађе у јавност и каже: „Томислав Николић није заштићено лице“. Тужилац ми поново одговори да против ње не може да покрене поступак и ја покренем приватну тужбу. По мојој приватној тужби она не може да иде у затвор, а да је тужилац покренуо, могла би.

Министар за информисање: Био сам амбасадор Сирије у Мадриду и срео сам Харирија, непосредно пре него што је убијен. Он ми је тада рекао: „Верујем у три ствари: у ислам јер сам верник, у арапску нацију, и у председника Башара ел Асада. Он ми је то рекао.“

На крају, да вам кажем: желим да се у Сирији осећате као у својој домовини јер ми заиста осећамо да сте ви део нас.

Томислав Николић: То смо осетили током ове посете. Имамо исте циљеве, исту борбу. Надамо се да ћемо сарађивати и као странке које воде државу. Само да победимо. Ако не победимо, Србија ће нестати.

Министар за информисање: Увек сте нам добродошли. И као позиција и као опозиција.

Сусрет са председником Владе Републике Сирије

Изддржљивост — ПУТ ПОБЕДЕ

- Ми смо обавестили Европску унију да нам се не жури да потпишемо уговор о партнерству, уколико то партнерство садржи услове који диграју у наши национални суверенитет
- Нас су бомбардовали иа нису успели да нас смире. Комплетино, политичко, војно, полицијско руководство су одвели у Хаџ. Председник наше странке, др Војислав Шешел, већ је четврту годину у Хаџу без суђења. Он је отишао сам. Рекао је: „Нико неће морати да ме јури, да ме изручује. Сам ћу отићи“. У Хаџу је рекао: „Ту сам, може да почне суђење“. Онда се испоставило да нема оптужнице и да је власи у Београду молила да он буде оптужен да би отишао из Србије. Ми смо држава која продаје свој народ. Зато грађани Србије у све већем броју хоће да гласају за нас
- Ми посебно поздрављамо борбу Српске радикалне странке потио се она принципјелно држи својих националних и патриотских принципа у које верује

Делегација Српске радикалне странке и заменик председника Томислав Николић, 21. јуна 2006. године, водили су пријатељски разговор са председником Владе Сирије Мухамедом Наџијем ал Отријем у седишту Владе у Дамаску. Господин Мухамед Наџи ал Отри започео је разговор: „Ја сам пре 40 година, 1966. године, три месеца, на последњој години студија архитектуре, био у Зрењанину у предузећу ЈИК Банат. Ја сам архитекта. То је био мој нај-

лепши период живота. Заволео сам српски језик и за три месеца сам проговорио српски. Добро нам дошли. Веома сам срећан што сте нас посетили. Желимо вам добар боравак у Сирији. Желим да ова посета унапреди наше односе, што се тиче Србије и Југославије. Ја намерно кажем Југославија. Наравно, имамо и традиционалне односе између Сирије и српског народа. Били су то економски, културни и политички односи. Веома високо ценимо ставове српског народа. То

су храбри ставови, који су подржавали нашу праведну борбу, поготово у периоду када је председник Тито био на власти. Са чежњом се сећамо периода несврстаних земаља, када су били уједињени лидери слободарских покрета света.

„Завади па владај“

Нормално, ситуација се сада променила. Сада доминира један пол. Дошло је до рушења равнотеже у сарадњи и светском миру. Почела је да се спроводи, као што видимо, политика два аршина, како би све било устројено у корист америчких и израелеских интереса. Због тога она врши притисак на све земље које хоће да очувају свој патриотски курс и своју независност. То се сада дешава и на нашем подручју, кроз политику притисака коју Сједињене Америчке Државе спровode, како би спровеле своју политику у овом подручју. Сирија сада трпи највећи део тих притисака, како би је скренули са њеног националног и патриотског курса који води њен господин председник Башар.

Ми у Сирији имамо три стратешка циља. Први стратешки циљ, који има подршку свих слојева нашег народа, ослобођење територије и спровођење целовитог и праведног мира. Други циљ је спровођење развика који је сада узео маха. Нормално, не могу да кажем да не постоји велики изавов. Трећи циљ је: појачати демократски курс. Међутим, на основу наше традиције и интереса нашег народа, а не као што хоће да нам наметну, као што се сада дешава у Ираку. Жалимо због оног што се сада дешава у Ираку. Ми у Сирији желимо да тамо буде стабилан мир, споразумевање, јединство међу припадницима истог народа. Они сада покушавају да разбију Ирак, изазивају верски, етнички и све врсте сукоба како би распарчали Ирак између разних групација. Имамо арапску пословицу која каже: „Завади па владај“.

То су урадили и у Југославији, и то покушавају да спроведу у свакој земљи у свету.

Развикак Сирије

Хвала Богу, Сирија је могла да се супротстави захваљујући издржљивости народа и националног јединства који је за циљ имао јаку економију. Немамо спољне дугове који би нас притискали. Ми смо успели да остваримо веома добру производњу хране у Сирији. Очекујемо да и ове године произведемо око 5,5 милиона тона пшенице, и око милион тона памука. Имамо и друге стратешке, пољопривредне, културне циљеве и тако осећамо да је наша национална и патриотска одлука слобода, и велике силе не могу да утичу на нас. Ми смо извршили свеобухватну реформу. Могу да кажем да је садашња Влада у сталном раду, како би извршили административну, монетарну, финансијску и банкарску реформу. Прошле године имали смо седам милијарди долара нових инвестиција. Улагање не може да преживи ако нема продуктивну климу. Поносни смо да садашња безбедност и стабилност Сирије представља кишобран, који охрабрује домаће, арапске и стране инвестиције. Ми смо обавестили Европску унију да нам се не жури да потпишемо уговор о партнерству, уколико то партнерство садржи услове који не дирају у наш национални суверенитет. Ми смо оптимисти и верујемо у будућност. Процент развика друштвеног производа прошле године износио је 5,5 одсто. Упоређењем 2000. и 2005. године, добија се податак да је развика у 2000. години износио 1,5 одсто а сада је 5,5 одсто. Надамо се завршетку десетог по реду петогодишњег плана, који се завршава 2010. године. И да проценат развика буде између 7 и 10 одсто. То је укратко, а сада сам спреман да одговорам на ваша питања.

Томислав Николић: Господине председниче, хвала вам на дочеку. Ово је делегација Српске радикалне странке у по-

сети вашој партији, у којој су господин Драган Тодоровић, председник Извршног одбора странке, Марина Томан, члан Централне отаџбинске управе и заменик главног уредника „Велике Србије“, господин Амџад Мигати, члан Централне отаџбинске управе и специјални саветник председника за спољну политику.

Наша посета је знак колико ценимо храброст сиријског народа, колико желимо да наши односи буду као некад. Ми, Срби, жалимо за Југославијом. Сила која је разбијала Југославију, била је јача од нас, а нисмо имали подршку Совјетског Савеза.

Истина о разбијању Југославије

Сада се види, да је то разбијање Југославије, у ствари било разбијање српског народа. Они су нас сад одвојили од Црне Горе, ја се надам не задуго. Надам се да ће памет да победи и да ћемо поново да будемо заједно. Али, они сада нападају на саму Србију и подстичу и сепаратистичке програме и сепаратистичке покрете. Наша влада не држи прави курс. Наша влада је конституисана уз подршку Америке и Европске уније и понаша се тако да служи Америци и Европској унији. Они су потпуно заборавили наша стара пријатељства, наше старе сараднике. Њихов пут је Брисел, Лондон, Вашингтон, Бон. Они не смеју да подрже арапски свет, не смеју да сарађују са Русијом, Кином, Индијом – само са Америком. Зато је наша странка све јача у Србији. Данас, тако они кажу, уживамо подршку 42 одсто бирачког тела. Али боримо се да задобијемо поверење преко 50 одсто. Знамо колико пријатељство осећате према нашој држави. Ми смо са вашом фирмом „ЈИК Банат“ склопили посао, и они су направили једну кућу за породицу чија је кућа срушена у поплави, која је задесила територију општине Зрењанин. Ми смо у три села пострадалима поклонили куће најсиромашнијим

становницима, који имају највише деце. Није то више тако јака фирма као када сте ви били, али у Србији више нема јаких фирми. Дошло је до бруталне приватизације. Своју имовину, своја државна богатства, за ситан новац распродали смо странцима са Запада. Чак и пољопривредно земљиште. Тако да ћемо ми ускоро и прехранбено зависити од њих. Зато се ми боримо за ванредне изборе. Када добијемо власт, наша спољна и унутрашња политика значајно ће да личи на политику из времена када сте били код нас. Ми се залажемо за социјалну правду, за демократију коју је Србија стварала вековима. Нама сада лепе на брзину законе Европске уније. Наше руководство испуњава све услове које Европска унија захтева од њега. Зато ми имамо све сиромашнији народ. Све мање производње. Све мање робе за продају и углавном смо постали купци туђе робе. Они су нас натерали да отворимо границе за западну робу. Ничу велике робне куће и ми смо сами доста посвађани.

Ми ћемо одржати независност и самосталност

Пословица „Завади па владај“, примењена је на Југославију, а сада и на Србију, тако да више не сме да се заступа интерес државе и народа. Одмах вам кажу да сте против Европске уније, против Америке. А ми их питамо: „Како су то интереси Србије против Европске уније? Шта то хоће онда Европска унија да направи од нас?“ Нажалост ми смо и географски у тешкој ситуацији. Ми смо европска држава потпуно окружена НАТО савезницима, земљама Европске уније, Албанијом – која је Америчка колонија. Али, ми ћемо одржати своју независност и самосталност. Ми смо директно упутили поруку Русији да нас подржи у томе. Ми нећемо да служимо ни Русији. Хоћемо да имамо потпуно равноправне односе са целим светом. Нас су бомбардовали па нису успели да нас смире. Комплетно, политичко, војно, по-

лицјско руководство су одвели у Хаг. Председник наше странке, др Војислав Шешел, већ је четврту годину у Хагу без суђења. Он је отишао сам. Рекао је: „Нико неће морати да ме јури, да ме изручује. Сам ћу отићи”. У Хагу је рекао: „Ту сам, може да почне суђење”. Онда се испоставило да нема оптужнице и да је власт у Београду молила да он буде оптужен да би отишао из Србије. Ми смо држава која продаје свој народ. Зато грађани Србије у све већем броју хоће да гласају за нас. Јер, ви знате да су Срби весео и поштен свет који хоће да ради. Они се стиде због овога што се сада чини.

Нов покрет слободних држава

Ми у вама видимо још једну Србију, а желимо да ви у нама видите још једну Сирију. Исти нам је супарник и знамо да само борбом можемо да будемо слободни. И ја зато изражава дивљење према вашем народу и према вашем руководству, зато што сте сачували свој народ и полако се изграђујете. Ових неколико дана, на улицама смо видели припаднике разних народа, не само арапских, и сви се понашају саввим нормално, живе и крећу се нормално. Сретали смо се са муслиманима, хришћанима. Све су то људи који живе у слози и који се не свађају. То код нас, нажалост, није случај, и то нас је одвукло у ратове. Нека вама то буде учитељ. Код нас се каже: „Паметан човек се учи на туђим грешкама”. Ви немојте такву грешку да направите. Ја се надам да ћемо победити на изборима, да неће успети да нас спрече. А онда ћемо отворити врата вашој земљи. Нека свако у томе види оно што је за њега корисно. Ми ћемо политику Србије отворити према свим земљама несврстаних. Можда ће то бити неки нови покрет слободних земаља. Али, основе на којима су основани несврстани, не треба превише мењати.

Ја вам желим много успеха. Да водите владу најбоље што можете, да подигнете друштвени производ, да ширите површину обрадивог земљишта и да останете најбезбеднија земља на овом подручју. Много вам хвала што сте све учинили да дођемо, и да се са свим упознамо. Медијска блокада је велика. У Србији грађани не знају шта Сирија представља за овај део земљине кугле. И приче о томе да је Сирија извозник и заштитник тероризма, да Сирија убија по свету преко западних, а и наших медија, стижу до сваког грађанина. Ми ћемо о овој посети издати специјалан број својих новина на два језика. Ми често наше новине издајемо на арапском и српском. Стотину хиљада примерака поделићемо бесплатно широм Србије, како бисмо грађане Србије упознали са ситуацијом боље, него што то раде наши медији.

Ја вам преносим и поздраве нашег председника др Војислава Шешелја. Ми смо једном одложили ову посету и он је рекао да се извиним у његово име што је посета одлагана, али код нас је, нажалост, веома нестабилна ситуација. Тако да смо ми и сада члана наше делегације – генералног секретара странке Александра Вучића, морали да оставимо у Београду. Ја вас молим, да својим друговима пренесете нашу захвалност на изванредно организованој посети. И хвала вам на свему.

Велика комедија

Председник владе: Драги пријатељи, захваљујемо се на томе, зато што о свим визијама о којима сте говорили имамо заједничко мишљење. Осећам да постоји јака веза која повезује Сирију и Србију. У Сирији имамо изреку: „Издржљивост је пут до победе”. Наши пријатељи у Србији су издржљиви, без обзира на све покушаје да се промени одлучност српског народа. Заиста, ми посебно поздрављамо борбу Српске радикалне странке пошто се она принципијелно

држи својих националних и патриотских принципа у које верује. Није прихватила све митове које Запад и САД покушавају да јој наметну.

Уверен сам да ће подршка народа Српској радикалној странци решити ситуацију у будућем периоду. Заиста, морам да кажем да сам био веома задивљен, без обзира што ме боли све ово што се дешава у Хагу, али ја сам био веома задивљен храброшћу и чврстином председника Милошевића и његовим супростављањем том суду. То је била заиста једна велика комедија.

Томислав Николић: Они су морали да га убију. Ја бих само хтео још да замолим господина председника, да и председнику Републике Башару ал Асаду пренесе нашу велику захвалност што нам је пружена прилика да упознамо Сирију. Ми ћемо сада са још више аргумената и снаге моћи да заступимо сиријске ставове. Свакоме ћемо сада моћи да кажемо: „Ми смо тамо били и ми смо то видели. Немојте ништа да нам причате”.

Упутите БААС партији позив да једна делегација руководиоца партије посети нас у Србији. Надам се, да ћете после избора, као председник владе моћи да дођете у посету код радикала, председника владе.

Председник владе: Ако Бог да, то ће бити веома пријатни тренуци. Ја то обећавам. Ја обећавам да ће то бити моја прва посета иностранству.

Томислав Николић: Обећавам да ћемо ићи у Зрењанин.

Председник владе: То сте два пута обећали. Први пут када је била Гордана.

Томислав Николић: То је јединствен позив од руководства странке.

Председник владе: Бићу веома срећан. Нашим друговима из Српске радикалне странке желим успех и напредак, како би испунили тежњу српског народа за слободним и достојанственим животом.

На крају састанка председнику Владе Сирије делегација Српске радикалне странке је уручила симболичан поклон са мотивима Србије.

Споразумевање и сарадња

- Ми посебно поздрављамо борбу Српске радикалне странке, пошто се она принципијелно држи својих националних и патриотских принципа у које верује
- Америка није навикла да ишта даје бесплатно. Она не даје плодове, него оштрајке, оштрајке. Као што све рекли, све што сада дају то је само мишловка
- Јасно је да је то покушај да се контролише свет. Међутим, то је привремено, јер је добра снага будућности, пошто је већа и јача. Зато је неопходно да се држимо заједно

Одмах по доласку делегације Српске радикалне странке у Дамаск, ван званичног плана посете, српски радикали посетили су гувернерат Риф Дамаск, који је раније потписао протокол о сарадњи са општином Земун. Господин гувернер, др Мухамед Саид Акел, дочекао је делегацију са којом је у срдечној, пријатељској и опуштеној атмосфери разменио мишљења о различитим питањима. Томислав Николић, заменик председника, започео је разговор. Наша колегиница, председник општине Земун, толико је лепо причала о вама, да нисмо могли да издржимо а да се не видимо, тако да имате отворени позив, изволите у свако доба код нас. За посао се увек нађе времена. И ми сада имамо тешку ситуацију у Србији. Црна Гора и Србија су се раздвојиле, Србија мора да преузме на себе да регулише многе ствари које је до сада увек препуштала Југославији, односно

Државној заједници, војску и спољне послове. Али, ипак се нађе времена за посете. Морамо да сарађујемо, морамо да се виђамо. Нас угрожава иста сила и морамо да покажемо да смо сви солидарни и да смо заједно, да не мисле да могу лако са нама. Због тога је наша посета Сирији баш у ово време.

Српска радикална странка је најјача странка у Србији. Очекујемо нове изборе да покажемо ту своју снагу. Сада желимо да покажемо Сирији какав однос имамо према њој, а и Америци хоћемо да покажемо с ким ћемо ми да сарађујемо када победимо. Задовољство ми је да боравим код вас, али већ два пута смо ми код вас, па изволите, дођите и ви код нас.

Гувернер: Нама је веома драго што у свету постоје снаге које могу да разумеју једна другу, како ми разумемо Србију, како Србија разуме нас. Заиста је неопходно да будемо со-

лидарни и да се повезујемо. Да покажемо да и ми постојимо. Без обзира што велике силе стално врше хегемонизацију, то не може вечито да траје. То мора да падне кад-тад, поготово због слабог основа на коме они спроводе ту хегемонизацију. Заправо, нема никаквог основа за тако нешто. Због тога честитамо Српској радикалној странци на снази коју има у Србији. Надамо се, и желимо, да што брже преузмете власт, јер би на тај начин једна нова држава била придодата онима које се супротстављају тој хегемонизацији. Али, и сада ваша солидарност нама много значи.

Хвала што сте нас посетили. То је посета солидарности. Ако Бог да да се наше пријатељство продуби, да прерасте у нешто више, не само на политичком нивоу, него и на економском и друштвеном нивоу.

Када дође до разједињења, то је лоша срећа или лоша судбина. Сад се Црна Гора раздвојила од Србије. Не знамо

Европске уније. Једна америчка пословица каже: „Бесплатан сир је само у мишоловци“, тако да без рада нема ничега, а они нама не дају да радимо. Зато морамо да сарађујемо. После посете Гордане Поп-Лазивић Сирији, остале политичке странке су то неколико дана коментарисале негативно, а онда су се ућутале, зато што су схватиле да постоје и други путеви, и да у свету треба развијати пријатељство. Ниједна империја није опстала, па неће ни Америка.

Гувернер: Америка није навикла да ишта даје бесплатно. Она не даје плодове, него остатке, отпатке. Као што сте рекли, све што сада дају то је само мишоловка. Када су у Либану правили онај такозвани 14. фебруар, свако од њих добио је паре да би изашао на улицу. Исто то се десило у Украјини. То нас плаши. Јасно је да је то покушај да се контролише свет. Међутим, то је привремено, јер је доброта снага будућности, пошто је већа и јача. Зато је неопходно да се др-

какав је ваш став, јер свако отцепљење је у ствари лоша ствар. То је наш став. Империјалистичке снаге у свету увек теже да се људи раздвоје, не би ли били што слабији, што мањи, како би их што лакше водили. То је пример који видимо сада у бившој Југославији, Ираку, Либану, или било ком другом делу света. Треба да будемо и свеснији, и јачи, и издржљивији да бисмо могли да им се супротставимо.

Томислав Николић: Црна Гора и Србија су једна држава, то је један народ. Али ето, Америци је одговарало да нас раздвоји. Директно учешће у свему томе узела је и Европска унија. Њима је била жеља да Србију одвоје од мора и они су у томе успели, за сада, привремено. Видећемо како ће то ићи у будућности. Српска радикална странка је тешко поднела то раздвајање Србије и Црне Горе, али ћемо се борити да једног дана поново народ има прилику да другачије одлучи.

Иначе, у Европи је сада тешко бити припадник једне политичке странке која има много примедби на Америку, на Европску унију, зато што сви трче у НАТО и Европску унију. Све мале, сиромашне државе, желе да буду чланице

једног заједно. Имамо једну пословицу која каже: неправда има једну рунду, а правда има читаву утакмицу.

Амџад Мигати: Ова посета је била одложена. Требали смо да дођемо пре две недеље, али десили су се догађаји који су требали да одлуче о томе хоће ли влада опстати или пасти. У прошли четвртак, обавестили су нашу посланичку групу да ће се седница парламента, на којој ће се дискутовати о реконструкцији владе, одржати следећег уторка. Међутим, господин Николић је одлучио да дођемо, али је зато свог заменика у Скупштини Србије, Александра Вучића, који је такође требао да буде у саставу делегације, оставио у Београду. Ситуација у Србији је таква да човек не може да одреди термин када може негде да отпутује.

Пријатељство треба развијати у целом свету

Томислав Николић: Да, али они спроведе оно шта су наумили, без обзира да ли си ту или ниси, тако да ми нећемо моћи да изговоримо оно што хоћемо у парламенту, а они ће извршити делимичну реконструкцију Владе. То ће тако ићи

до нових избора, а ми их очекујемо до краја године, јер је подршка владајућој коалицији у парламенту на ивици. Већ се и странке које су подржавале Владу припремају за изборе. Ако будемо донели нови устав државе онда ћемо морати да идемо на изборе, јер Устав Србије није био предвидео да Србија буде независна. Ми смо имали Југославију, Југославија је била члан Уједињених нација, имала је војску, спољне послове, гарантовала људска права, али то Устав Србије није предвидео.

Гувернер: Неопходно је да прво буду избори, па тек онда да се иде на промену Устава, јер би се однос снага променио.

Томислав Николић: Мислите на изборе за Уставотворну Скупштину?

Гувернер: Не, него да имате већину да би Устав променили.

Томислав Николић: Да, али ми се трудимо да сви учествујемо у изради Устава.

Гувернер: То није спорно, међутим, уколико би имали већину у парламенту било би то другачије.

Томислав Николић: Да, али о промени Устава мора да одлучи народ на референдуму. Значи, промена Устава не зависи од односа снага у парламенту. Процедура је следећа: две трећине посланика мора да буде за промену Устава, а онда се иде на референдум. Половина уписаних бирача мора да гласа за промене. Свеједно да ли смо ми опозиција или власт, ако смо сагласни са оним што је предвиђено Уставом, ми ћемо позвати народ да гласа.

Гувернер: Ипак, када имате већину, онда на промену Устава можете више да утичете.

Мигати: Када се спрема Устав, прво се о томе дискутује у парламенту, а тек онда о томе одлучује народ. И да имамо већину, то не може да утиче на промену Устава, јер за то треба две трећине посланика у парламенту. Тежимо да то буде једногласно, али нама је већина потребна да би сами формирали владу.

Томислав Николић: Одавно нисмо имали изборе, и зато мислим да би до краја године све то могли да завршимо. А редовни избори су свакако идуће године. На четири године имамо парламентарне изборе, а на пет година председничке.

Гувернер: Да ли постоји тежња да се промени закон о избору председника?

Томислав Николић: Да, ићи ћемо на то да га бира парламент. Србија има парламентарни систем, тако да нема потребе да се председник бира на изборима. Он нема великих

ингеренција. Парламент бира владу, парламент бира судије. Видећемо шта ће да ради председник.

Гувернер: Желимо вам што већи успех. Сигурни смо да ћете добити што више нивоа власти.

Мигати: Последње испитивање јавног мњења показало је да би наша странка освојила око 40 одсто гласова. Американци су имали интерно испитивање јавног мњења на основу којег су нам дали могућност да освојима између 40-50 одсто гласова бирача. Због тога против нас воде јаку кампању.

Гувернер: Која је друга партија после ваше по популарности?

Мигати: Демократска странка. Према испитивању јавног мњења освојила би око 20 одсто гласова.

Гувернер: Хоће ли се на изборима сви удружити против вас?

Мигати: Сви ће бити против нас. Американци нису завршили оно што су хтели у Србији.

Томислав Николић: Да, у Србији се потпуно видела америчка политика. Америка је добила Србију на длану, поставила је своје политичаре, своју власт, а народ живи све горе и горе. Онда се видело да Америци није стало до народа.

Гувернер: На први поглед сви могу да буду обманути у вези са америчким типом живота, демократије, међутим то кратко траје.

Томислав Николић: Тако је било деведесетих година. Сада никога не могу да обману.

Гувернер: То показује да је народ свеснији.

Томислав Николић: Проблем Србије је што је Русија била у кризи, тако да се та руска криза пренела на Србију. Горбачов и Јељцин су сарађивали са Америком, и против интереса руског народа и против интереса српског народа. Чак су увели санкције Србији, па су гласали да нам се забрани увоз оружја. Ништа нису учинили да спрече бомбардовање. На Косову и Метохији су добили једну територију да је чувају, а онда су се склонили са те територије и отишли у Русију. Потпуно су Србе препустили Америци. Они се сада враћају на политичку сцену и то је добро. То и нас ојачава. Русија има енергенте, има сировине. Цена нафте расте свакодневно, тако да Русија поново постаје респектабилна сила. А ми смо русофилска странка.

Гувернер: Сада Русија има одлучнији став.

Томислав Николић: Није то још сигурно, али се побољшава.

Гувернер: Снажна Русија користи свим родољубивим снагама света. Распад Совјетског Савеза веома је негативно утицао на све, и на нас, и на вас, и остале.

Томислав Николић: Директно.

Гувернер: Зна се да је Горбачов био програмиран, само је имао задатак да дође и да руши.

Томислав Николић: А и онај лоби што води Америку, шестокраки, он је водио и Русију дуго.

Гувернер: Они свуда и у сваки режим постављају своје људе.

Томислав Николић: Треба се против тога борити. Ко се не бори, нема чему да се нада. Само што је то у Европи заиста јако тешко, такве снаге су као мало острво. Нигде околно неког брата, пријатеља.

Гувернер: Сад су се и у Европи појавили знаци побољшања, на пример у Шпанији и Италији иако је то симболично. Такође и у Латинској Америци. Ако Бог да, након губитака које су Американци претрпели у Ираку и Авганистану, биће још боље..

Томислав Николић: Страда ирачки народ, али спасава се свет.

На крају сусрета, гувернер Риф Дамаска, делегацији Српске радикалне странке поклонили се симбол гувернерата, а српски радикали су гувернеру за успону поклонили пригодне предмете са симболима Србије.

Посета делегације Српске радикалне странке Унији привредних комора Сирије

Неискоришћене могућности

- Волео бих, када би држава могла да омогући ишио јачу, ишио бржу сарадњу, али сад се ишу меша иолишика. Тренуиша власи у Србији не сме иревиши да сарађује са државама којима Америка није наклоњена. У сиању су да не раде нишиша само да не би радили са државама које су иод Америчким иришиском, ишако да су иоишиуно заиворени за највећи део човечансива. Иначе, наша сарадња са араишким свеиом је одувек била изванредна. Ја се надам да ће се оиамеишии
- Америка ће морати да мења своју иолишику, иначе ће она биши на губишику

Приликом посете Сирији, делегација Српске радикалне странке се сусрела, 21. јуна 2006. године, са председником Уније привредних комора Сирије, др Ратебом ал Шалахом. Након речи добродошлице и жеља да се посетом оствари оптималан успех на политичком и страначком плану, др Ал Шалах истакао је да постоје неискоришћене могућности за плодну сарадњу између Србије и Сирије, и додао: „Покушавали смо да оживимо односе, како би наши економски односи паралелно пратили добре политичке односе две земље. Усагласили смо мишљење да постоји могућност сарадње у више области. Срећан сам што та област обухвата и бродоградњу. Спремни смо да примимо економску делегацију из Србије, како бисмо испитали могућности заједничког пословања. Друго, да размотримо, да ли постоји могућност за формирање четворочлане комисије из Си-

рије и исто тако из Србије. Као што знате, без одређених оквира сарадње не могу да се успоставе мостови који ће нас непрекидно повезивати. Међутим, ако формирамо комисију задужену да истражује области у којима можемо сарађивати, онда би она имала могућност, да на најбољи начин успостави мостове сарадње, и да зна шта која страна треба, и где може да се сарађује.

Данас се економски однос заснива на упознавању, шта се то нуди, и где може да се сарађује у једној и другој земљи, што се односи и на робу и на тржиште. Планирали смо да једна наша делегација, ако Бог да, приликом посете неке друге европске земље, посети Србију, како би пронашли елементе сарадње.

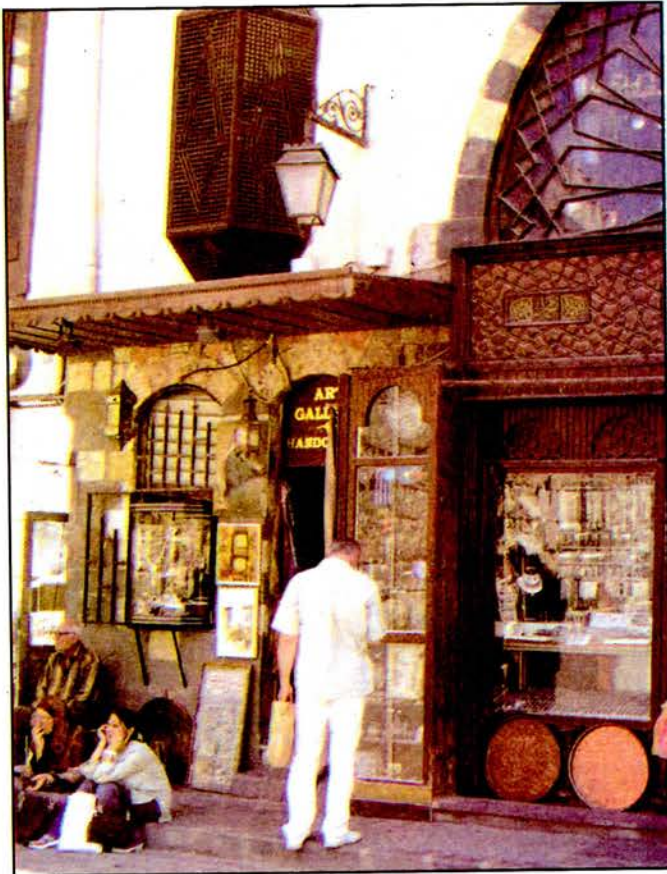
Ако Бог да, да добре политичке односе прати добра трговинска сарадња.

Много разлога за сарадњу

Томислав Николић: Хвала вам на дочеку и гостопримству. Ми смо већ неколико дана у Сирији у посети БААС партији, јер желимо да обновимо партијску сарадњу. После следећих избора, ако ми победимо, а мислим да хоћемо, да онда обновимо и државну сарадњу. Имамо много разлога да сарађујемо, најпре политичких, а и из добре политичке сарадње увек се развије и привредна. Политичари траже једну врсту интереса, привредници другу. Политичари понекад и не маре превише за привредни интерес када сарађују, али привредници маре. Има мало проблема са организовањем привредника. Низ година смо имали државну Привредну комору, а онда се код нас започело с општом приватизацијом. Предузећа су прешла у руке приватника, и тада је власт формирала нову привредну комору. Наизглед, то је привредна комора привредника а у ствари је поново државна привредна комора. Тако, под окриљем државе, приватници – представљајући се као држава, обављају своје послове. Након тога дошло је до нове промене власти, а Привредну комору води руководство из претходне владе. Скоро да су у сукобу са влашћу. Али, наша привреда је на путу опоравка, и може да буде добар партнер привреди Сирије.

Волео бих, када би држава могла да омогући што јачу, што бржу сарадњу, али сад се ту меша политика. Тренутна власт у Србији не сме превише да сарађује са државама којима Америка није наклоњена. У стању су да не раде ништа само да не би радили са државама које су под Америчким притиском, тако да су потпуно затворени за највећи део човечанства. Иначе, наша сарадња са арапским светом је одувек била изванредна. Ја се надам да ће се опаметити, а гарантујем вам да ће након наше победе до те промене доћи и да ћете се ви појавити код нас и ми код вас. Привредници се брзо снађу, они говоре јединственим језиком. Само им треба отворити границе.

Председник Уније привредних комора: Захваљујем се на вашим речима. Као што знате и овде су тешки проблеми. Ми, привредници Сирије, кажемо да ће ситуација натерати Америку да мења своју политику, јер ће она бити на губитку. А ми, економисти и привредници, без обзира ко је на власти, и каква је политика у овој земљи, кажемо да увек има могућности за сарадњу. Морамо да искористимо сваку прилику да сарађујемо и да повећавамо сарадњу. Надамо се да ће томе тежити Србија и Сирија.

Честитам вам господине Николићу на успешној посети и активностима. Пратили смо, путем медија, активности које сте имали током посете, и увидели смо да ће се између Сирије и Србије успоставити добри пријатељски односи. Континуитет сарадње је неопходан, јер ће то убрзати напредак, као што је ваша посета то показала.

С друге стране, упућујемо вам једну малу критику, јер сваки пут кад вас гледамо на телевизији ја вас поздрављам а ви ми не одговарате. Тврдим вам да су народ и руководство Сирије заиста искрени и добронамерни и желе да наше односе подигну на највиши могући ниво, да стално раде на њиховом унапређењу не би ли они дошли до традиционално добрих односа, какви су некада били.

Томислав Николић: Ми ћемо остварити добре политичке односе, то је очигледно. Наравно, ви сарађујете са сваком државом у свету, са појединцима, продајете, производите, али много је лепше када сарађује с пријатељима. То је права клима за привреду. Ако смо могли пре двадесет-тридесет година да сарађујемо, зашто сада не бисмо могли?

Председник Уније привредних комора: Ми ћемо сигурно да сарађујемо на најбољи могући начин у наредних сто година.

Томислав Николић: У саставу наше делегације је господин Драган Тодоровић, председник Ивршног одбора странке, и господин Амјад Мигати, који је члан Централне отаџбинске управе странке и специјални саветник председника странке за спољне послове. Иначе, наш председник је у Хагу. Др Војислав Шешељ је оптужен за ратни злочин, иако тужилац тврди да он никада никога није убио, али га оптужују да је за време рата држао говоре који су могли некога да наведу да убије.

Председник Уније привредних комора: Нажалост, у историји увек има проблема у држави и око државе. Када се дешавају ови проблеми, онда главни људи губе контролу над проблемима. На крају дође до тога да се групације које су на улици или на власти понашају далеко од памети и мудрости. Зато је то нелогично, и нема никаквих правила да неко одговара за тај хаос који је створен у држави. А не постоји држава која није имала сличну ситуацију. Међутим, после тога руководство наступи, не би ли се народ помирио и заборавио то мрачно стање. Тако би се могла изградити боља будућност са бољим условима који би омогућили нашим грађанима да добију прилику да изграде сами себе и државу.

Томислав Николић: Да, али они су према Србији применили друго правило. После ратова које смо имали, они су целокупно тадашње српско руководство одвели у Хаг. Зато је народ остао посрамљен.

Председник Уније привредних комора: Цео свет почива на једном принципу: заборави и опрости. Јер, без тога, свет не би имао могућност за опстанак. Захвалио бих вам на посети, даће Бог да остваримо нашу сарадњу.

Томислав Николић: Ми се у странци не бавимо никаквим послом. Међутим, наша је дужност да створимо оптималне услове, како би привредници могли да сарађују.

На крају сусрета, председник Уније привредних комора Сирије поконио је сувенир Коморе делегацији Српске радикалне странке. Српски радикали поклонили су домаћини-ма сувенир са народним мотивима Србије.

Посета ослобођеном граду Конајтера

Симболично дрво мира

- Ми смо уверени, и нико не може да нас разувери, да било која окупација не може вечно да траје
- Када будемо слободни, нећемо никога да дирамо, нећемо дати да нас ико дира, мислићемо само на свој народ и своју државу. Тражићемо само пријатеље, а не непријатеље

Делегација Српске радикалне странке, 22. јуна 2006. године, посетила је ослобођени град Конајтеру, на Голанској висоравни. Од 1967. године па до данас, велики део Голана је још увек под израелском окупацијом. Без обзира на многобројне резолуције међународне заједнице о окончању окупације арапске територије, почев од резолуције Савета безбедности 242 и осталих, које су уследиле након тога, овај део Голана ослобођен је током Октобарског рата 1983. године на основу споразума познатог под називом „Одвајање снага”. Мировни процес, и окончање окупације арапске територије, требало је да се настави на основу принципа „земља у замену за мир”. Међутим, израелско изигравање резолуције, уз апсолутну америчку подршку, омогућило је Израелу да настави своју агресивну политику према суседним арапским земљама, ризикујући шансу за мир и покушавајући да наметне политику свршеног чина – користећи насељавање, силу и терор. Све то, довело је до тога да подручје Блиског истока буде стално на ивици пропасти.

Господин Томислав Николић је том приликом изјавио: „Уверени смо да ниједна окупација не може вечно да траје. Када будемо слободни, нећемо никога да дирамо, нећемо дати да нас ико дира. Бринућемо само о свом народу и својој држави. Тражићемо само пријатеље, а не непријатеље”.

Заменик председника Српске радикалне странке, Томи-

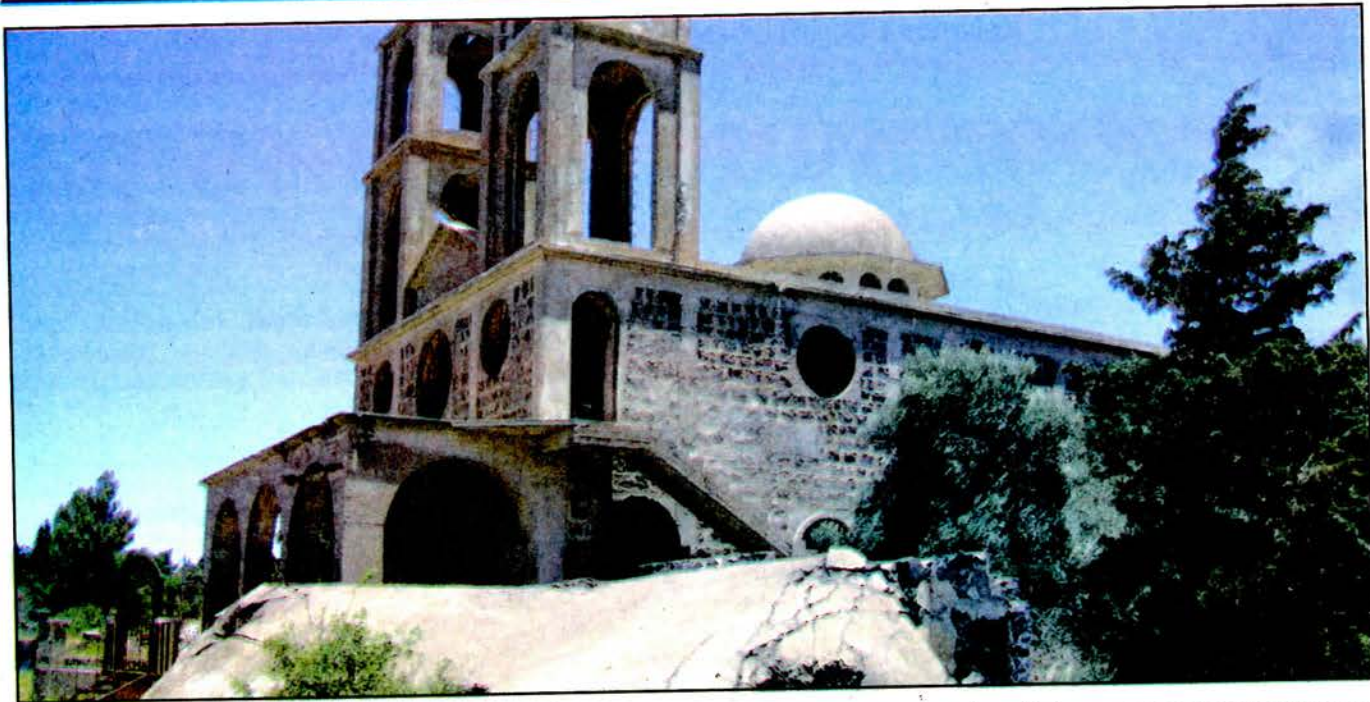
слав Николић у Парку пријатеља Конајтра засадио је маслиново дрво.

Дуга историја заједничке борбе

Конајтера је, после ослобођења, постао град – музеј, посвећен деструктивном деловању израелских окупационих снага. Делегацију Српске радикалне странке у згради гувернарата Конајтере, дочекали су гувернер Науаф Ал-Фарес са сарадницима, и генерални секретар БААС партије у гувернарату. Гувернер им је пожелио добродошлицу. Добро нам дошли. Желим у своје и у име мојих другова из руководства огранка БААС партије да поздравим заменика председника Српске радикалне странке и његове сараднике и истакнем задовољство што сте нас посетили. Поготово због тога што сте из Србије, са којом имамо традиционалне односе и заједничку историјску борбу. Још једном, добро дошли у град Конајтеру.

Сигурно је ваша делегација упозната са ситуацијом око Конајтера и окупације Голана, само укратко да вам појасним. Конајтера је административни центар Голана. Знате да је извршена израелска агресија уз подршку америчких снага, када је Израел окупирао део арапских земаља. Голан је такође део те окупиране арапске територије. Нормално,

Израел је извршио окупацију уз помоћ америчких војних снага и снага империјалних сила. Након окупације територије Голана, Израел је уништио све градове и села, а грађани су силом протерани у унутрашњост Сирије.

Становници голанског подручја сада углавном живе у Дамаску, Риф Дамаску и гувернарату Даара. Они живе у прихватним центрима за расељене, у веома тешком психичком стању, јер они су грађани који су избачени из својих кућа, фарми и са своје земље. Држава покушава у великој мери да олакша њихову трагедију. Међутим, шта год држава чинила, она не може да им врати психички мир, не може да им узме сан о повратку својим кућама и земљи.

Године 1972, за време Октобарског ослободилачког рата, сиријске снаге су успеле да поврате један део Голана, ово где смо ми данас. Голан се простире на површини од око 1.860 квадратних километара. Олобођено је око 600 километара, укључујући и град Конајтеру. Значи, око једне трећине површине је ослобођено, а још две трећине је окупирано.

Међутим, ми смо уверени, и то нико не може да нас увери, да било која окупација не може вечно да траје. Ако Бог да, доћи ће дан кад ће се ослободити остали делови Голана. Нормално, уз помоћ свих наших пријатеља, свуда у свету и слободарских снага света, укључујући и Српску радикалну странку.

Још једном, добро нам дошли, ви и ваша делегација. Изволите да попијете чај.

Томислав Николић: Ми на српском кажемо исто чај.

Гувернер Кунајтере: Европљани имају навику да пију чај.

Томислав Николић: Нама су то донели Турци, ми смо дуго били под турском окупацијом.

Двоструки стандарди

Томислав Николић: Хвала вам на гостопримству и лепим речима. Са много људи смо разговарали у Сирији ових дана. Разговарали смо о многим темама и, што је занимљиво, о свакој теми имамо истоветне ставове исте проблеме. Ви ми сада причате о окупацији Голана, територијама које Израел држи под својом контролом, мимо свих светских правила, Повеље Уједињених нација. Ми имамо исти такав проблем. Нама су разбили Југославију, изванредну земљу,

дивну земљу, а када су је разбијали, само српском народу нису дали никаква права. Наше бивше републике постале су државе, али су протерале све Србе.

Само Хрватска, за коју сада кажу да је демократска земља, и припрема се за улазак у Европску унију, протерала је више стотина хиљада Срба, спалила преко две хиљаде села не би ли онемогућила повратак. Хрватска и данас, 11 година касније, не дозвољава повратак Србима. Нико из међународне заједнице не каже Хрватској – док не вратите Србе, нећемо с вама да разговарамо. Имамо стотине хиљада расељених лица. Они живе у Србији, старији људи старе и умиру, млади се жене између себе, узимају, интегришу се у живот Србије, али њихово срце је тамо где су њихова села, њихови градови. Те територије су потпуно пуне. Хрватска нема одакле да доведе људе. То су празне територије без својих домаћина, без власника.

Када су планирали да нас бомбардују, измислили су да протерујемо Албанце са Косова и Метохије. Ко је гледао „Си-Ен-Ен“, тај је сигурно рекао: слободно гађајте Србију. Рекли су да постоје масовне гробнице са десетинама хиљада убијених Албанаца. Онда су нас бомбардовали 78 дана. Срушили су нам фабрике, мостове, путеве, пруге, централе за струју. Убили су око 1600 војника и цивила. Али, нашу војну технику уопште нису могли да пронађу и да униште. Свега 12 тенкова су нам уништили. Онда, када је Слободан Милошевић погрешно и пустио Уједињене нације на Косово и Метохију, када су се вратили сви који су ту живели, протерани су Срби. Сада се прича да Косово и Метохија треба да буде независна држава. Када су отворили масовне гробнице, у њима су били Срби. Али, о томе се више не прича, мора да остане она прва прича. Ја сам овде видео неколико срушених кућа. Од 1990–1999. године ја сам у Србији видео на хиљаде срушених кућа.

Ми смо преживели грађански рат. Америка је увек била на страни свих наших непријатеља. Ти ратови су најтежи и најсуровији, и ту су се многи огрешили: и Срби, и Хрвати, и старе комшијске свађе су тада решаване пушком. Ту су сви криви, односно зна се сваки појединац који је крив. Међутим, кривица је сваљена на српски народ. Целокупно наше руководство, политичко, војно, полицијско оптужено је и отерано у Хаг. Оптужени смо да смо у бившој Југославији

били окупатор, у нашој земљи, у нашој држави. Ја разумем када бисмо сада напали Хрватску, ми бисмо били окупатор, али у грађанском рату у СФРЈ, сви смо били на својој земљи. Сада кад је Хрватска независна, она каже да смо ми и тада били окупатори.

Слабљењем Совјетског Савеза Србија је изгубила доброг партнера. Совјетски Савез се огрешио о Србију, Русија се огрешила о Србију, али она се од 1990–2000. године огрешила о многе своје пријатеље. Оставила је многе државе на милост и немилост Америци. Ми се сада надамо да ће ова нова Русија, која је заузела чврст став, моћи да одбрани прво себе, а кад одбрани себе одбраниће и Сирију, Србију, Кубу, Кореју, све оне које Американци грубо нападају. Зато, кад вас слушам, као да гледам нашу историју. Зато смо ми у Србији предузимали акције да покажемо арапском свету колико смо солидарни с њима. Доћи ће дан када Америка више неће моћи да прети, и треба да се изборимо за то време. Данас има много оних који ће рећи не Америци, а све то време морамо да сарађујемо, политички и привредно. Стога наша политичка партија хоће да сарађује са БААС партијом, јер ви водите Сирију онако како ћемо ми водити Србију. Када будемо слободни, нећемо никога да диремо, нећемо дати да нас ико дира, мислићемо само на свој народ и своју државу. Тражићемо само пријатеље, а не непријатеље. Зато вам хвала на овом дочеку.

Заједничка патња

Гувернер Конајтере: Ми то веома добро знамо, јер смо пратили период распарчавања Југославије и знамо патње народа Југославије. Нама је потпуно јасно шта се десило у Југославији. То је заједничка патња, јер исте силе које су распарчале Југославију покушавају да распарчају арапску нацију. Оне су у срце арапског света ставили Израел. Наша патња је заједничка.

Наша нада у будућност је веома велика. Почела је да се формира снага која ће се супротставити доминацији империјализма. Моје је мишљење да су Американци почели да губе. Сматрам да ће свет у наредним годинама задесити велике промене. Јер, Америка и њено понашање свуда наилазе на отпор, у Европи, у целом свету, чак и у самој Америци. Неопходно је да тај отпор прерасте у фронт против Америке и њене лоше улоге у свету.

Добро нам дошли. Поводом ваше посете, поклањамо вам плакету града Конајтере. На њој је представљен господин председник Хафез Ал-Асад приликом дизања арапске заставе када је ослобођен град Конајтера 1974. године. Плакету поклањамо драгим гостима као успомену на ову посету.

Делегација је након тога прошетала градом–музејом у коме је Израел уништио сва здања. Она, која током бомбардовања нису уништена, Израелци су уништили током повлачења, користећи експлозив. Нису поштеђене чак ни божје куће, цамије и цркве. Разрушена је и Државна болница Конајтера.

Парк пријатеља Конајтера

Делегација Српске радикалне странке завршила је своју посету обиласком „Парка пријатеља Конајтере“ који се налази директно на линији одвајања ослобођене територије од окупиране. У овом парку високи званичници у посети Сирији, засаде дрво као симбол солидарности, пријатељства и љубави. Домаћини бирају врсту дрвета за сваког посетиоца. Томислав Николић посадио је дрво маслине као симбол мира и плодности.

Тај мир, коме теже сви слободољубиви и прогресивни људи света, треба да постоји у овом подручју и у целом свету. А плодност је симбол плодне улоге коју Сирија покушава да оствари како би очувала своју слободу, независност, патриотски и национални идентитет.

Панорама ослобођења

Пише: Амјад Мигати

Ко заборави своју историју тај неће имати своју будућност. Ко не учи будућа покољења шта је љубав према отаџбини и да се за њу мора борити, одузима тим генерацијама патриотски и национални идентитет и баца их у море заорава, а отаџбини прети понижавање и пузање, што доводи до политичког, а на крају и географског нестанка.

То је искуство човечанства које се као историјско наслеђе нагомилава кроз генерације. Међутим, господари новог светског поретка – глобализма, и њихови идеолози, покушавају да наметну мисао да је историја почела са њима, да је наступило време када се потиру различитости и наступа време једне цивилизације и једноумља. Њихов нови човек је без прошлости, нема своју историју. Практично, он је механичка машина, која ради онако како је испрограмирају.

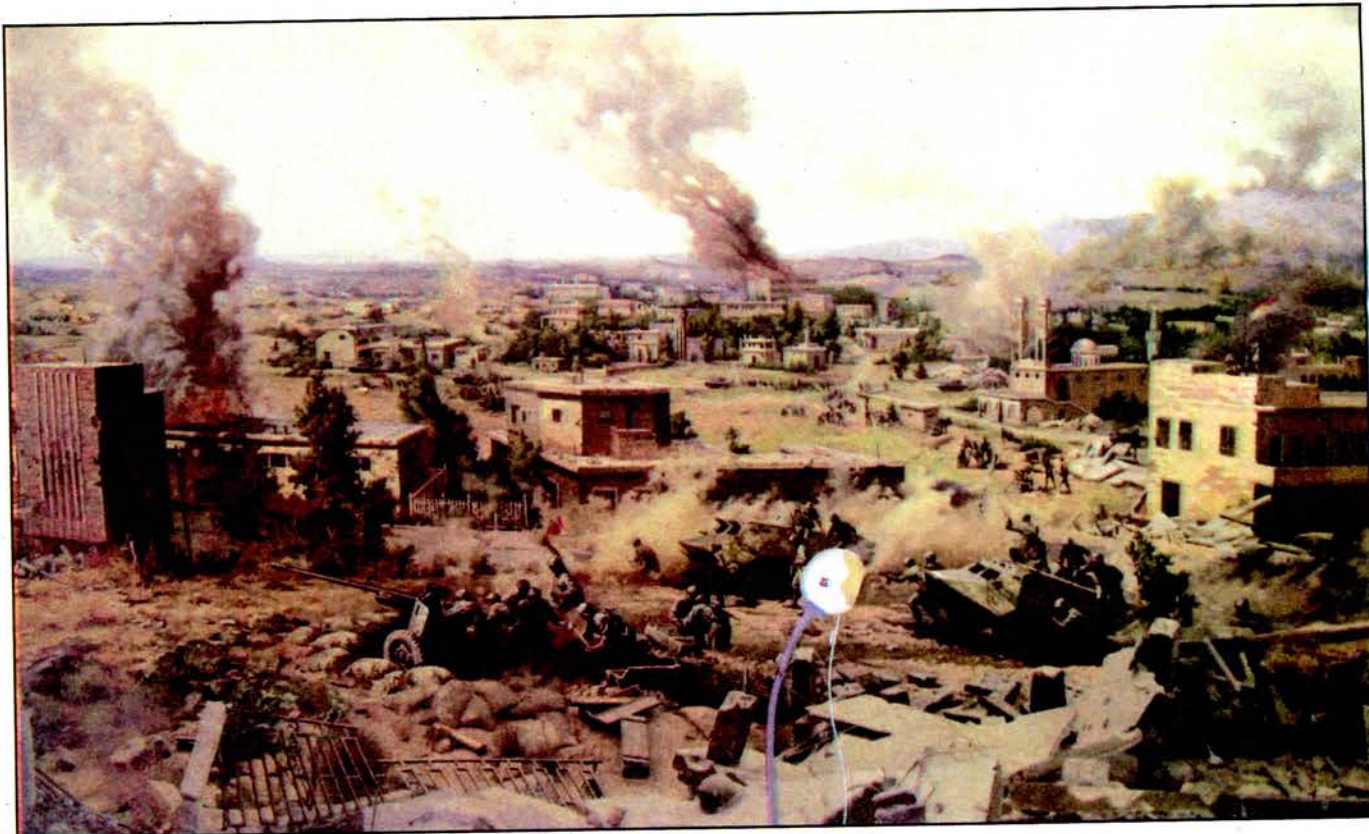
Можда се идеолози поменуте животне филозофије, држе таквих ставова зато што су они сами копилад историје, саткани од криминалних гена, чији су се преци окупили са разних страна и миљеа, углавном бежећи од руке правде ка новој земљи. Преци, данашњих идеолога „новог светског поретка“, дошавши на нови континент истребили су домородачко становништво, отели њихову земљу и присвојили њихову имовину. Потомци су само наставили пут својих предака, додуше проширивши подручје свог деловања.

На Блиском истоку, задесила се још једна „скупина“. Додуше та „скупина“, задесила је свет још раније. Она је позна-

та кроз историју као неко ко у новцу види Бога, ко воли да обмањује и да кује завере. Најбоље је то описао Шекспир у свом познатом делу „Млетачки трговац“. Тачно је да је ова „скупина“ била малтретирана скоро свуда у свету, а нарочито у Европи, за време Другог светског рата. Међутим, уместо да то малтретирање буде опомена човечанству, оно је постало метод свакодневног деловања, који највише користи управо поменуто „скупина“ на Блиском истоку. Да апсурд буде већи, „скупина“ такве методе примењује на подручју које јој је пружио уточиште тада када јој је то било потребно, нпр. када је над њом вршен терор и геноцид у старој Шпанији, итд.

На подручју Блиског истока, ова два зла су се удружила како би изазивала ратове, циклусе терора и успоставила владавину силе. Од маја 1948. године до јуна 2006. године, на Блиском истоку испровоцирано је пет ратова. У тим ратовима, Израел је бранио свој став, да се не спроводе резолуције међународне заједнице и УН-а. Водећи широку медијску обману, Израел се трудио да од жртава направи злочинце, да злочинац постане жртва. Израел је третирао себе као доминантну силу коју нико не може да победи, а која треба да контролише арапски део Блиског истока „од Нила до Тигра“, као што је и написано на грбу израелске државе, који је истакнут на згради Кнесета (парламента). Овакве своје ставове Израел је заснивао на војној, политичкој и монетарној подршци, која му је пружена од „западне осовине зла“.

У Октобарском рату 1973. године, десило се нешто супротно томе. Египатска и сиријска армија задале су јак уда-

рац Израелу, и приморали га да се повуче са једног дела арапске територије, коју је окупирао 1967. године, као што је Синај и део Голана. Аналитичари су забележили да су поменути рат пратили веома чудни контрадикторни догађаји. Константовано је да су САД уложиле огроман напор да Израел не изгуби рат, већ да исход буде нерешен, а за то су се потрудили и неки арапски политичари. Поменути догађаји одредили су и одређују будућност арапског дела Блиског истока. Уосталом, на то је упозорио и Бен Гурион – први израелски премијер.

Сирија је на самом почетку рата бележила велике успехе, да би на крају рат завршила ослобођењем дела Голана. У част те битке, која представља континуитет старе цивилизацијске историје Сирије, сиријско руководство је желело да она буде пламен наде за будућност, те је изградило „Панораму октобарском ослободилачком рату“.

Током свог боравка у Сирији, делегација Српске радикалне странке посетила је Панораму.

Лекција из историје

Панорама је изграђена у Дамаску, у средини великог парка површине од 267.000 квадратних метара. У парку се налази зграда површине од 6.070 квадратних метара, у којој је округла зграда пречника 43,6 метара и висине 37,1 метар, која служи за приказивање панораме. У парку постоје и две поставке оружја. Једна садржи експонате сиријског оружја, које је коришћено у октобарском рату, а друга експонате израелског оружја које су заробиле сиријске снаге.

Пред улазом зграде, насликане су две слике на камену, које представљају ослобођење и напредак Сирије у новијој историји. Прва представља битку Маисолун, коју је предводио тадашњи сиријски министар одбране против француског окупатора. Друга осликава развој Сирије на свим пољима у последње три деценије.

Унутрашњост хале садржи изложбене експонате који посетиоце воде од настанка Сирије до Октобарског ослободилачког рата. Пошто се Сирија налази на подручју које је познато као колевка цивилизације, прва слика у изложбеном простору представља краља Абла, који је потписао први споразум о миру у историји човечанства, 3000. године пре наше ере. Друга слика у уљу представља – сукоб између две тадашње империје. На слици се види краљица Палмира Зануба док држи говор у Сенату. Следећа слика такође представља један део историје из времена династије Омејада, на којој је насликан калиф Ал-Валид ибн Абдул Маилек са вођом његове војске након освајања Андалузије. Посебан значај представља слика на уљу, на којој је насликан Салах Ел-Дин Ел-Ајуби након победе над крсташима у бици Хитина, који су желели да уз благослов Ватикана окупирају то подручје. Ови уметнички радови оживљавају сећање на те догађаје. Као да опомињу да су на том подручју, где су настале и где су се развијале многе цивилизације од великог утицаја на развитак човечанства, освајаче увек побеђивале. Освајачи су избрисани као трагови у пустињи, а народ је остао. Слика Салах Ел-Дин Ал-Ајуби који је сахрањен баш у Дамаску, служи као предсказање које опомиње народе тог подручја и све слободољубиве и мирољубиве људе света, да крсташки ратови, нажалост, још увек трају, али само мењају своје облике од мисионарских, колонијалних, економских до глобалистичких. Међутим, увек је побеђивала одлучност народа за слободу и прогрес.

Хала за приказивање битке на Панорами има специфичну особину. Она је изграђена у техничкој сарадњи са демократском Корејом. Сиријска страна није заборавила да то

забележи на једној уметничкој слици, на којој су представљена оба тадашња председника држава. Међутим, сиријска панорама је модернија од панораме Бјонг-Јанга, јер је представљена у тродимензијалној форми. Тако да гледалац диораме ослобођења с посматрачница на Џебл Ал-Шејх види догађаје као да су стварни у свим димензијама и има осећај да се битка управо води испред његових очију на највишој и стратешки најзначајнијој тачки на Голану.

На крају посете, руководство Панораме поклонило је делегацији Српске радикалне странке плакету Панораме.

Ова посета је оставила посебан утисак на српске радикале. Томислав Николић, заменик председника странке је констатовао да сваки народ треба да има нешто слично Па-

нораме јер на тај начин поштује своју историју и васпитава своју децу да воле отаџбину и боре се за њено очување. Он је истакао да је циљ лидера тзв. „новог светског поретка“ глобализација, која је сада на делу у Србији што доводи до готово потпуног уништења војне способности бивше југословенске армије. Николић је нагласио да поменути лидери гаје дух дефетизма и егоизма на рачун љубави према отаџбини како би се народ одрекао народно-ослободилачких историја и борбе за јединство српског народа и његове земље.

Николић је на крају истакао да када Српска радикална странка буде узела власт мора да размишља о сличним пројектима, који би заувек забележили ослободилачку борбу српског народа, како би се у духу патриотизма, традиције и тежње за слободом и јединством одгајале будуће генерације.

Наша земља једна породица

- Турци преводили Србе у ислам, а Хрвати су нам преводили Србе у католике. Зајо се развила мржња, јер смо сви били једна вера. Зајо је било ипак ипешко брајна изгубиши. Јер, иреласком у другу веру, ирелазу се у други народ. У Сирији ће свако рећи да је Сиријац и хришћанин и муслиман, а код нас свако измишља да је други народ. И нема љубави
- Бој је сиворио човека, ио значи да су сви људи – ако је сиворишел (Бој) један. Свако може да узме веру коју изабере. Међушим, људи не могу да бирају, јер људе Бој сивара. Ми кажемо: док они раде за домовину – нека бирају веру коју хоће
- Сви ће да раде заједно у користи домовине. Да живе иолеранино, да сви учесивују у развоју домовине

Делегација Српске радикалне странке посетила је његову светост Агнатиуса четвртог Хазима, патријарха Анатакије и целог Истока у седишту патријаршије у Дамаску. Заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић обратио му се следећим речима:

Ваша светости, ми смо у званичној посети Сирији, у посети БААС партији, али пред полазак у Дамаск ми смо се састали са епископом бачким Иринејем, који је у Српској православној цркви задужен за спољне послове, и он вам шаље своје братске поздраве. Замолио је да вас усмено позовемо да посетите Српску православну цркву, а он би вам свакако послао званичан позив. Ми смо имали обавезу да

испунимо то што је од нас тражио владика. Наш патријарх, његова светост господин Павле, је у дубокој старости.

Национална припадност

Патријарх: Знам. Желим вам добродошлицу. Веома смо срећни што сте дошли да овај аманет, који је црква вама дала, да нам пренесете. Желимо да овом посетом испуните сва ваша очекивања. Ја лично знам патријарха Павла. Он нам је одавно упутио позив да посетимо Српску православну цркву, и ми смо веома захвални. Међутим, ситуација није била баш толико повољана за посету. Ми сматрамо, ако наша др-

жава има политичке односе са Србијом, да и црква има обавезу да има такве односе са вашим народом у Србији. Доста њих не зна да је хришћанство вера, да то није нација. Зато ми имамо само верске и духовне односе солидарности. Има неких вера које не разликују нацију од вере. Ми нисмо такви. Зато ми волимо Србију, православце у Србији, као што волимо наш народ. Међутим, наша национална припадност потиче од земље у којој свако од нас живи. Као што знате, постоје руска, грчка црква итд. Ако Бог да да се ситуација побољша и да с времена на време чујемо добре вести. Нажалост, ситуација свуда треба да се побољша. Ми се молимо за то, а ја знам вашег господина Павла. Он је можда са патријархом Германом најстарији, односно старији од мене. Међутим, ми смо сви браћа и знамо се, ми смо једна црква.

Веома смо захвални на вашој посети, а шта год желите да питате ми смо спремни да одговоримо. Сусрету присуствује владика Муса, владика Мухарем. Можете да видите цркву у патријаршији. Код нас нема свађа између муслимана и хришћана. Међутим, када нас нешто мучи, мучи и муслимане и хришћане. Овде, у нашој земљи, ми смо једна породица. Ако Бог да ситуација ће се свуда побољшати.

Сигурно је српски језик, словенски језик који је ближи руском језику. Поп Ибрахим ће вас провести кроз цркву.

Као што је патријарх Павле у дубокој старости и ми смо стари, па није баш лако да путујем господину Павлу.

Томислав Николић: Али, наш патријарх је до пре месец дана вршио службу сваки дан. Није путовао у иностранство, али по целој Србији јесте, а највише по Косову и Метохији, његовој највећој љубави.

Патријарх: Сигурно. Међутим он је здравствено много слаб.

Томислав Николић: Има 94 године.

Патријарх: Ми те године још нисмо стигли

Томислав Николић: Но, даће Бог.

Хвала вам на топлим речима. Ми ћемо пренети нашим владикама да смо се срели са вама, да сте их пуно поздравили. Ми смо овде обишли две велике светиње Малулу и Сиднају.

Патријарх: То је веома добро. Ми овде имамо нашу самосталну патријаршију, да не мисли неко да ми не представљамо неку снагу. Кад попијете кафу, када сте већ овде, да обиђете и цркву. Да ли волите нашу кафу?

Томислав Николић: Да. Ми пијемо веома сличну кафу, али не стављамо зачине, јер их немамо. Прва два-три дана било нам је мало незгодно. И храна у Сирији и Србији је доста слична.

Патријарх: Познато је да, ко хоће да једе добру храну, само треба да дође у Сирију. Ко хоће лепу кафу нека дође у Сирију. Овде нема вотке и томе слично, на шта сте можда навикли тамо.

Цена „дивилзације“

Томислав Николић: Србија је до 18. века правила само вино. Онда је наишла нека болест која је уништила све виноград, и тада су Турци донели шљиву, а ми смо од шљиве почели да правимо ракију. И остало је до данас. Вотка тек почиње од Белорусије, Русије – ми је не правимо.

Патријарх: Хвала Богу, ако сте само то од Турске добили.

Томислав Николић: Добили смо много тога лошег, али српски пораз који су нам нанели Турци био је мањи него данашњи који нам је задао Запад. Ми сада плаћамо већи порез.

Патријарх: Јер вам ови наводно дају такозвану цивилизацију, па морате да платите.

Томислав Николић: Свака школа се плаћа.

Патријарх: То је било код нас за време османлија. И кад нам је дојадило, рекли смо им – доста.

Томислав Николић: Сирија је чудна земља, лепа и чудна. Оволико религија на једном месту, а да се то уопште не осећа. То је нешто што код нас није успело, зато што ми нисмо имали аутоктоне муслимане. Нама су Турци преводили Србе у ислам, а Хрвати су нам преводили Србе у католике. Зато се развила мржња, јер смо сви били једна вера. Зато је било тако тешко брата изгубити. Јер, преласком у другу веру, прелази се у други народ. У Сирији ће свако рећи да је Сиријац и хришћанин и муслиман, а код нас свако измишља да је други народ. И нема љубави.

Патријарх: Тако нешто свуда постоји. Има доста оних који не разумеју да ако је Бог створио човека, то значи да су сви људи – ако је створитељ (Бог) један. Свако може да узме веру коју изабере. Међутим, људи не могу да бирају, јер људе Бог ствара. Ми кажемо: док они раде за домовину – нека бирају веру коју хоће. Ми се у то не мешамо, јер човек има слободу да бира у шта жели да верује. Ми не приморавамо људе да мисле исто као ми, да прихвате нашу веру. Ми не можемо сваком да кажемо: ти мораш да будеш учитељ, ти мораш да будеш столар, ако он то не жели? Али, сви ће да раде заједно у корист домовине. Да живе толерантно, да сви учествују у развоју домовине. Можда ваша толеранција не иде у том смеру?

Томислав Николић: Хоћемо да вам поклонимо две књиге. Ово су „Манастири Србије“, српско-енглеско издање. Ово је издање Српске православне цркве. А ово је наша највећа туга. То су наши манастири на Косову и Метохији, од којих је преко 130 потпуно уништено и спаљено. Али, црква има све сачуване документе.

Патријарх: Ми знамо неке ствари. Ако Бог да, доћи ће време мира, братства и љубави.

На крају посете делегација је разгледала цркву у пратњни попа Ибрахима, који је дао кратки историјат ове цркве изграђене на темељима веома старе цркве Св. Николе, а која је била запаљена у 17. веку. Тадашњи патријарх Макаријус, скупљао је доприносе од којих је изграђена садашња црква. Црква се стално обнавља. Посебну пажњу су изазвала три олтара цркве у којима може истовремено да се врши служба.

Заједнички живот и толеранција

Делегација Српске радикалне странке посетила је, 19. јуна 2006. године, цркву Хананија из 5. века, која се налази у центру старог града Дамаска. Старешина цркве примио је делегацију и изложио кратку историју цркве. Интересантно је да су неки делови цркве потпуно очувани још од времена градње. На крају, делегација Српске радикалне странке даровала је цркву.

у знак чувања сећања на чудотворна дела које је света Такла чинила становницима тог подручја. Манастир је изграђен у 2. веку. У градињу исто постоји манастир Мар Серкис из 4. века. На крају посете, делегација је даровала манастир.

у знак чувања сећања на чудотворна дела које је света Такла чинила становницима тог подручја. Манастир је изграђен у 2. веку. У градињу исто постоји манастир Мар Серкис из 4. века. На крају посете, делегација је даровала манастир.

Сиднаја као пример заједничког живота и вера

Делегација Српске радикалне странке посетила је, 20. јуна 2006. године, градић Сиднају. Сиднаја је позната по томе што се у њој налази манастир „Пресвете Богородице Сиднаја” који посећују муслимани и хришћани како би добили благослов иконе Пресвете Богородице. Та икона је једна од четири оригиналне иконе, које је насликао св. Лука. Манастир, такође, има колекцију старих икона које потичу из 5, 6. и 7. века. Грађани Сирије и суседних арапских земаља верују да овај манастир има чудотворна дејства која помажу људима у невољи.

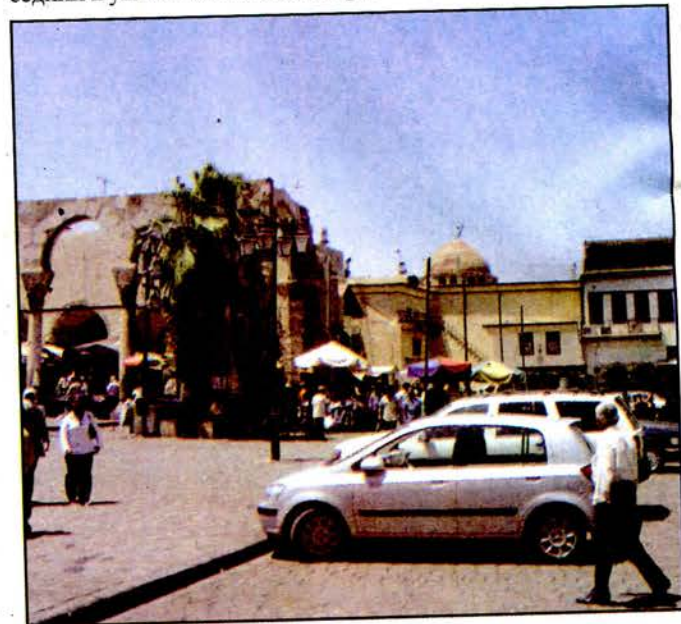
Градић Сиднаја је диван симбол верске толеранције и заједничког живота. Пола становника овог градића су муслимани, а друга половина су хришћани. Изазива пажњу да овај мали градић има велики број цркава и манастира, а много мање џамија. Међутим, сви сматрају то симболом мира и љубави и примају отвореног срца све који долазе, из било ког краја света, као што је рекла игуманија манастира. На крају посете делегација је даровала манастир.

Након посете градињу Сиднаја, делегација српских радикала је посетила градић Малулу. Становници овог градића дан-данас говоре арамејским језиком, којим је говорио и Господ Исус Христ. Делегација је посетила манастир Мар Такла, који се сматра најстаријим манастиром света. Саграђен

Најстарије место у свету

Након посете градињу Сиднаја, делегација српских радикала је посетила градић Малулу. Становници овог градића дан-данас говоре арамејским језиком, којим је говорио и Господ Исус Христ. Делегација је посетила манастир Мар Такла, који се сматра најстаријим манастиром света. Саграђен

Прошлост и садашњост

Приликом посете и разгледања старих четврти Дамаска и његових монументалних историјских споменика на крају сука Ал-Хамидија, појављује се Омејадски трг. На том тргу налази се Омејада џамија, која потиче из 8. века и маузолеј Салах Ал-Дин Ал-Ајубија који је победио крсташе у бици Хитина 1187. године, и тада је окончао прву етапу крсташких ратова на Истоку.

Ови историјски споменици сведоче о славној историји Дамаска. Данас је овај трг пун савремених културних споменика. Ту се могу срести туристи из различитих делова света како купују сувенире с мотивима из прошлости, док се налазе у токовима садашњости.

На крају обиласка, испред маузолеја Салах Ал-Дин, чланови делегације су се међусобно питали: Када ће се завршити етапа америчког „крсташког рата”, који је започео председник Буш након 11. септембра?”

Посета партијској издавачкој кући

Одговорно издаваштво

Делегација Српске радикалне странке, коју је предводио заменик председника странке, посетила је, 20. јуна 2006. године, издавачку информативну кућу „Ел Баас“. Делегацију је дочекао господин Илијас Мурад, генерални директор ове издавачке информативне установе. Господин Илијас Мурад рекао је на почетку сусрета:

Прво вам желим добродошлицу и успехе у раду. Посета партијском листу може да буде мање важна од свих осталих, али то не значи да није озбиљна, напротив. Да вам представимо наш лист. Партијски лист је основан трећег јула 1946. године. Ускоро ће бити шездесетогодишњица оснивања листа. Лист је почео да излази као илегална брошура партија које су се супротстављале окупацији. Излазила је у прекидима пошто је издаваче понекад јурила полиција. Међутим, у континуитету излази од 1963. године.

Да вам представим административну структуру листа. Лист није државни, већ чисто партијски, и он је званични орган странке. Не прима никакву помоћ са стране, чак ни од партије. Ова зграда је власништво листа. У згради се налази и Министарство за информисање, али они су наши гости. Претходни министар био је генерални директор листа и одваде је отишао на десети спрат у просторије министарства. Шалили смо се и говорили му, да је био газда у сред зграде, а да је сада подстанар.

Лист углавном води рачуна о идеолошком програму партије. Објављује вести, чак дневне чланке, као и студије. Имамо добре дописнике у неколико земаља света, који се не баве новинарством професионално, јер за професионалне дописнике у иностранству ми немамо средства. На срећу, у иностранству имамо наше другове који тамо раде, студирају, припремају докторске дисертације. И зато њихови извештаји нису редовни. Међутим, савремена технологија је отворила сасвим друге могућности преко интернета који је постао једно од главних стабилних средстава, и не морамо да зависимо од дописника из неке друге државе. У листу се на-

лази идеолошки додатак који се зове „Дијалог“, а други додатак, који такође излази месечно, зове се „Административни“ и у њему се посвећује велика пажња административним питањима земље. Генерални секретар Националне команде БААС партије, председник Башар Асад, дао је велики значај развоју администрације у нашој земљи. Администрација је ствар која у последње време успорава развита на нивоу на ком би он могао да буде. Сада заиста постоји велики проблем у државној администрацији. Зато ми покушавамо кроз наш лист да помогнемо, идентификујемо проблеме и дајемо предлоге како да их решимо.

Месечно, у сарадњи са Министарством културе издајемо једну књигу, и сваки месец делимо бесплатно 10.000 примерака. Такође имамо и један месечни магазин „Сиријски дан“, који подсећа на друштвене и политичке догађаје који су се у Сирији дешавали раније.

Партијски лист је дневна новина која се штампа у тиражу од 45.000-50.000 примерака. Дистрибуција обухвата између 75 одсто и 85 одсто тиража. Пред нама је велики задатак, јер ми смо лист који ради на економским принципима. Није у питању само пропаганда. На улазу смо оспособили једну салу, која је постала галерија за изложбу познатих уметника из читавог света. Ако желите можете да је погледате. Ова изложба се мења сваке недеље или на две недеље. У њој смо излагали уметничка дела познатих сликара из Русије, Европске уније као и наравно арапских и сиријских уметника. Веома смо задовољни што је карикатуриста, кога је господин председник јуче примио, карикатуриста нашег листа. Имали смо две велике изложбе најпознатијих светских карикатуриста. Такође смо организовали изложбу на којој је своје радове излагало 500 карикатуриста, који су након тога почели да освајају главне награде.

Све трошкове које имамо, покривамо производима наше куће, јер у исто време ми овде штампамо око 15 милиона књига, уџбеника за школе, и имамо могућности да то уве-

ћавамо до двадесет. Исто тако, ми штампамо све што жели државна администрација. Имамо жељу и потенцијал да развијемо нашу делатност и да штампамо на страним језицима. Почетак, односно прва фаза може да буде електронска штампа, да би касније била обична. То је укратко о нашем пословању. Ако имате неко питање, стојим вам на располагању.

Томислав Николић: Хвала на гостопримству. У нашој делегацији је господин Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке, госпођица Марина Томан, заменик главног и одговорног уредника нашег листа „Велика Србија” и господин Амџад Мигати, специјални саветник председника странке за спољну политику и члан Централне отаџбинске управе. Ми имамо своју страначку продукцију. Ми смо опозициона странка и морамо потпуно сами све да финансирамо. Немамо своју штампарију, али имамо велику редакцију. Наша страначка продукција састоји се у издавању књига угледних чланова, а посебно смо ангажовани на издавању књига нашег председника др Војислава Шешеља. Пошто се он налази у притвору у Хагу, већ четврту годину, ми прикупљамо све што се у свету о њему објави, о процесу, а и оно што он изговара у Хагу, посебно када је био сведок на суђењу Слободану Милошевићу. Ми то сређујемо и објављујемо у виду књига које ће и њему служити као доказ. Ми смо његову одбрану замислили као издавање књига у којима се осврћемо на историјску улогу неких међународних организација у разбијању Југославије. То је велики истраживачки рад на коме су ангажовани наши уредници и новинари.

Друга врста страначке едиције су књиге у којима објављујемо наступе наших најпознатијих руководиоца, интервјуе у новинама, наступе на радију, телевизијама. Србија је мала земља, али има преко 200 локалних телевизијских станица и ми не занемарујемо те мале станице. Свакодневно путујемо, не ослањамо се само на државне медије, који се виде на целој територији. Трећи вид је научни часопис „Српска слободарска мисао”. У њему истакнути српски научници објављују своје научне радове на различите теме. Ту није заступљена само политика или само друштвене науке, већ све научне области. Четврти део наше издавачке делатности је наш месечни часопис. Излази једном месечно, некада у 50.000, некада у 100.000 примерака. Теме које се обрађују углавном су политичке: критика власти, реаговање на актуелне догађаје, страначко виђење решавања неког проблема. Лист се дели бесплатно као и сва друга наша издања, зато што је у Србији регулисано финансирање политичких

странака на основу броја посланичких места у парламенту. Ми смо освојили трећину посланичких места. Наш парламент, као и ваш, има 250 посланика, а ми имамо 82 посланика у парламенту. По том основу ми добијамо новац од државе да се финансирамо. Али, пошто смо пре тога 13 година све сами финансирали и навикли смо, и чланство и руководство, на скромност. Ми новац који добијамо од државе трошимо на разне хуманитарне акције. Увек када је нека катастрофа у Србији, ми бар једну кућу поклонимо, делимо компјутере школама, тако да нашу страначку едицију делимо бесплатно. То су активности које радимо као врх странке, као централна управа, али у Србији има преко 160 општинских одбора, са Косовом и Метохијом било је 192. Сто шездесет општина је ван Косова и Метохије, а тамо смо све општинске одборе скупили у један, који по општинама разноси наша издања. Сви ти општински одбори су дужни да једном у два месеца издају свој број, који иде на четири странице. Ту се обрађују локални проблеми. Једном годишње укоричимо сва издања, одређене примерке поклонимо библиотекама, а одређене чувамо. Имамо стално запослена два новинара, уредника и заменика и много чланова странке и хонорарних сарадника који пишу.

Дистрибуција се врши апсолутно преко страначке организације. Ми штампамо број, председници одбора дођу у Београд и преузму одређену количину, и онда се организују пунктови у градовима за поделу. Новине се носе свим амбасадама у Београду. Бројеве за које проценмо да су занимљиви преводимо на друге језике. Поводом карикатуре пророка Мухамеда, реагвали смо одмах саопштењем, у коме смо осудили оне који су карикатуру објавили и замолили смо медије у Србији да не објављују карикатуру, да нас не увлаче у сукоб и да не вређају вође муслиманског света. А онда смо имали састанак са амбасадорима арапских земаља. Они су се нама захвалили на тој подршци. Ту њихову подршку нико у Србији није објавио, зато што је код нас слобода штампе „демократска”, америчка. Онда смо продужили састанке са шефовима дипломатских мисија исламских земаља, афричких, латиноамеричких земаља и далекоисточних земаља. Све смо то објавили у једном броју, превели на енглески, шпански, арапски. Донели смо вам данас неколико примерака на поклон, а ако било када желите да ставите прст у око Америци, само нас обавестите, ми имамо начине за то.

Илијас Мурад: Ја сам заборавио нешто да вам кажем. Ми имамо и партијски унутрашњи лист, који се овде само штампа, а руководство га уређује. То је један билтен са неколико најважнијих информација. И намењен је члановима. Он се такође дистрибуира преко партијске мреже. Цена је веома симболична, само да се покрију трошкови папира. Ми покушавамо, без обзира што смо партија која води државу, покушавамо увек да не зависимо од државе. Зато, на пример, наш лист не прима никакву помоћ, а имамо деветсто радника. Они примају месечну плату и социјално и пензионо осигурање. Имамо седишта у свим гувернератима која покривају све њихове активности, партијске огранке и унутрашњу локалну самоуправу.

Ту је књига о Сирији, слика старе Сирије. То није код нас штампано. Ту има неких слика из старог времена за време Турске и Француске окупације, када је Народна скупштина Сирије и Либана била једна.

Томислав Николић: Ми имамо отприлике исту ситуацију са Црном Гором. Хвала. Ми имамо један мали поклон за вас.

Ја се надам да ће после избора ово бити сарадња двеју партија које воде две државе. Пошто је наша популарност у Србији огромна, ми се боримо да освојимо 50 одсто бирача и формирамо владу, зато што Америка увек сакупи све остале против нас.

Интервју Томислава Николића

Сусрет на сиријском сателитском програму

Добро сте нам дошли на специјални сусрет са господином Томиславом Николићем, замеником председника Српске радикалне странке, који је у посети Дамаску.

Новинар: Господине Николићу, добро нам дошли у Сирију. Да ли бисте упознали сиријски народ са вашом странком и њеним политичким активностима?

Томислав Николић: Ми смо овде дошли на позив БААС партије. Посета је договорена још одавно, али су нас неке околности у Србији спречиле да раније дођемо. И ево, за ових неколико дана заиста имамо богат програм, и морам да признам да нам врло мало времена остаје да упознамо сам Дамаск и остатак Сирије. Али, оно што сам до сада видео импресионирало ме је. Посебно су ме импресионирани разговори у БААС партији у којој сам нашао људе који размишљају исто као и ми. Чак смо константовали да су нам програми скоро истоветни.

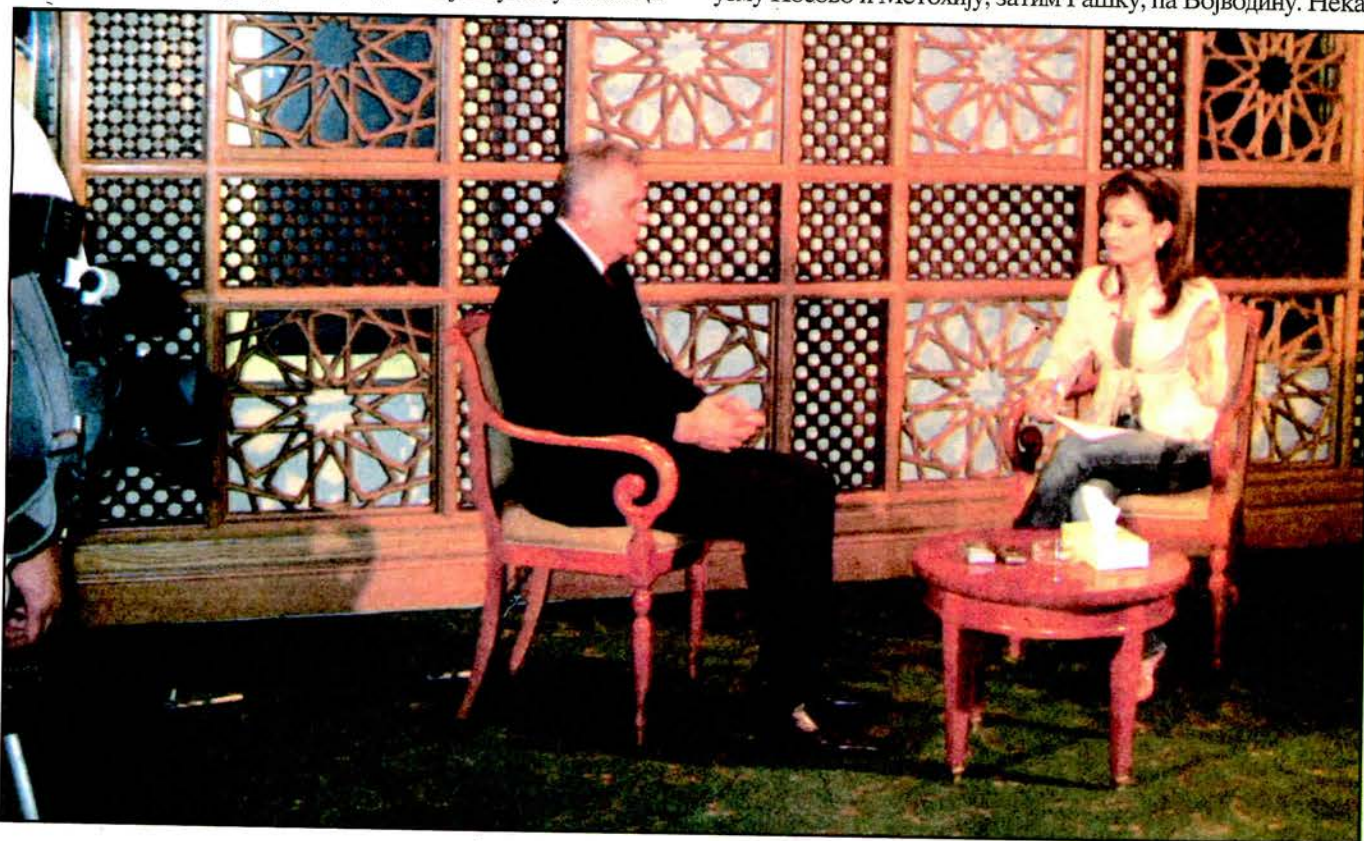
Новинар: Приликом ваше посете и разговора са сиријским званичницима, како видите будућност тих билатералних односа?

Томислав Николић: Ово су сада још увек односи између две политичке странке. Као што је БААС партија најјача у Сирији, тако смо ми најјача странка у Србији. И надамо се да ћемо ове године, на парламентарним изборима победити, и да ћемо водити Србију. Али, сада смо још увек у опозици-

ји. Надам се да ћемо као две владајуће странке поново вратити старе, пријатељске и веома срдчане односе између Југославије односно Србије и Сирије, као што је било раније. Овде сам затекао домаћине, људе који размишљају исто као ми. А нас уједињује велика опасност која, пре свега, прети са Запада. Непринципијелна глобализација, хегемонизација од стране једне велике силе, њен покушај да утиче на наше границе, наш живот, нашу веру, традицију, културу, историју. Мислим да само удружени и само сарадњом можемо да покажемо Америци да она не може баш све да уради што замисли.

Новинар: Црна Гора је одлучила да се отцепи од Србије. Каква је последица тога на вашу републику и који су разлози?

Томислав Николић: Нажалост, већ десет година Западна Европа и Америка раде на томе да отцепе Црну Гору. Ми смо једна држава и један народ. И у Србији тренутно живи више Црногораца него у самој Црној Гори. Ми нисмо требали да се раздвајамо и ја још увек осећам велики бол због тога. Мислим да ни у Србији, ни у Црној Гори нико није радостан због овог што се десило. Ово је била жеља Америке и Западне Европе да Србију одвоје од мора, али и да српску државу што више смање. После протеривања Срба из Хрватске, после уништавања Републике Српске и после одвајања Црне Горе, вероватно ће им намера бити да нам узму Косово и Метохију, затим Рашку, па Војводину. Нека-

ко је Србија, као принудни савезник Русије, увек много велика за Запад. За Америку посебно. И ја се надам да ћемо победити, јер ако не победимо, власт која сада води Србију ће уништити Србију потпуно.

Новинар: На основу тога, да ли сматрате да је америчка политика успела да вас изолије и да прекине континуитет традиционалних односа између вас и Русије?

Томислав Николић: Да, ми смо традиционални савезник Русије на Балкану. Истина, распадом Совјетског Савеза делимично је потонула Русија, али је много више потонула Србија. Све до доласка председника Путина, Србија није имала заштитника у Русији, и сада се околности мењају. Америка жури да Србију што више смањи, како би Русија имала што мањи ослонац у Србији. Ми се узадамо у Русију, зато што и када није могла да нам помогне, она нас никада није бомбардовала. А наши тзв. западни пријатељи су се често иживљавали и бомбардовали наш народ, и нашу државу. Мислим да је поновно уздицање Русије, у ствари, за Америку велика опасност и она покушава да све њене савезнике у свету пре тога уништи. Због тога је важна журба у напади на Сирију, журба у напади на Иран, на Кореју. Због тога покушавају да униште и Србију. Ја мислим да су земље у свету којима су нанели зло схватиле амерички план. Оне које се не боре немају шта да очекују.

Новинар: Да, као што сте рекли, администрација америчког председника Буша има свој план о великом Блиском истоку, план за распарчавање тог подручја, као на Балкану. Да ли сматрате да су успели у томе након два рата која воде против Авганистана и Ирака?

Томислав Николић: Не, они неће успети и не смеју да успеју, зато што Арапи морају да схвате да морају да буду јединствени и да им нико не може помоћи ако сами себи не желе да помогну. Америка издваја једну по једну земљу, напада је, уништава, а сви остали ћуте и гледају шта се дешава и мисле да они неће бити следећи. Ви морате да се удружите у том отпору према Америци. У много сте бољој позици-

ји него ми. Ми смо у Европи окружени НАТО земљама које су чланице Европске уније, као једно острво смо у мору. Па ипак се надамо. Ви морате бити јединствени. Сирија мора да буде стожер око кога ће се ујединити арапски свет у одбрани од америчке хегемоније. А ви не треба да радите ништа, само да будете своји на своме. Да сами користите своја природна богатства и сами одлучујете о државном уређењу и сами поштујете своју веру, традицију и културу. Мислим да можемо много више да сарађујемо са осталим државама у свету. Превише је држава које је Америка напала, и Америка ће се, као и све досадашње империје сломити када узме превелики залагај.

Новинар: На основу ових чињеница, по вашем мишљењу, каква је улога слободарских прогресивних снага у свету у супротстављању новим колонијалистичким тежњама које владају светом под различитим пароллама?

Томислав Николић: Знате, страх још увек влада светом. Америчка администрација, њено понашање чак и не зависи од тога ко је председник. Ја знам да ви Бога молите да Буш иде што пре. Али, Србију је бомбардовао Клинтон. Вијетнам је бомбардовао Кенеди. Амерички председници спроводе америчку политику која је под утицајем различитих лобија, понекад и превеликог израелског лобија. Тако да, до сада није постојала нека сарадња између слободарских држава, ни слободарских покрета у свету. И мислим да би то коначно морало да се уради. У томе би учествовале и странке и државе, и да се види колико је милиона људи против тога како Америка води своју спољну политику. Ја не мрзим Америку, али Америка никада није доказала да воли Србију. И увек се постављала као господар, а ниједан роб не воли господара. Ми нисмо народ који воли да робује. Ви нисте народ који воли да робује. Куба, не само да се одржала већ је и подигла Латинску Америку. С друге стране, Северна Кореја изгледа да је ових дана заиста на удару Америке, која бира ко је сада најслабији од њених супарника да га удари. Треба помоћи сваком ко се бори и брани против Америке,

а ту треба отворено и јасно, као ви, као ми, да се појаве на светским медијима да кажу стоп Америци. Стоп начину на који Америка одређује наше животе и уништава нашу децу. То би, ја мислим, подстакло Русију, Кину, Индију, Латинску Америку, Африку и арапски свет, а и један део Европе да каже како више не може да трпи.

Новинар: Са ваше позиције заменика председника Српске радикалне странке, да ли сматрате да сте у фронту супротстављања као што се дешава сад у Латинској Америци?

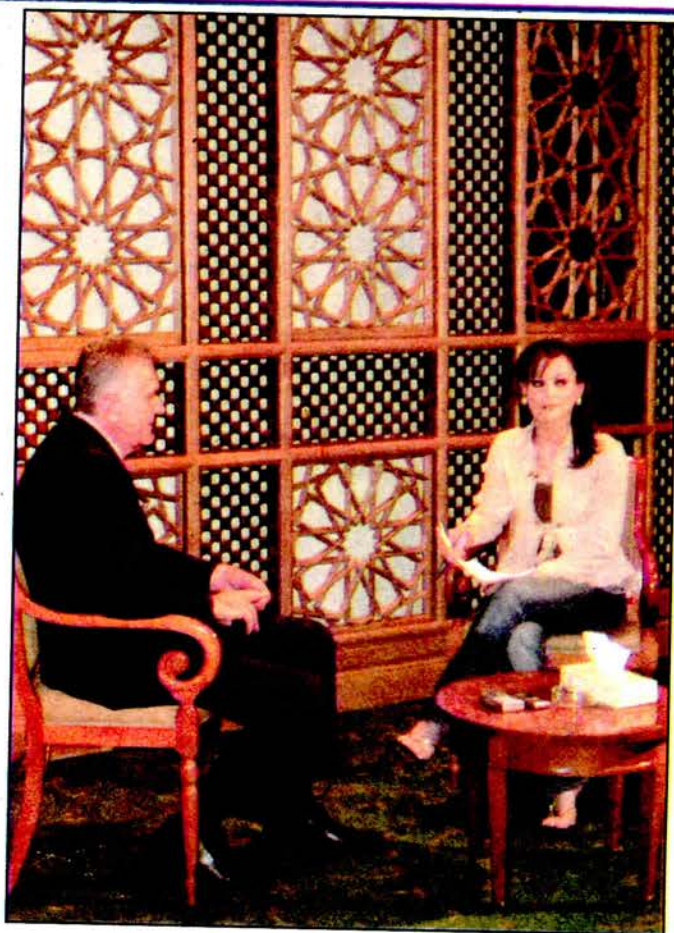
Томислав Николић: Да, ја мислим да Латинска Америка показује целом свету какав је њен најближи комшија и најближи сусед. Ако Латинска Америка, као најближи сусед Америке, не може да издржи са њом, да се подиже и покушава да се одбрани, ко зна са нама, који смо даље од Америке, шта треба да се чини? Предуго Америка сепаратише цео свет. Предуго људи који живе у земљама које дају нафту, дају природна богатства, живе сиромашно, да би Американци живели богато. И време је да богатства, како их је Бог поделило државама, остану на управљање њиховим народима, а не онемо ко је од њих јачи. Иначе се онда поставља питање Уједињених нација и свих међународних организација, да ли су створене да нас штите, бране и изједначе, или су створене да оправдају оно што Америка ради.

Новинар: Има великих земаља које се залажу за оснивање савеза међу собом, док се распарчавају мале земље, како би покушале касније да нађу места у регионалним или међународним савезима. Како објашњавате то?

Томислав Николић: Мали су сиромашни и слаби. И живе у страху од оног ко је велики, богат и јак. Мислим да је штета што је Покрет несврстаних земаља замро, и што више не обавља функцију коју је некада обављао. Ми ћемо се залагати да Покрет несврстаних, у новом облику који би одговарао садашњој међународној ситуацији, поврати улогу коју је некада имао, да буде цењен. Међутим, мислим да је Русија признавањем америчке премоћи утицала да мале државе доживе велике трагедије. Нажалост, ово што се дешава у Ираку је опомена и школа за све народе у свету. Недужни ирачки народ страда да би сломио Америку. Штета, могли смо сви да помогнемо ирачком народу, а да ипак сломимо Америку. И ја зато увек осећам велику тугу због оног што се дешава у Ираку. Земљу коју нису пустили да живи како њен народ хоће. Због тога Српска радикална странка, као странка која ће сигурно водити Србију, покушава да потражи пријатеље у свету, међу старим, добрим пријатељима, међу народима који се никада о нас нису огрешили и о које се ми никада нисмо огрешили, нашим правим пријатељима. Нас раздваја географска даљина, историја и традиција, вера и култура, али нас спаја пријатељство. А када су људи пријатељи, онда су пријатељи и вере, и традиције, и културе и тада се не поставља питање како ко изгледа и којим језиком говори. И време је да свет почне да говори једним језиком – језиком пријатељства. Да не кажем језиком љубави, јер не треба да постоји љубав међу државама, али нека постоји пријатељство. Са Америком пријатељства нема.

Новинар: Да, Господине Николићу, са позиције ваше странке која је против америчке доминације над земљама света, како видите будућност тих снага и на Блиском истоку и на Балкану?

Томислав Николић: Не може дуго да опстане доминација Америке. Није опстала ни у Србији. Ми смо најјача политичка странка и увек када излазимо на изборе, Америка прети бирачима у Србији и каже: „Ако победи Српска радикална странка, ми ћемо земљу ставити у изолацију, блокаду, нећете напредовати, нећете бити члан Европске уније“. Међутим, све више бирача гласа за Српску радикалну странку.

Поред свих претњи и поред свих помоћи које они пружају нашим политичким супарницима, њихове анализе говоре да смо веома близу 50 одсто бирачког тела. То је мој савет свима другима – будите упорни, немојте да одустајете и немојте да мењате принципе. Држава, политичка странка, човек – морају да имају принципе. На принципима се заснива живот. Ако вам је принцип да нећете да прихватите ропство, не смете никада са њима да се удружите. Како кажу: „Може да вас обори, али ви морате да покушавате да устанете. И једног дана ћете устати. Ако ми заиста победимо у Србији, како је сасвим очигледно, онда ће то бити велики знак за цео свет. Да неко против кога Америка директно ради може да подигне свој народ који се боји Америке. Срби се боје Америке. Преживели су америчко бомбардовање. И не могу ни да трпе да се Америка понаша са нама као са робовима.

Новинар: На крају сусрета, желим да знам ваше утиске о посети у Сирији, поготову што је то, као што сам сазнала, била и прва посета?

Томислав Николић: Моја права посета. Наш председник др Војислав Шешел је раније свраћао у Дамаск на путовањима у Багдад, пошто нису радили авиони за Багдад, и увек ми је говорио о Дамаску као о најлепшем граду који је видео. Ја се наддам да ћемо имати више времена да обиђемо сам Дамаск, и да се уверим у то што ми је рекао. Али, ја сам сада разговарао са доста људи, а као да сам разговарао са једним. Сви исто осећају, сви исто мисле, сви исто разговарају. Имао сам среће да срећем припаднике различитих народа, различито обучене. И све функционише. Видео сам да је земља изузетно безбедна, да нема криминала од кога се људи плаше у целом свету, и заиста сам одушевљен. Ваша држава почиње на слово С-Сирија, моја на С-Србија. Нешто ту постоји. Ја се овде осећам заиста као у Србији.

чито о ситуацији на палестинској територији, у Ираку и притисцима којима је Сирија изложена, као и о политици хегемоније и мешању у унутрашње ствари држава.

Обострано су изразили своје ставове о развоју ситуације и ставови су били идентични. Сложили су се да се свеобухватан мир неће реализовати у будућности, сем уколико не дође до повлачења израелских снага са арапских територија, које су заузеле још 1967. године, Голана, палестинске територије и територије Сабаа, као и до престанка агресије и спровођења резолуција међународне заједнице, како би се палестинском народу вратила легитимна права, нарочито право на успостављање своје независне државе и омогућио повратак избеглица.

Они су потврдили да су рат у Ираку и његова окупација довели земљу у стање хаоса, губитка безбедности и огромних патњи ирачког народа. Они су потврдили да би престанак окупације и успех политичког процеса довео до тога да ирачки народ сам гради своју будућност без мешања страних фактора, као и да је то једина гаранција за јединство Ирака, територије и народа, безбедности земље, а уједно и целог подручја.

Сусрету је присуствовао Жорж Садакни, члан регионалне команде, директор одељења за међународне односе као и директор одељења општинских послова у регионалној команди.

Бахтијан разговар:

Господин Мухамед Саид Бахтијан, заменик генералног секретара Националне команде партије, сусрео се са делегацијом Српске радикалне странке на челу са господином Николићем, и у присуству господина Осаме Удаје, члана националног руководства и председника Удружења сиријско-српског пријатељства. Тема разговора била је општа ситуација која се намеће антихегемонистичким партијама и онима који су против надмоћи сила које делују под изговором илузије о проширењу демократије и који се позивају на борбу против тероризма.

Бахтијан је рекао да Сирија, иако дуго подноси притиске и различите планове, има снаге која јој омогућава да се и даље супротставља и ојача свој положај захваљујући атмосфери масовне подршке сиријског народа, напорима које улаже председник Басар Ал-Асад, као и целокупно политичко руководство и Влада како би успешно спровели механизам општих развојних планова у оквиру разних економских и друштвених сфера. Генерални секретар регионалне команде истакао је да обе странке имају идентичне ставове о међународним питањима, као што су: глобализација, борба за права народа на слободу, независност, супротстављање спољашњим притисцима и покушај наметања политике која има тачно одређене намере.

Удаји разговор:

Осама Удаји, члан Националне команде, председник Националног одељења за раднике и сељаци и председник Удружења сиријско-српског пријатељства, разговарао је са делегацијом Српске радикалне странке на челу са господином Николићем о начинима за активирање односа између две странке.

Господин Удаји је истакао значај јачања односа сарадње и пријатељства између ових странака и њихових земаља, као и активирање улоге Удружења сиријско-српског пријатељства на обострану корист два пријатељска народа.

Господин Николић је потврдио солидарност његове странке и његовог народа да се Сирији поврате све територије укључујући и Голан и заложно се за спровођење свеобухватног праведног мира на основу резолуција међународне заједнице. Такође је осудио притиске које намећу Сирији, истичући да Сирија неће одустати од улоге коју има у подручју, њених права као и националних ставова. Он цени напоре Сирије у оквиру процеса развојка и реформи које спрово-

води на челу са председником Ал-Асадом, што јој обезбеђује услове за препород земље, њен напредак и развој друштва. Он цени принципијелне ставове Сирије и њеног руководства у супротстављању политици хегемоније и похвалио је њену јасну визију око актуелних међународних проблема и питања, изразивши уверење да ће је таква политика довести до успеха и развојка.

Партијски лист „Ел-Баас“ објавио је, 20. јуна 2006. године, на насловној страни:

„Ал-Ахмар разговарао са српском и румунском делегацијом о односима сарадње и ситуацији у региону“

„Дамаск-Сана“:

Господин Ал-Ахмар, заменик генералног секретара Социјалистичке арапске БААС партије, разговарао је јуче са делегацијом Српске радикалне странке о односима сарадње између две странке и развоју ситуације у региону Блиског истока, Балкана и свету, као и са делегацијом Удружења парламентарног румунско-сиријског пријатељства, страначким односима са Социјалдемократском партијом и сличним румунским странкама у Парламенту, о начину учвршћивања пријатељских односа између ових држава и њихових народа.

Господин Ал-Ахмар је такође разговарао са делегацијом Српске радикалне странке, на челу са Томиславом Николићем, замеником председника странке о односима између две странке и развоју ситуације у региону, на Балкану и свету уопште, нарочито о ситуацији на палестинској територији, у Ираку, као и о притисцима којима је изложена Сирија, политици хегемоније и мешању у унутрашње ствари држава.

„Ал-Абраш разговарао са српском делегацијом о унапређењу парламентарних односа“

„Дамаск-Сана“:

Доктор Махмуд Ал-Абраш, председник Народне скупштине, разговарао је јуче са делегацијом Српске радикалне странке на челу са Томиславом Николићем, замеником председника странке, о унапређењу парламентарних односа између две земље.

У току сусрета, разговарало се о ситуацији у региону, у свету и на Балкану и важности развијања парламентарних пријатељских односа између две земље. Доктор Ал-Абраш

The image shows a page from the newspaper 'Dishreen' (The Green). At the top, there is a large blue title 'دشرين' (Dishreen) with a logo of a green tree. Below the title, there is a website address 'www.dishreen.info'. The page contains several columns of Arabic text, likely news or commentary. There are also some smaller images or graphics interspersed within the text.

је потврдио принципијелан став Сирије у вези израелско-арапског сукоба као и напор Сирије за свеобухватан праведан мир у региону, на основу резолуција међународне заједнице, и повратак права онима којима су одузета, као и борбу палестинског народа за своју независну државу на територији која јој припада са светим Јерусалимом, као главним градом.

Са друге стране, господин Николић је потврдио подршку своје странке Сирији у њеним праведним, патриотским и националним ставовима и изразио жељу за развојем односа и разменом искустава између две пријатељске земље.

Дневни лист „Тишрин“ објавио је, 20. јуна 2006. године, на насловној страни:

„Бахтијан и Ал-Абраш разговарали са делегацијом српских радикала о међународној сарадњи и супротстављању притисцима“

Дамаск,

Господин Мухамед Саид Бахтијан, заменик генералног секретара Националне команде Социјалистичке арапске БААС партије, сусрео се јуче са делегацијом Српске радикалне странке, коју предводи господин Томислав Николић, заменик председника странке, уз присуство господина Осаме Удаји, члана националне команде и председника Удружења сиријско-српског пријатељства. Том приликом је разговарано о општој ситуацији у којој се налазе странке које су против хегемоније и надмоћи, а све то под изговором ширења демократије и борбе против тероризма.

„Сана“ преноси речи господина Бахтијана који је рекао да Сирија, иако дуго подноси притиске и различите планове, има снаге која јој омогућава да се и даље супротставља и ојача свој положај захваљујући атмосфери масовне подршке сиријског народа, напорима које улаже председник Башар Ал-Асад, као и целокупно политичко руководство и Влада, како би се успешно спровео механизам општих развојних планова у оквиру разних економских и друштвених сфера. Генерални секретар Регионалне команде истакао је

да обе странке имају идентичне ставове о међународним питањима, као што су глобализација, борба за права народа за слободу, независност, супротстављање спољним притисцима и покушај наметања политике која има тачно одређене намере. Са друге стране, господин Томислав Николић цени принципијелне ставове Сирије и њеног руководства у супротстављању политици хегемоније и похвалио је њену јасну визију око актуалних међународних проблема и питања, изразивши уверење да ће је таква политика довести до успеха и развојка.

Такође је, господин Махмуд Ал-Абраш, председник Народне скупштине, разговарао јуче са делегацијом Српске радикалне странке о развијању односа између две земље. Доктор Ал-Абраш је, приликом сусрета са српском делегацијом, потврдио принципијелан став Сирије за свеобухватан праведан мир у региону, на основу резолуција међународне заједнице и повратак права онима којима су одузета, као и борбу палестинског народа за своју независну државу на територији која јој припада са светим Јерусалимом, као главним градом. Са друге стране, господин Николић је потврдио подршку своје странке Сирији у њеним праведним, патриотским и националним ставовима и изразио жељу за развојем односа и разменом искустава између две пријатељске земље.

Ал-Ахмар и Удаји примили делегацију Делегација српских радикала против притисака на Сирију

Господин Абдул Ал-Ахмар, заменик генералног секретара Социјалистичке арапске БААС партије, јуче ујутру разговарао је са делегацијом Српске радикалне странке на челу са Томиславом Николићем, замеником председника странке, о односима између две партије и развоју ситуације у нашем региону, региону Балкана, и свету уопште, а нарочито о ситуацији на палестинској територији, у Ираку и притисцима којима је Сирија изложена, као и о политици хегемоније и мешању у унутрашње ствари држава.

Обострано су изразили своје ставове о развоју ситуације и ставови су били идентични. Сложили су се да свеобухватан мир неће реализовати у будућности, сем уколико не дође до повлачења израелских снага са арапских територија, које су заузеле још 1967. године, Голана, палестинске територије и територије Шабаа, као и до престанка агресије и спровођења резолуција међународне заједнице како би се палестинском народу вратила легитимна права, нарочито право на успостављање своје независне државе и омогућио повратак избеглица.

Они су потврдили да су рат у Ираку и његова окупација, довели земљу у стање хаоса, губитка безбедности и огромних патњи ирачког народа. Они су потврдили да би престанак окупације и успех политичког процеса довео до тога да ирачки народ сам гради своју будућност, без мешања страних фактора, као и да је то једина гаранција за јединство Ирака, територије и народа, безбедности земље и уједно целог подручја.

Сусрету су присуствовали и Жорж Садакни, члан Регионалне команде, директор Одељења за међународне односе као и директор Одељења општих послова у регионалној команди.

Такође, господин Осаме Удаји, члан Националне команде, председник Националног одељења за раднике и сељаци и председник Удружења сиријско-српског пријатељства, разговарао је са делегацијом Српске радикалне странке на челу са господином Томиславом Николићем о начинима за активирање односа између две странке.

Господин Удаји истакао је значај јачања односа сарадње

البعث

يومية سياسية ناطقة باسم حزب البعث العربي الاشتراكي - تأسست عام 1967
 AL BAAATH No 12887 DATE 20/06/2006 (العدد 12887 - 20 يونيو 2006)

الأحرار يثبتون مع البعث العربي الاشتراكي علاقات التعاون وبمستجدات المنطقة

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

الأحرار يثبتون مع البعث العربي الاشتراكي علاقات التعاون وبمستجدات المنطقة

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

التقاء الأحرار وعدي

الوند العربي العربي أكد رفضه الضغوط على سورية

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

جачاњу националног јединства и учвршћивању ставова супротстављања.

„Сана“ преноси да је током сусрета разговарано о развоју политичке ситуације у региону и на Балкану, где постоји појачана политика притисака и претњи од стране хегемонистичких сила, како би контролисале свет и омаловажиле права народа да изражава своју вољу за независношћу, да брани своје националне интересе и сачува своје културне и идеолошке вредности.

Господин Николић и чланови српске делегације изразили су одлучно противљење израелској политици територијалног ширења и методама силе, злостављања и државног терора који је управљен на арапски палестински народ. Они, такође, изражавају противљење и неслагање са притисцима којима су изложени Сирија и њен народ и изразили су подршку Српске радикалне странке, и ширих слојева српског јавног мњења, ставовима супротстављања против хегемонистичких сила и њихових непријатељских планова.

Сусрету су присуствовали: Фаиз Исмаил, Ахмед Ал-Ахмед, Фадел Ел-Насер Ел-Дин и Расан Ахмед Отман, чланови Централног руководства Националног прогресивног фронта.

البعث

AL BAAATH No 12887 DATE 21/06/2006 (العدد 12887 - 21 يونيو 2006)
 يومية سياسية ناطقة باسم حزب البعث العربي الاشتراكي - تأسست عام 1967

لقاء بعث الأحرار العربيين في دمشق

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

لقاء بعث الأحرار العربيين في دمشق

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

وقد الرائد الكالي السوري زار دار البعث

تحت إشراف السيد الرئيس حافظ الأسد، استضافت رئاسة الجمهورية في دمشق وفد الأحرار الذي يقوده السيد محمد علي عيسى، وذلك في إطار العلاقات الثابتة بين الحزبين.

и пријатељства између две странке и две земље, као и активирање улоге Удружења сиријско-српског пријатељства на обострану корист два пријатељска народа.

Господин Николић је изложио садашњу ситуацију у својој земљи, нарочито након отцелпења Црне Горе. Он је изразио жељу за развијањем односа између ових странака и њихових земаља, потврђујући подршку своје странке ставу Сирије према израелско-арапском сукобу, као и њеним правима за повраћај окупиране територије Голана.

Током сусрета било је речи о ситуацији у региону и свету, као и развоју догађаја у Србији.

Дневни лист „Тишрини“, дана 21. јуна 2006. године, објавио је на насловној страни:

Кадах разговарао са српском делегацијом о заједничкој сарадњи и развоју политичке ситуације

Дамаск: Доктор Сулејман Кадах, заменик председника Националног прогресивног фронта, разговарао је јуче са господином Томиславом Николићем, замеником председника Српске радикалне странке и осталим члановима делегације, о односу сарадње између Сирије и Србије и начину који би омогућио унапређење сарадње на партијском, економском и друштвеном нивоу.

Доктор Кадах је, у току сусрета, објаснио гостима из делегације улогу коју, Национални прогресивни фронт, под вођством председника Башар Ал-Асада, има у изражавању вишестраначког система и активирању политичког живота,

Билал разговарао са делегацијом српских радикала о ситуацији у региону и америчкој медијској обмани

„Дамаск-Сана“: Доктор Мухсан Билал, министар информисања, разговарао је синоћ са делегацијом Српске радикалне странке на челу са Томиславом Николићем, замеником председника странке, о димензијама политике медијске обмане, коју примењују Сједињене Америчке Државе према догађајима у Палестини, Ираку и Авганистану.

Обострано су потврдили да оно што се догађало и што се још увек догађа у затворима „Абу Граиб“ и „Гвантанамо“, демантује наводе и лажи Америке да они доносе слободу и демократију народима на Блиском истоку. Такође, у току сусрета, разговарано је о актуелној ситуацији у подручју, као и на подручју Балкана.

Сусрету је присуствовао господин Мухамед Јасмина, директор Одељења за међународне односе Регионалне команде Социјалистичке арапске БААС партије.

Партијски дневни лист „Ел-Баас“ објавио је, 21. јуна 2006. године, на насловној страни:

„Кадах разговарао са српском делегацијом о учвршћивању односа сарадње“

„Дамаск-Сана“:

Доктор Сулејман Кадах, заменик председника Националног прогресивног фронта, разговарао је јуче са господином Томиславом Николићем, замеником председника Српске радикалне странке и осталим члановима делегације о односу сарадње између Сирије и Србије и начину који би

омогућио унапређење сарадње на партијском, економском и друштвеном нивоу.

Доктор Кадах је, у току сусрета, објаснио гостима из делегације улогу коју Национални прогресивни фронт, под вођством председника Башар Ал-Асада, има у изражавању вишестраначког система и активирању политичког живота, јачању националног јединства и учвршћивању ставова супротстављања.

„Сана“ преноси да је током сусрета разговарано о развоју политичке ситуације у региону и на Балкану где постоји појачана политика притисака и претњи од стране хегемонистичких сила, како би контролисале свет и омаловажиле права народа да изражава своју вољу за независношћу, да брани своје националне интересе и сачува своје културне и идеолошке вредности.

Господин Николић и чланови српске делегације изразили су одлучно противљење израелској политици територијалног ширења и методама силе, злостављања и државног терора који је управљен на арапски палестински народ. Они такође изражавају противљење и неслагање са притисцима којима су изложени Сирија и њен народ и изражавају подршку Српске радикалне странке, и ширих слојева српског јавног мњења, ставовима супротстављања против хегемонистичких сила и њихових непријатељских планова.

Сусрету су присуствовали: Фаиз Исмаил, Ахмед Ал-Ахмед, Фадел Ел-Насер Ел-Дин и Расан Ахмед Отман, чланови Централног руководства Националног прогресивног фронта.

„Билал разговарао са српском партијском делегацијом о америчкој медијској обмани“

„Дамаск-Сана“:

Доктор Мухсан Билал, министар информисања, разговарао је синоћ са делегацијом Српске радикалне странке на челу са Томиславом Николићем, замеником председника странке, о димензијама политике медијске обмане коју примењују Сједињене Америчке Државе према догађајима у Палестини, Ираку и Авганистану.

Обострано су потврдили да оно што се догађало и што се још увек догађа у затворима „Абу Граиб“ и „Гвантанамо“, демантује наводе и лажи Америке да они доносе слободу и демократију народима на Блиском истоку. Такође, у току сусрета, разговарано је о актуелној ситуацији у овом подручју, као и на подручју Балкана.

Сусрету је присуствовао господин Мухамед Јасмина, директор Одељења за међународне односе Регионалне команде Социјалистичке арапске БААС партије.

Делегација „Српских радикала“ посетила дом Бааса

„Дамаск-Тафрид Абухир“:

Делегација Српске радикалне странке, на челу са Томиславом Николићем, замеником председника странке, посетила је јуче дом Бааса.

Господин Ал-Јас Марад, генерални директор дома Бааса и главни уредник, представио је начин рада новина и осталих публикација које штампа тај дом, од новина, часописа, брошура и школских књига, као и да њихов број достиже 15 милиона књига годишње.

Она је истакао да дом самостално покрива све трошкове штампања.

Николић је указао на светску политичку ситуацију која карактерише политички живот у Србији, потврђујући важност ширења ставова супротстављања америчком плану за Европу и остатак света.

Такође је потврдио учвршћивање односа његове странке са Социјалистичком арапском БААС партијом у будућем периоду.

Делегацију су чинили још и Драган Тодоровић, председник Извршног одбора странке, Амцад Мигати, специјални саветник председника странке и Марина Томан, заменик главног и одговорног уредника часописа странке.

Партијски дневни лист „Ел-Баас“ објавио је, 22. јуна 2006. године, на насловној страни:

„Потврђује своју солидарност са Сиријом“
Српска партијска делегација посетила Конајтеру
 Дамаск-Сана-Ел-Кунајтера-Мухамед Галиб Хусеин:
 Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке, који је јуче посетио град Конајтеру, осудио је намерно разарање града од стране израелске окупационе војске и подржао право Сирије на ослобађање свих њених окупираних територија.

Гувернер Конајтере, Науваф Ел-Фарес, примио је српску делегацију и представио им кратак опис гувернарата, како географски, тако и друштвени и економски.

Српска делегација је осудила страшно разарање које је задесило град и претворило га у рушевину, што показује да су Израелци непријатељи цивилизације, изградње, културе и мира. Српска делегација је потврдила значај ослобођења свих окупираних територија и повратак изгубљених права, кроз све напоре које Сирија улаже.

У „Парку пријатеља Конајтере“, Николић је засадио дрво маслине као симбол љубави и мира, и потврде пријатељ-

ства између Сирије и Србије. Ратиб Ел-Шалах – председник Привредних комора, претходно је примио делегацију Српске радикалне странке, и разговарао са њом о могућности-ма привредне и трговинске сарадње, као и о будућим поступцима за реактивирање и развијање односа између две пријатељске земље.

Обострано су потврдили значај повећања трговинске размене, као и размене посета привредника, учешћу на сајмовима, трговинским и економским семинарима које организују обе земље.

Дневни лист „Ал Таура“ објавио је на ударном месту, на насловној страни, 23. јуна 2006. године:

„Отри изложио српској делегацији смернице развоја и планове реформи“
„Дамаск“ – „Сана“ – „Ал-Таура“:
 Инжињер Мухамед Наци Отри, председник Савета министара разговарао је са господином Томиславом Николићем, замеником председника Српске радикалне странке о сарадњи између две пријатељске земље и народа, и начину њиховог развоја.

Током сусрета разговарано је о ситуацији у региону и покушају неких снага да дестабилизују његову безбедност, отму природно богатство и о последицама које произлазе из свега тога.

Инжињер Отри изложио је господину Николићу и његовој делегацији основне смернице у процесу развоја, плановима економских реформи и административног развоја у Сирији.

Са своје стране, Николић је указао да је уочио разне видове прогреса, националног јединства у коме живи Сирија и друштвену повезаност и унутрашњу чврстину Фронта.

Сусрету је присуствовао господин Мухамед Јасмина, директор Одељења за међународне односе Регионалне команде Социјалистичке арапске БААС партије.

„Ел-Баас“ – Абдул Хамид Ганим: Господин Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке, потврдио је да Сирија заслужује да је подрже сви борци за слободу. Он је истакао, да његова странка жели да оживи односе са БААС партијом и Сиријом. Он потврђује у дијалогу који је са њим имао „Ел-Баас“, да је његова странка против сваког покушаја вређања ислама или било које вере, и сматра, да увредљиви цртежи пророка Мухамеда, немају никакве везе са слободом штампе.

الثورة

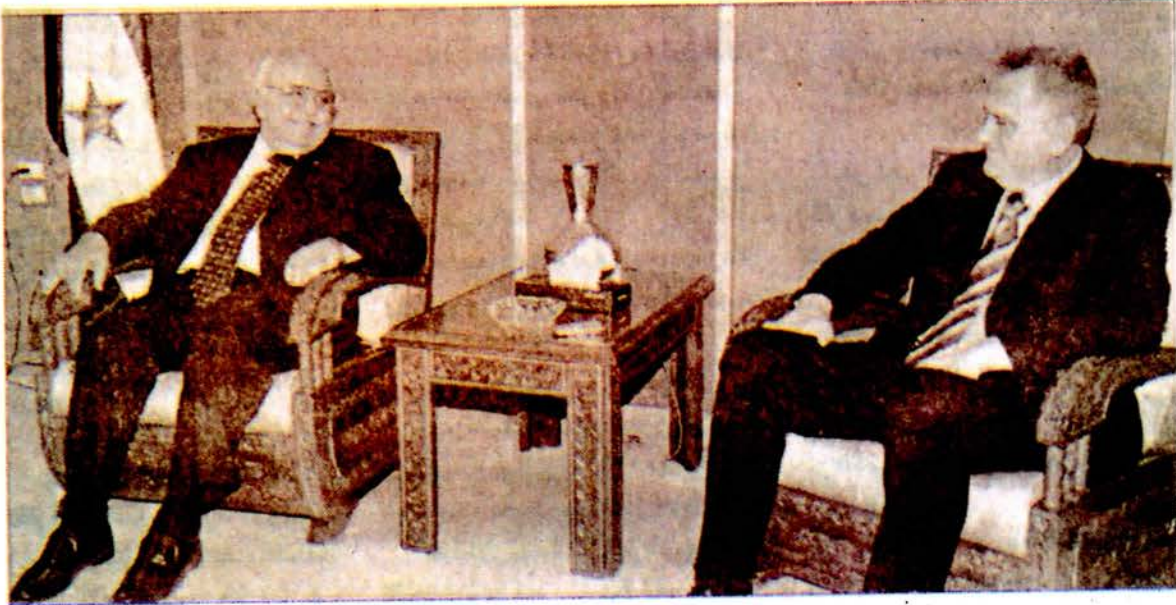

يومية سياسية
تصدر عن مؤسسة الوحدة للطباعة والنشر والتوزيع

AL THAWRA NO - 13042 - FRIDAY - 23 - 6 - 2006

الجمعة ٢٧ جمادى الأولى ١٤٢٧ هـ - ٢٣ حزيران ٢٠٠٦ م العدد: ١٣٠٤٢

عطري يعرض للوفد الصربي التوجهات التنموية وخطط الإصلاح

عطري يستقبل نيكوليتش - سانا

والتبعات ومحاولات بعض القوى زعزعة امنهما واستقرارهما ونهب ثروات وخيرات شعوبهما .
ثم قدم المهندس عطري للسيد نيكوليتش والوفد المرافق لمحة عن توجهات عملية التنمية وخطط

دمشق - سانا - الثورة:
بحث المهندس محمد ناجي عطري رئيس مجلس الوزراء مع السيد تومسلاف نيكوليتش النائب الاول لرئيس الحزب الراديكالي الصربي علاقات التعاون بين البلدين والشعبين الصديقين وسبل تطويرها .
وجرى في اللقاء استعراض الاوضاع في المنطقة

الإصلاح الاقتصادي والتطوير الإداري في سورية .
من جهته نوه نيكوليتش بما عاينه من مظاهر التقدم والوحدة الوطنية التي تعيشها سورية وتلاحمها الاجتماعي وصلابة جبهتها الداخلية .
وحضر اللقاء السيد محمد ياسمين مدير مكتب العلاقات الخارجية في القيادة القومية .

Томислав Николић за „Ел-Баас“:

Ми смо са Сиријом на истој линији фронта супротстављању притисака Отцепљење Црне Горе је наставак разбијања бивше Југославије

Новинар: Шта је циљ ваше посете Сирији?

Томислав Николић: Наша посета је на позив БААС партије и искључиви циљ је да успоставимо најближи могући контакт и пријатељске односе са БААС партијом. А наша жеља да директно сарађујемо са БААС партијом, проузрокована је притисцима који се врше на нашу земљу. Мислимо да Сирија заслужује да јој се обрате сви који подржавају њену праведну борбу. И наша земља има великих проблема. И на њу се врши притисак да прихвати нови начин схватања човечанства, хегемонију и глобализам – нови светски поредак, тј. гажење традиције, културе, историје, вере, поништавање права народа на самоопредељење, на свој живот, на своју државу, а то значи – поништавање права на слободу.

Новинар: Приликом посете потпредседника Централне отаџбинске управе, потписан је протокол о сарадњи. Докле се стигло са реализацијом тог протокола?

Томислав Николић: То је био начелни, оквирни протокол, који је само успоставио сарадњу између две партије. Захваљујући томе дошло је до ове посете, током које се упознају највиши руководиоци странака. Ми смо ову посету искористили да наше пријатеље из БААС партије упознамо са циљевима и програмом Српске радикалне странке, а и донели смо неколико конкретних предлога о наставку и суштини сарадње. Желели смо да размењујемо делегације, хтели бисмо да наши чланови уче један, односно други језик, да проводе извесно време на студијским боравцима у нашој и вашој земљи. Српска радикална странка жели да у Србији покрене љубав коју српски народ гаји према арапском свету, а посебно да снажно исказе подршку праведној борби арапског народа.

Новинар: Желимо да се упознамо са општим циљевима ваше странке?

Томислав Николић: Наша странка је тренутно најјача политичка странка у Србији и процене аналитичара, који нам нису наклоњени су, да ми имамо око 42 одсто упоришта у бирачком телу. Ми смо опозициона странка, иако смо и на прошлим изборима имали највише гласова, али су се све остале странке, у организацији Америке и Европске уније, ујединиле и формирале Владу. Та влада јако лоше функциониса, не брине о интересима земље, распродаје друштвену имовину, одриче се националних интереса, испуњава све услове светских монетарних кућа. Зато народ све теже живи и наша победа на следећим изборима је несумњива, јер смо ми потпуно другачији од њих. Ми смо национална странка која брине искључиво о интересима државе, коју туђе територије не интересују, која жели да Србија никад не почини зло нити једној другој држави или народу, али неће дати ни да се то учини Србији. Ми смо демократски организована странка. Сви наши органи бирају се непосредно, тајним гласањем на изборима. Ми смо учествовали на свим парламентарним изборима од 1990. године наомаво. Никада нисмо били страни плаћеници. Никада нисмо били издајници. Увек, када је народ био угрожен, борили смо се заједно са њим. И спремни смо на сарадњу са целим светом. Наша глава није окренута само Западу, наши пријатељи су на Истоку, Северу, на Југу. Наши традиционални пријатељи су Русија, Кина, несврстани свет. И ми ћемо са пријатељима блиско сарађивати.

Новинар: Како гледате на отцепљење Црне Горе од Србије, и какве су последице тога?

Томислав Николић: Отцепљење Црне Горе од Србије траје већ 16 година. Када је Америка ушла у разбијање бивше Југославије, било је то тако грубо и ратом, да једноставно није било могуће раздвојити тада Србију и Црну Гору. Америка је искористила време после закључивања Дејтонског споразума, и упорно и систематски је наговарала руководство Црне Горе да иде у отцепљење. Ми смо један народ од 1918. године, од када је Скупштина Црне Горе донела одлуку да се Црна Гора присаједини Србији. Ми живимо као једна држава. У Србији живи више грађана Црне Горе него у Црној Гори, а пореклом и родбинским везама тешко можете да утврдите ко је из Србије, а ко је из Црне Горе. Зато је ово раздвајање пало тешко Србима и у Србији и у Црној Гори, и деловаће негативно, зато што Србија, као основна држава српског народа, постаје све мања. Тај амерички план је био прост. Прво је разбијена СФРЈ, и скоро половина грађана Србије је остало изван Србије. Онда је одвојена Црна Гора од Србије, а сада ће кренути на територију саме Србије и тако створити нову нестабилност на Балкану, што ће донети превише последица, искључиво по Србију. Зато Српска радикална странка инсистира на ванредним изборима, да бисмо победили и спречили даље распарчавање Србије.

Новинар: Ваша странка је имала запажене активности против увредљивих цртежа пророка Мухамеда. Како је ваша странка гледала на то?

Томислав Николић: Ми смо на то гледали као људи који верују у Бога, и као што не бисмо дозволили да нас неко вређа, нас који смо хришћани и православне вере, тако не дамо да неко вређа припаднике друге вере. Пророк Мухамед је светац за велики део човечанства, и ми смо то схватили као директан напад на све муслимане у свету. Одмах смо издали саопштење у коме смо осудили појављивање карикатуре, и замолили медије у Србији да не подрже западне медије, да не објављују те карикатуре, да нас не свађају са муслиманским светом, зато што то нема везе са слободом штампе. То саопштење смо послали свим амбасадама у Београду. Амбасадори исламских земаља су потом одржали састанак и захвалили се на том саопштењу. То њихово саопштење медији у Београду нису смели да објаве. Али, то је био наш став, који су наши чланови потпуно прихватили. Нико нема право да вређа туђе свеце.

Новинар: Како гледате на улогу странака у супротстављању агресији, окупацији и политици хегемоније и на њихову борбу за владавину правде и мира?

Томислав Николић: Мислим да је време да сви који се томеprotиве, уједине у заједнички фронт који се супротставља овим појавама и оваквој политици. И то би морала да организује нека од странака из слободног света, која води државу. Треба организовати светски скуп таквих политичких странака. Ми бисмо у томе учествовали, и дали бисмо свој допринос. Треба позвати све светски признате интелектуалце, научнике, писце, уметнике, филозофе. Слободни свет мора да подигне свој глас. Америку треба зауставити што пре. Она почиње да губи своју снагу, а код нас се каже – рањени лав је најопаснији.

